ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7.1.2016 v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Šárky Skalské a soudců přísedících Drahoslavy Lukášové a Jarmily Filípkové **t a k t o :**

Obžalovaní

Luboš M.,

nar. xxx v xxx, naposled bytem xxx, t. č. ve výkonu trestu ve Věznici Vinařice,

Karel T.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, t. č. ve výkonu trestu ve Věznici Opava,

Jaromír F.,

nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx,

Naděžda T.,

rozená Ž., nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx,

jsou vinni, že

1)

obž. Luboš M. v období od 28.2.2006 do 4.4.2006, v Ostravě, Brně a jinde, jako jednatel a jediný společník obchodní společnosti RUDY – ECOL, s.r.o., IČ: 268 75 314, se sídlem Zašová 34, 756 51 Zašová, **obž. Karel T.** v období od 2.4.2006 do 21.7.2006, jako jednatel a jediný společník společnosti KT ECO CAPITAL, s.r.o., IČ: 268 12 649, se sídlem Zubří 262, 756 54 Zubří, která vystupovala vůči společnosti RUDY – ECOL, s.r.o., v pozici mandatáře na základě mandátní smlouvy, uzavřené mezi jmenovanými dne 2.4.2006 a zmocněnce podle udělené generální plné moci z nezjištěného dne a **obž. Jaromír F.** společně se samostatně stíhaným Miroslavem P., jakožto osoby dohlížející na plynulou činnost obou shora uvedených obchodních firem po celé vymezené období, spočívající zejména v zajišťování řádné realizace plateb do Rakouska, výběru hotovostí z příslušných bankovních účtů a oběhu účetních a průvodních dokladů pro dopravu vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně,

ačkoliv si byli vědomi povinností vyplývajících pro společnost RUDY – ECOL ze zvláštního „Povolení k opakovanému přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně č.j.: 9657/05-1301-23“, vydaného dne 17.1.2006 Celním ředitelstvím v Olomouci a se záměrem vyhnout se přiznání a odvedení daně a dosáhnout takto zkrácení daně ke škodě českého státu, celkem v 597 případech dovezli na daňové území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně z Rakouské republiky od společnosti Manfred Mayer MMM Mineraöl Vertriebsgesellschaft G.m.B.H., se sídlem Schreinergasse 1, 7201 Neudörfl an der Leitha, Burgenland, Rakousko, na základě smlouvy o prodeji

pohonné hmoty benzín Natural a motorovou naftu, a to konkrétně v následujícím rozsahu:

motorová nafta:

zdaňovací období	**Dodávky**	**množství (v 1000 litrech)**	**sazba daně**	**spotřební daň**
březen 2006	129 dodávek 28.2.-31.3.2006	3.904,59	9.950,- Kč/1.000 l	38.850.671,-Kč
duben 2006	50 dodávek 31.3.-5.4.2006	1.518,02	9.950,- Kč/1.000 l	15.104.299,-Kč
květen 2006	24 dodávek 23.5.-31.5.2006	747,82	9.950,- Kč/1.000 l	7.440.809,-Kč
červen 2006	202 dodávek 30.5.-30.6.2006	6.220,07	9.950,- Kč/1.000 l	61.889.697,-Kč
červenec 2006	95 dodávek 29.6.-21.7.2006	2.919,54	9.950,- Kč/1.000 l	29.049.423,-Kč
Celkem	500 dodávek	15.310,04 15.309.940 litrů	9.950,- Kč/1.000 l	152.334.899,- Kč

tedy v celkovém množství **15 309 940 litrů**,

benzín Natural:

zdaňovací období	**dodávky**	**množství (v 1000 litrech)**	**sazba daně**	**spotřební daň**

březen 2006	33 dodávek 7.3.-31.3.2006	1.132,51	11.840,- Kč/1.000 l	13.408.919,-Kč
duben 2006	14 dodávek 7.4.-10.4.2006	472,11	11.840,- Kč/1.000 l	5.589.783,-Kč
květen 2006	3 dodávky 23.5.-30.5.2006	101,12	11.840,- Kč/1.000 l	1.197.261,-Kč
červen 2006	31 dodávek 1.6.-30.6.2006	1.050,54	11.840,- Kč/1.000 l	12.438.394,-Kč
červenec 2006	16 dodávek 30.6.-13.7.2006	537,80	11.840,- Kč/1.000 l	6.367.552,-Kč
Celkem	97 dodávek	3.294,08 3.294.077 litrů	11.840,- Kč/1.000 l	39.001.909,-Kč

tedy v celkovém množství **3.294.077 litrů**,

přičemž v 596 případech dopravu těchto vybraných výrobků ukončili v rozporu s příslušnými ustanoveními § 25 a § 26 zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních, v tehdy platném znění, tyto nedopravili oprávněnému příjemci s vědomím, že průvodní doklady jsou opatřeny otiskem padělaného razítka Celního úřadu ve Valašském Meziříčí a smyšlenými evidenčními čísly, čímž vytvořili pro odesílatele zboží zdání řádně ukončené dopravy pod kontrolou správce daně, kdy pouze v jednom případě, a to v souvislosti s dodávkou 29.168 litrů motorové nafty, započatou dne 13.6.2006 a přijatou dne 15.6.2006, požadované části průvodního dokladu AAD 2006329 předložili k řádnému zaevidování a spotřební daně ve výši 290.222,-Kč celnímu úřadu uhradili, avšak v rozporu s ustanovením § 9 odst. 1 citovaného zákona nepodali ve shodě se svým záměrem ve stanovených lhůtách ani později přiznání ke spotřební dani za daňový subjekt společnost RUDY-ECOL správci daně, Celnímu úřadu ve Valašském Meziříčí, za příslušná měsíční zdaňovací období březen až červenec 2006 a takto dovezené pohonné hmoty prodali do volného oběhu dalším odběratelům v České republice, čímž způsobili škodu na spotřební dani **výši**

190.046.632,- Kč a rovněž nepodali v souvislosti s těmito dovozy a zdanitelnými plněními, které jsou předmětem daně podle § 2 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, v tehdy platném znění, za uvedený daňový subjekt, registrovaný jako plátce daně z přidané hodnoty (DPH), příslušná daňová přiznání za daňová období I. až III. čtvrtletí roku 2006 správci daně, Finančnímu úřadu ve Valašském Meziříčí, čímž způsobili škodu na DPH ve výši **nejméně 80.040.235,- Kč,** takže zkrácením daňových povinností způsobili českému státu celkovou škodu ve výši **nejméně 270.086.867,- Kč**,

2) obž. Naděžda T.:

nejpozději od počátku měsíce dubna 2006 do dne 17.10.2006, v xxx, v rodinném domku č. p. xxx ve svém trvalém bydlišti xxx, ukryla finanční prostředky v hotovosti ve výši 839.000,- Kč a dále na sebe převedla osobní motorové vozidlo tovární značky Alfa Romeo, reg. zn. xxx, VIN: ZAR93200001228895 v hodnotě 422.206,-Kč, které zakoupil její syn obž. Karel T., nar. xxx, ve Spolkové republice Německo tím, že dne 3.7.2006 vozidlo zaregistrovala na své jméno na Městském úřadě v Rožnově pod Radhoštěm, přičemž si byla vědoma skutečnosti, že předmětné finanční prostředky ve výši 839.000,- Kč a také finanční prostředky, za něž bylo koupeno motorové vozidlo, pocházejí z výnosů z nelegálních dovozů pohonných hmot na území České republiky, realizovaných v roce 2006 a souvisejícího krácení daní, na kterých se podílel její syn obž. Karel T. a tuto skutečnost akceptovala i přes pravděpodobnost jeho odhalení a zahájení trestního stíhání,

tedy

obž. Luboš M., Karel T. a Jaromír F.:

ad. 1)

ve větším rozsahu zkrátili daň a spáchali uvedený čin ve velkém rozsahu,

obž. Naděžda T. :

ad. 2)

ukryla a na sebe převedla věc, která byla získána trestným činem spáchaným jinou osobou a to, co za takovou věc bylo opatřeno a získala uvedeným činem značný prospěch,

čímž spáchali

obž. Luboš M.,Karel T. a Jaromír F.:

ad. 1)

zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 zákona č. 40/2009 Sb. (dále jen tr. zákoníku), spáchaný formou spolupachatelství podle § 23 tr. zákoníku,

obž. Naděžda T.:

ad. 2)

trestný čin podílnictví podle § 251 odst. 1 písm. a, b), odst. 2 tr. zák., ve znění před novelou zákonem č. 122/2008 Sb., účinnou od 1.7.2008,

a za to se odsuzují

obžalovaný Luboš M.

za tento zločin a sbíhající se pokus zločinu podvodu podle § 21 k § 209 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a zločin neoprávněného opatření, padělání a pozměnění platebního prostředku podle § 234 odst. 3 alinea první tr. zákoníku, spáchaných formou organizátorství podle § 24 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, kterými byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 17.8.2012, sp. zn. 5T 81/2012,

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro účely výkonu trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se **ukládá trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu podnikatelské a jiné výdělečné činnosti spojené s obchody s pohonnými hmotami, a to na dobu **3 (tří) let.**

Současně se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 17.8.2012, sp. zn. 5T 81/2012, který nabyl právní moci dne 13.9.2012, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný Karel T.

za tento zločin a sbíhající se trestný čin podvodu podle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zák. účinného do 31.12.2009, kterým byl pravomocně uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 21.10.2010, sp. zn. 2T 116/2008

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 2 tr. zákoníku **k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 5 (pěti) roků a 6 (šesti) měsíců.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku se pro účely výkonu trestu **zařazuje do věznice s dozorem.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku se **ukládá trest zákazu činnosti** spočívající v zákazu výkonu podnikatelské a jiné výdělečné činnosti spojené s obchody s pohonnými hmotami, a to na dobu **3 (tří) let.**

Podle § 70 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku se **ukládá trest propadnutí věcí,** a to:

- notebooku zn. DELL, v. č. DP/N000932/C-12800-94T-0833 s příslušenstvím,
- mobilního telefonu zn. NOKIA, model 6060, typ RH 73, IMEI č. 894200105423806326 8-LB, SIM-karta T-Mobile,
- finanční částky ve výši 871.000,- Kč zajištěné v rámci domovní prohlídky a složené orgány činnými v trestním řízení na účet č. 6015-5504881/0710 vedeném u ČNB, a. s.,

- osobního motorového vozidla zn. ALFA ROMEO 156, černé barvy, RZ xxx, VIN: ZAR 93200001228895.

Současně se ruší výrok o trestu z rozsudku Okresního soudu v Novém Jičíně ze dne 21.10.2010, sp. zn. 2T 116/2008, který nabyl právní moci dne 21.10.2010, jakož i všechna další rozhodnutí na tento výrok obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu.

obžalovaný Jaromír F.:

podle § 240 odst. 3 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody **v trvání 6 (šesti) roků.**

Podle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku se pro účely výkonu trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se **ukládá peněžitý trest ve výměře 3.000.000,- Kč (slovy: třimiliónykorunčeských)**, což představuje 600 celých denních sazeb po 5.000,- Kč.

Podle § 69 odst. 1 tr. zákoníku se pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, stanoví náhradní trest odnětí svobody v **trvání 1 (jednoho) roku.**

obžalovaná Naděžda T.:

podle § 251 odst. 2 tr. zák., účinného do 30.6.2008, k trestu odnětí svobody **v trvání 1 (jednoho) roku.**

Podle § 58 odst. 1, § 59 odst. 1 tr. zák. se výkon trestu **podmíněně odkládá na zkušební dobu v délce 1 (jednoho) roku.**

Podle § 101 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku se **ukládá zabrání věcí,** a to:

- osobního motorového vozidla zn. VW POLO 1,9D, tmavě červené barvy, RZ xxx, VIN: WVWZZZ6NZTY098838,
- mobilního telefonu zn. NOKIA, IMEI č. 352262015234644, SIM-karta T-Mobile,
- mobilního telefonu zn. SAMSUNG, IMEI č. 3545320041567 4/5 01, SIM-karta T-Mobile.

Podle § 101 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se **ukládá zabrání věci**, a to celé výše aktuálního zůstatku finančních prostředků na účtu č. 356859330237/0100 vedeném u KB, a. s., na majitele KT ECO CAPITAL, s. r. o. v likvidaci, jež byly zajištěny rozhodnutím orgánů činných v trestním řízení ze dne 12.4.2006.

ODŮVODNĚNÍ:

V dané trestní věci již bylo nalézacím soudem jedenkrát rozhodnuto, a to rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 4.10.2013, sp. zn. 30T 5/2009, kterým byli všichni obžalovaní uznáni vinnými žalovanou trestnou činností a byly jim uloženy nepodmíněné tresty odnětí svobody, jakož i další druhy trestů, odstupňované podle míry účasti každého z obžalovaných na páchání této trestné činnosti. Z podnětu odvolání všech obžalovaných i státního zástupce ve věci rozhodl Vrchní soud v Olomouci tak, že usnesením ze dne 18.2.2014, sp. zn. 1 To 89/2013 napadený rozsudek zrušil a věc vrátil soudu I. stupně k novému rozhodnutí. Poukázal zejména na nedostatečné odůvodnění rozhodnutí a nutnost opakovaného výslechu obž. Karla T. v té části, pokud hovoří o schůzkách, jichž se účastnil společně s obžalovanými P. a F. Výhrady byly vzneseny také ve vztahu k druhům a výměře trestů u jednotlivých obžalovaných s tím, že tyto výhrady je nutno akceptovat při novém rozhodnutí nalézacího soudu.

Za této situace – po vrácení spisu Krajskému soudu v Ostravě – bylo zjištěno, že ve vztahu k jednomu z obžalovaných – Miroslavu P. – bylo Krajským soudem v Ostravě rozhodnuto také v jiné trestní věci, a to rozsudkem ze dne 20.2.2014, sp. zn. 47T 1/2008. V této věci se jedná také o trestnou činnost daňového charakteru, páchanou tímto obžalovaným s jinými spolupachateli a prostřednictvím jiných firem, avšak v blízké časové návaznosti a bylo zcela zřejmé, že bude přicházet v úvahu uložení souhrnného (případně společného) trestu odnětí svobody, a proto bylo nutno vyčkat pravomocného rozhodnutí v této další trestní věci. Vrchní soud v Olomouci v této věci rozhodl rozsudkem ze dne 23.4.2015, sp. zn. 1 To 53/2014 a poté bylo možno znovu nařídit hlavní líčení a doplnit dokazování v trestní věci sp. zn. 30T 5/2009. Termíny nařízeného hlavního líčení byly pro předložené zdravotní důvody obžalovaných Miroslava P. a Jaromíra F. dvakrát měněny a hlavní líčení proběhlo až ve dnech 6.-7.1.2016. Krátce před konáním tohoto (v pořadí třetího nařízeného termínu) hlavního líčení požádal znovu obžalovaný Miroslav P. o odročení hlavního líčení ze zdravotních důvodů, čemuž soud nevyhověl vzhledem k charakteru předložených lékařských

zpráv. Obžalovaný Miroslav P. se však k tomuto hlavnímu líčení nedostavil, nedal souhlas s jednáním v jeho nepřítomnosti a prostřednictvím svého obhájce předložil soudu zprávu o své hospitalizaci v Nemocnici ve Valašském Meziříčí, a to ode dne 5.1.2016. Vzhledem k této situaci a skutečnosti, že právě obžalovaný Miroslav P. byl v průběhu předchozích hlavních líčení tou osobou, která opakovaně žádala o odročení hlavního líčení ze zdravotních důvodů, přistoupil nakonec soud k tomu, že trestní věc tohoto obžalovaného vyloučil k samostatnému projednání a rozhodnutí, když bylo zřejmé, že ohledně ostatních obžalovaných bude možno doplnění dokazování provést a trestní řízení ukončit.

I po provedení doplněného dokazování dospěl soud k závěru, že obž. Luboš M. jako jednatel a jediný společník obchodní společník spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a obž. Karel T. jako jednatel a jediný společník spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o., která vystupovala vůči spol. RUDY – ECOL, s. r. o. v pozici mandatáře, v první polovině roku 2006 nakoupili a dovezli na území České republiky v režimu podmíněného osvobození od daně z Rakouské republiky pohonné hmoty, a to konkrétně 15.309.940 litrů motorové nafty a 3.294.077 litrů benzínu Natural a ačkoliv si byli vědomi povinnosti vyplývající pro jejich společnosti ze zvláštního „Povolení k opakovanému přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí v režimu podmíněného osvobození od daně“ a se záměrem vyhnout se přiznání a odvedení daně a dosáhnout takto zkrácení daně ke škodě českého státu, přičemž s výjimkou jediné přepravy ve všech ostatních 596 případech dopravu těchto vybraných výrobků ukončili v rozporu s příslušnými ustanoveními zákona o spotřebních daních, kdy věděli, že průvodní doklady jsou opatřeny otiskem padělaného razítka Celního úřadu ve Valašském Meziříčí a smyšlenými evidenčními čísly, čímž vytvořili pro odesílatele zboží zdání řádně ukončené dopravy pod kontrolou správce daně a ve shodě se svým záměrem ve stanovených lhůtách ani později nepodali přiznání ke spotřební dani za příslušná měsíční zdaňovací období a takto dovezené pohonné hmoty prodali do volného oběhu dalším odběratelům v ČR, čímž způsobili škodu na spotřební dani ve výši 190.046.632,- Kč a rovněž nepodali v souvislosti s těmito dovozy a zdanitelnými plněními příslušná daňová přiznání za daňová období I. až III. čtvrtletí roku 2006 správci daně, a to v souladu s příslušnými ustanoveními zákona o dani z přidané hodnoty, čímž způsobili škodu na DPH ve výši nejméně 80.040.235,- Kč, takže zkrácením daňových povinností způsobili českému státu celkovou škodu ve výši nejméně 270.086.867,- Kč. Současně bylo prokázáno, že společně s oběma obžalovanými se této trestné činnosti dopouštěl také obžalovaný Jaromír F. a samostatně stíhaný Miroslav P. jakožto osoby dohlížející na plynulou činnost obou shora uvedených firem po celé vymezené období. Provedeným dokazováním bylo také zcela jednoznačně zjištěno, že také obžalovaná Naděžda T., jakožto matka obž. Karla T., v době nejpozději od počátku měsíce dubna 2006 do poloviny října 2006 ve svém trvalém bydlišti v Zubří ukryla finanční prostředky v hotovosti ve výši 839.000,- Kč a dále na sebe převedla osobní motorové vozidlo tov. zn. Alfa Romeo v hodnotě 422.206,- Kč, které zakoupil její syn obž. Karel T. v SRN, přičemž si byla vědoma skutečnosti, že shora uvedené finanční prostředky i peníze, za které bylo zakoupeno předmětné motorové vozidlo, pocházejí z výnosů z nelegálních dovozů pohonných hmot na území ČR realizovaných v roce 2006, na kterých se podílel její syn - obž. Karel T. a tuto skutečnost akceptovala i přes pravděpodobnost jeho odhalení a zahájení trestního stíhání.

Jednotliví obžalovaní se v průběhu trestního řízení k věci opakovaně vyjádřili.

Obžalovaný Luboš M. nejprve v přípravném řízení v průběhu výslechů v měsíci říjnu a prosinci 2006 využil svého zákonného práva a nevypovídal a obsáhle se k věci vyjádřil u své poslední výpovědi v přípravném řízení dne 10.8.2007. V této své výpovědi v podstatě doznal podstatu spáchané trestné činnosti s tím, že byl pouze řízenou osobou a za tím účelem se stal též po dohodě jednatelem spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Jako hlavní organizátory, kteří jej obecně zasvětili do způsobu páchání trestné činnosti, označil obž. Miroslava P., ale také osobu Roberta G., kteří však měli být ve spojení ještě s dalšími osobami, přičemž podrobnosti skutečných obchodů podle svého vyjádření neznal. Měl pouze svou vymezenou úlohu, která spočívala v převodech finančních prostředků a podepisování jemu předkládaných dokumentů. Obžalovaný mimo jiné uvedl, že po určité době byl pod psychickým tlakem ze strany těchto osob, a proto také udělil plnou moc pro spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. ověřenou následně před notářem dne 5.6.2006. Vzhledem k tomu, že počátkem měsíce dubna 2006 se rozhodl odcestovat do Egypta, již žádné další dokumenty ani plné moci nepodepsal a na žádné další trestné činnosti se již od tohoto okamžiku nepodílel. K osobám spoluobžalovaných obžalovaný uvedl, že zběžně zná obž. Karla T., o kterém věděl, že je jednatelem spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. Spoluobžalovaného Jaromíra F. nikdy neviděl a pouze připustil, že obžalovaný P. s Robertem G. se často bavili o nějakém bossovi, ale nemůže potvrdit ani vyvrátit, že by se mělo jednat o obžalovaného F. Jeho jméno nikdy nepadlo. Současně obžalovaný také uvedl, že v průběhu pobytu ve Vazební věznici Ostrava se na vycházce bavili o celé kauze se spoluobžalovaným P., který ho žádal, aby na policii uvedl, že peníze vybrané v bance předával právě spoluobž. F. Tohoto muže mu spoluobžalovaný P. popsal jako vysokého štíhlého muže s černými vlasy a culíkem. Současně obž. M. uvedl, že ve skutečnosti tyto finanční prostředky v bance skutečně vybral, ale byl ve společnosti spoluobž. P., kterému také tyto peníze ihned předal a o jejich dalším osudu mu není nic známo. Obžalovaný P. mu tvrdil, že se jedná o finanční prostředky na úplatky. V přípravném řízení se tento obžalovaný zmínil také o úloze JUDr. V. v celé trestní věci v souvislosti se zablokovaným bankovním účtem spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. poté, kdy obžalovaný Luboš M. s určitou částí finančních prostředků „zmizel“ do Egypta. Zmínil se také o tom, že právě u spoluobž. Miroslava P. viděl velký kovový strojek (razítko) a spoluobžalovaný se mu chlubil, že je to razítko celního úřadu.

Shodným způsobem obž. Luboš M. vypovídal také v průběhu hlavního líčení dne 4.1.2012. Znovu uvedl, že s nabídkou spolupráce za ním přišel spoluobž. Miroslav P., kdy mu řekl, že má „akci“, že se bude dovážet nafta a benzín a „udělají“ se peníze na tom tak, že se nebude platit daň. Obžalovaný Luboš M. s touto nabídkou souhlasil, poté proběhly určité schůzky, a to i společně s Robertem G., kterého znal z minulosti, avšak dostával pouze kusé informace. Obžalovaný přesně nevěděl, o co se bude jednat a jak to bude fungovat. Obžalovaný P. s Robertem G. se mezi sebou dlouho dohadovali a sami asi dlouhou dobu neměli jasno, jak celá věc bude probíhat. Nakonec se vše rozjelo, kdy nejprve došlo k přepisu spol. RUDY-ECOL, s. r. o. na osobu obž. M. a byly vyřízeny veškeré další formality. Obžalovaný znovu potvrdil, že jeho jediná práce spočívala v tom, že ovládal účet, který byl založen v bance a k němuž bylo zřízeno internetové bankovnictví. Probíhalo to tak, že obžalovanému zatelefonoval spoluobž. P., kdy mu sdělil, že na účet přišly peníze, obžalovaný to prostřednictvím internetového bankovnictví zkontroloval, provedl přepočet dle aktuálního kurzu eura a

potom mu bylo sděleno, jak vysokou částku má odeslat na rakouskou společnost. Peníze odesílal denně, kdy se jednalo o částky v rozpětí od 3.000.000,- Kč do 6.000.000,- Kč. Znovu i u hlavního líčení obž. M. uvedl, že věděl, že se bude páchat nějaká trestná činnost, na základě nelegálního dovozu, kdy tato trestná činnost bude spočívat v nehrazení daní. Nevěděl však, v jakém rozsahu toto bude probíhat. Připustil, že dohromady za celé období poslal do Rakouska asi cca 60.000.000,- Kč. Za celou dobu tohoto fungování však obdržel od obž. P. pouze celkovou částku ve výši 400.000,- Kč, a to postupně. Následně však zjistil, že benzín je v Rakousku nakupován za 0,50 € a tady jeho cena činila 1,- €. Od té doby začal počítat, kdy věděl, že jedna cisterna má objem 30.000 litrů a při rozdílu cen 0,50 € tedy je na jedné cisterně zisk 15.000,- €. Denně však jezdilo cca 10 cisteren. Při takovém zisku však obžalovaný dostával pouze nepatrnou část finančních prostředků a teprve postupem času se dozvěděl, že měl údajně každý týden dostávat za své služby částku 150.000,- Kč. Celkem ale za celé období dostal pouze 4x 100.000,- Kč. Nechtěl se nechat dále šidit, chtěl svoje peníze, a proto se nakonec počátkem dubna 2006 rozhodl vybrat z účtu spol. RUDY – ECOL, s. r. o. 2.000.000,- Kč a odjet do zahraničí, konkrétně do Egypta. Zbytek peněz, které na účtu zůstaly - cca 2.500.000,- Kč, chtěl vybrat v zahraničí. To se mu však již nepovedlo, neboť zjistil, že peníze byly převedeny na spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o., a to na základě plné moci, kterou měl údajně jednateli této společnosti udělit. Jednalo se však o falešnou plnou moc, neboť on sám žádný takový dokument nepodepsal. Během hlavního líčení znovu popsal důvody, proč se z Egypta vrátil do ČR, jak probíhalo odblokování peněz na účtu spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. a zmínil se o účasti JUDr. V. v celé této záležitosti. Mimo jiné také uvedl, že po návratu mu spoluobžalovaný P. sdělil, že všichni byli rádi, že utekl do zahraničí, neboť by pak na něj mohli svést veškerou vinu, avšak zkomplikoval to telefonátem do banky a zablokováním peněz na účtu spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. Znovu také obž. M. uvedl, že po návratu z Egypta podepsal ještě dva antidatované doklady, a to mandátní smlouvu týkající se obžalovaného T. a spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o., která měla zastupovat spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a plnou moc určenou pro obž. P., která ho zmocňovala vstupovat do prostor kanceláře spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Zpochybnil také řadu podpisů na jednotlivých dokladech, které byly i předmětem znaleckého zkoumání a hovoří v jeho prospěch. K osobě spoluobžalovaného T. i u hlavního líčení obž. M. uvedl, že tohoto znal jako „pohůnka“ spoluobž. P., kterému obž. T. dělal v podstatě řidiče. Obžalovaný P. o něm říkal, že je to gambler a dluží mu peníze. Osobně se s ním seznámil až po návratu z Egypta. Z vývoje situace si obž. M. dovodil, že od samého počátku dělal on sám i obž. T. pouze „obyčejného blbečka“ všem ostatním v této kauze. Také k osobě spoluobž. Jaromíra F. obž. M. u hlavního líčení vypověděl shodně, a to v tom směru, že to rozhodně není člověk, od kterého by dostával příkazy. Tohoto spoluobžalovaného poprvé obž. M. viděl až u hlavního líčení. Dle jeho názoru, pokud by to byl člověk, který je do něčeho zapletený, pak by se s ním scházel stejně jako spoluobž. P., sv. G. nebo JUDr. V. Obžalovaný M. znovu u hlavního líčení potvrdil i tu část své výpovědi, v níž popisuje v jednom případě výběr částky 6.000.000,- Kč na pobočce KB, a. s. v Ostravě. Tyto peníze vybral na příkaz spoluobž. P., tomuto je také předal a poté mu obž. P. sdělil, že kdyby se na tyto peníze někdo ptal, má obž. M. odpovědět, že je obž. P. předal spoluobž. F. Nic takového však obž. M. neviděl. Tehdy v autě mu spoluobž. P. ukazoval také razítko celního úřadu. Závěrem své výpovědi u hlavního líčení obž. M. uvedl, že tato jeho výpověď je pravdivá. Dodal, že je zvyklý pobývat ve VTOS a nějakou dobu by v kriminále ještě také vydržel. To vše ale za předpokladu, že by i ostatní byli korektní a nebyli hamižní

a kdyby ocenili to, co pro ně udělal. Aby však na něj „kydali špínu“ zadarmo a on pak byl ve výkonu trestu s tím, že ostatní by se smáli, to nedopustí.

Obžalovaný Karel T. se k celé věci vyjádřil opakovaně v průběhu svých výpovědí v přípravném řízení v měsíci říjnu a prosinci 2006. Uvedl, že měl zájem podnikat s pohonnými hmotami, a proto koupil firmu RABUS, kterou následně přejmenoval na KT ECO CAPITAL, s. r. o., ale podnikání se mu nedařilo. Proto využil nabídky svého známého - obž. M. - aby mu za příslušnou provizi dělal přes spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. finanční servis pro jeho spol. RUDY – ECOL, s. r. o. se zdůvodněním, že odjíždí pryč. V této souvislosti poznal také obž. Jaromíra F., který mu přislíbil finanční výpomoc na podnikání s pohonnými hmotami. Na základě telefonických instrukcí obžalovaných, zejména pak obž. F., prováděl převody finančních prostředků, které chodily na účet od spol. SOUTHWARD a dalších a také výběry hotovostí, které pak přímo před bankou předával obž. F. Tyto finanční transakce souvisely s obchody s naftou a benzínem s rakouskou firmou jako dodavatelem pohonných hmot. Odběratelem tohoto zboží byla spol. NABEOL. Taktéž podle pokynů obž. F., na základě udělené plné moci a mandátní smlouvy se spol. RUDY – ECOL, s. r. o., provedl na Celním úřadě ve Valašském Meziříčí v jednom případě oficiální proclení dovážené komodity, protože ve vztahu k tomuto dovozu ze dne 13.6.2006 provedli pracovníci celní správy kontrolu. Za tyto služby měl s obž. F. dohodnutou týdenní odměnu ve výši 25.000,- Kč. V přípravném řízení tento obžalovaný opakovaně uvedl, že dostával instrukce vždy od obž. F., který mu sdělil, že má jet do Olomouce vyzvednout celní papíry od zboží, které mu následně předal. Tyto instrukce dostával od tohoto spoluobžalovaného vždy osobně. Pro doklady jezdil do sídla spol. NABEOL a téhož dne je předával obž. F. Následující den mu byly předány zpět již potvrzené doklady, které odesílal do rakouské firmy. K osobě spoluobž. P. v přípravném řízení obž. T. uvedl, že tohoto zná delší dobu ze Zubří a důvěřuje mu, a proto mu podrobně popsal svou činnost při dovozu benzínu a nafty. Právě tento obžalovaný ho také několikrát doprovázel na schůzku s obž. F., kterého taktéž znal. Do celé činnosti byly zapojeny, dle vyjádření obžalovaného, také další osoby a při komunikaci mezi nimi bylo mimo jiné používáno kryptotelefonů, aby bylo zamezeno odposlechům. Z těchto dalších osob se obžalovaný v přípravném řízení zmínil zejména o Robertu G., jehož úkolem bylo zajištění objednávky požadovaného množství dovážené komodity u rakouského dodavatele a také o osobě JUDr. V., který měl zajišťovat určité služby na policii. Tento muž vystupoval pod přezdívkou „doktor“ a poprvé ho obž. T. zaznamenal na schůzce se spoluobž. F. poté, kdy byly policií zajištěny finanční prostředky na účtu spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. ve výši 2.400.000,- Kč. Právě JUDr. V. tehdy tvrdil, že zajistí, aby tato částka byla odblokována. Údajně měl být vyšetřovateli poskytnut úplatek za to, aby finanční prostředky byly zase volné. Tuto skutečnost obž. T. zjistil z rozhovoru obž. F. a JUDr. V.

U hlavního líčení dne 4.1.2012 se obž. Karel T. nejprve vyjádřil pouze k průběhu domovní prohlídky v jeho bydlišti, kde byly zajištěny finanční prostředky a rovněž osobní motorové vozidlo jeho matky Naděždy T. Shodně s přípravným řízením i u hlavního líčení uvedl, že nikdo z příbuzných, tedy jeho matka ani tehdejší přítelkyně Šárka V. nevěděli o tom, že peníze, kterými v roce 2006 disponoval, pocházely z nelegální trestné činnosti. Pokud jde o jeho matku Naděždu T., pak je pravdou, že tato po určitou dobu ukrývala finanční hotovost, ale tuto si od ní obž. T. ještě před

domovní prohlídkou vybral zpět. Peníze, které byly zabaveny při jeho zatčení, tak nebyly penězi pocházejícími z trestné činnosti. Pokud jde o osobní motorové vozidlo zn. Alfa Romeo, k tomu uvedl, že peníze na nákup tohoto vozidla mu dala jeho matka Naděžda T., avšak jednalo se o automobil určený pro jeho bratra. Jeho bratr totiž věděl, že obžalovaný, společně se spoluobž. P., občas vozívali do ČR z Německa vozidla, a proto chtěl také nějaké auto přivézt. Bratr sdělil Naděžděe T., jaké auto by chtěl a tato pak přetlumočila jeho požadavky obžalovanému Karlu T. Ten však ze zahraničí přivezl zcela jiné vozidlo, a to tov. zn. Alfa Romeo. Bratrovi se toto auto nelíbilo, matka obž. chtěla, aby toto vozidlo prodal a přivezl jiné, a proto auto zůstalo zaparkováno u domu a následně bylo zabaveno policií.

Teprve následně po výpovědi spoluobž. M. u hlavního líčení dne 4.1.2012 - také u tohoto hlavního líčení - se rozhodl obž. T. dále vypovídat i k podstatě trestné činnosti. Uvedl, že jeho výpověď z přípravného řízení vycházela z instrukcí jeho tehdejšího obhájce JUDr. Stříbného, který v té době zastupoval i spoluobž. P. a právě tento právní zástupce mu řekl, jakým způsobem má vypovídat, co všechno má říci s tím, že je to vzkaz od spoluobž. P. Proto vypovídal v přípravném řízení to, co mu poradil spoluobž. P. U hlavního líčení pak svou výpověď upravil v tom směru, že spoluobž. P. zná z dřívější doby, neboť tento ho zaměstnával v hostinci a vzhledem k tomu, že obž. P. v té době věděl, že obž. T. potřebuje peníze, neboť často a rád hrál na automatech, zeptal se ho, zda by chtěl jít do obchodu, ve kterém by se daly vydělat peníze. Na nabídku obž. P. proto spoluobž. T. přistoupil a počátkem roku 2006 došlo k přepisu firmy RABUS na jeho osobu a tato firma se přejmenovala na spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. Asi dva měsíce po uskutečnění přepisu se nic nedělo, ale se spoluobž. P. byl často v kontaktu a v určité době se začalo hovořit o nějakém Luboši M. Několikrát tohoto spoluobžalovaného také viděl, a to v době, kdy obž. P. vezl někam autem. Neví však, o čem spolu tito dva spoluobžalovaní hovořili. Schůzky probíhaly většinou na benzínové čerpací stanici. Poté, kdy spoluobž. M. odletěl do Egypta, nastal problém a spoluobž. P. sdělil obž. T., že nahradí jeho místo. Předal mu plnou moc, ve které bylo uvedeno jméno obž. T. a vyzval ho, aby ji podepsal a odešel do banky ve Valašském Meziříčí. Tam měl převést peníze z účtu spol. RUDY – ECOL, s. r. o. na účet spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. a odeslat je do Rakouska. Následně jezdil do bank denně, a to společně s obž. P., kdy vybíral částky od 2.000.000,- Kč do 3.000.000,- Kč a tyto přeposílal do Rakouska. Veškeré instrukce ve smyslu, kolik peněz má vybrat a kolik peněz má kam poslat, dostával od obž. P. Některé instrukce mu byly dávány také Robertem G. K osobě obž. Jaromíra F. obž. T. u hlavního líčení uvedl, že právě obž. P. mu sděloval, že výpisy z banky potřebuje pro „pana Tajemného“ jak údajně nazýval obž. F. Obžalovaný i u hlavního líčení připustil, že tohoto spoluobžalovaného viděl několikrát v hotelu Imperiál, kam přivezl právě obž. P. Těchto setkání mohlo být i deset. Vždy, když viděl obž. F., tak diskutoval s obž. P. Vždy, když přišel obž. P. od spoluobž. F., tak řekl obž. T., kdy, co a jak se bude provádět. Právě obž. P. spoluobž. T. tvrdil (a ten neměl důvod mu nevěřit), že všechny instrukce dostával od obž. F. S úsměvem mu obž. P. sděloval, že spoluobž. F. je jeho finančním poradcem. Co mezi nimi probíhalo a zda skutečně obž. F. vše organizoval, to obž. T. neví. U hlavního líčení také obž. T. potvrdil, že veškeré peníze, které vybíral v bance, předával vždy spoluobž. P. a nikdy žádné peníze nepředával obž. F. Jakou roli v celé záležitosti obž. F. hrál, to obž. T. neví. Nemůže tvrdit, že tohoto spoluobžalovaného vůbec nezná a pokaždé, když ho viděl, tak hovořil se spoluobž. P. Jednou nebo dvakrát ho viděl také ve společnosti Roberta G. Osobně se s obž. F. setkal asi jednou a jednou s ním

telefonoval. Telefonní kontakt na tohoto spoluobžalovaného dostal v dřívější době od obž. P. K osobnímu kontaktu došlo tak, že obž. T. vezl na žádost spoluobž. P. na Čeladnou nějakou složku, kterou měl předat právě obž. F. K osobě spoluobž. P. dále obž. T. uvedl, že i poté, kdy byla podána obžaloba a začalo probíhat hlavní líčení, před každým jednáním soudu jej obž. P. kontaktoval a instruoval ho, jak se má chovat ve vztahu k řízení u soudu. Dokonce mu nabídl a poskytl finanční odměnu také v případě, že se k jednání soudu nedostaví a hlavní líčení tak bude muset být odročeno.

Naposledy se tento obžalovaný k věci vyjádřil u hlavního líčení dne 6.1.2016, a to v návaznosti na konkrétní dotazy, formulované v rozhodnutí odvolacího soudu. Obžalovaný Karel T. zejména uvedl, že s ohledem na značný časový odstup od zmiňovaných schůzek mezi Miroslavem P. a Jaromírem F. již dnes nedokáže vůbec říct, co těmto schůzkám předcházelo, neboť to již neví. Pamatuje si, že Miroslav P. mu často telefonoval a žádal ho o odvoz na nějakou schůzku a v několika případech ho vezl také na schůzku s obž. Jaromírem F. Kolik schůzek to bylo, obžalovaný již neví, mohlo to být i 10x. Schůzky se nekonaly vždy na stejném místě, ale různě a samotnému hovoru Miroslava P. s Jaromírem F. obžalovaný přítomen nebyl, neboť vždy seděl u jiného stolu, nic neslyšel, případně čekal venku. V jednom případě se na schůzce objevila i další osoba, a to Robert G. Schůzky trvaly různě dlouhou dobu, někdy jen 10 – 15 minut, jindy i hodinu a půl. Dále obžalovaný také zopakoval, že od Miroslava P. dostal vždy po schůzce pokyny a současně dodal, že tyto pokyny dostával od P. stále a nezávisle na tom, zda nějaká schůzka proběhla či nikoliv. Ke konkrétním pokynům se nevyjádřil a znovu odkázal na značný časový odstup, který od té doby uběhl. V závěru své výpovědi se spoluobžalovanému Jaromíru F. omluvil za to, co o něm vypovídal v prvotních výpovědích na policii, kdy znovu zdůraznil, že takto postupoval na základě doporučení svého tehdejšího právníka JUDr. Stříbného.

Obžalovaný Jaromír F. v rámci své výpovědi v přípravném řízení dne 19.6.2006 i u hlavního líčení dne 23.2.2012 vytýkanou trestnou činnost shodně popřel, kdy uvedl, že o existenci spol. RUDY – ECOL, s. r. o. se dozvěděl zhruba na počátku roku 2006, a to od spoluobžalovaného Miroslava P., kterého znal delší dobu z jiných, a to převážně sportovních aktivit. On sám byl v té době majitelem spol. DAVNI-DISTILERY, která vlastnila lihovar a zabývala se rafinérií lihu, a proto byl spoluobžalovaným P. dotázán na způsob, jak získat povolení ke zřízení celního skladu a dovozu pohonných hmot právě ve vztahu ke spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Od spoluobž. P. se také dozvěděl, že spol. RUDY – ECOL, s. r. o. nemůže být napsána na něj, neboť on je v podmínce, a proto bude ve firmě figurovat jeho známý, který chod firmy také zafinancuje. Jméno té osoby však spoluobž. P. neuvedl. Obžalovaný F. tedy spoluobž. P. vysvětlil, co je to vůbec spotřební daň, jak se počítá, jaké jsou možnosti zajištění a vše, co je spojené s proclením a platbou spotřební daně u zboží dováženého ze zahraničí. Asi měsíc nebo dva po tomto prvotním kontaktu se spoluobž. P. se obž. F. od něj dozvěděl, že mužem, který bude vystupovat za spol. RUDY – ECOL, s. r. o. bude spoluobž. M., kterého obž. F. do té doby neznal a nikdy se s ním do té doby neviděl. Asi v měsíci únoru 2006 obž. F. spoluobž. P. sdělil, že spol. RUDY – ECOL, s. r. o. skutečně dostala od celního úřadu povolení k dovozu pohonných hmot a následně proto obž. F. spoluobž. P. pouze radil, jak řádně zaplatit spotřební daň, ale neměl na tom žádný osobní zájem. Potvrdil také, že ve společnosti spoluobž. P. občas viděl také spoluobž. T., který dělal tomuto spoluobž. osobního řidiče. Z běžného hovoru se také dozvěděl o spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o., která

měla na základě mandátní smlouvy provádět servis pro spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Připustil také, že v určité době, na žádost spoluobž. P. u notáře potvrdil totožnost osoby Luboše M., kterého do té doby nikdy neviděl, a to v souvislosti s podpisem plné moci, kterou spol. RUDY – ECOL, s. r. o. měla zmocnit k zastupování spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. Přestože na této schůzce obž. F. Luboše M. viděl poprvé, potvrdil jeho totožnost před notářem, neboť spoluobž. P. důvěřoval a jednalo se o přátelskou výpomoc. V průběhu těchto výpovědí obž. F. kategoricky popřel, že by se dopustil vytýkaného trestného jednání a na svou obhajobu uvedl, že veškeré informace uvedené v obžalobě jsou účelově spojené, nezakládají se na pravdě, ale pouze na domněnkách a spekulacích. Pokud jde o problematiku zvláštního dovozu pohonných hmot ze zemí EU, pak jeho vědomosti a informace o těchto záležitostech jsou pouze všeobecné. S činnostmi spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. nemá nic společného, nikdy neřídil ani neinstruoval spoluobž. M. a T. v souvislosti s činností těchto společností a byl v kontaktu pouze se spoluobž. P., ale rozhovory mezi nimi se vždy týkaly pouze sportovních aktivit a událostí. Připustil, že zná osoby, které v této trestní věci figurují jako svědci, a to Roberta G. a JUDr. V. S G. se zná několik let, a to v souvislosti s pořádáním golfových turnajů na Čeladné, kde sám bydlí. S JUDr. V. ho seznámil spoluobž. P. a několikrát byl přítomen jejich rozhovorům, ale vždy se tyto hovory týkaly pouze sportu, a to zejména fotbalu. Právě JUDr. V. v minulosti pomohl jeho rodině v souvislosti s úrazem jeho syna v roce 2006 a následnou lékařskou péči v nemocnici, kde měl JUDr. V. nějakého rodinného příslušníka. Potvrdil také, že byl jednou přítomen hovoru mezi spoluobž. P. a JUDr. V. o blokaci finančních prostředků v KB, a. s., kdy se mělo jednat o finanční prostředky spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. Spoluobžalovaný P. tehdy říkal, že došlo k zablokování částky 4.000.000,- Kč a společnost teď nemá dostatek finančních prostředků pro provozní účely a JUDr. V. se dotazoval na radu, co je třeba udělat pro odblokování těchto finančních prostředků. Obžalovaný F. si vzpomíná, že JUDr. V. tehdy telefonoval řediteli KB, a. s. a zjišťoval, jaký je možný postup. V přípravném řízení také doplnil, že z rozhovoru mezi spoluobž. P. a JUDr. V. bylo zřejmé, že JUDr. V. je dobře obeznámen s fungováním spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. Rovněž k osobě Roberta G. uvedl, že spoluobž. P. mu při jedné ze schůzek řekl, že zboží pro spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. objednává právě on. Ohledně podnikání uvedených dvou firem však s G. obž. F. nikdy nejednal. S chodem obou firem nebyl nijak detailně obeznámen, neznal objemy obchodů, dodavatele ani odběratele či finanční toky. Ke svému podnikání u hlavního líčení v měsíci únoru 2012 doplnil, že podnikatelské činnosti se sám věnuje od roku 1989, a to v různých oblastech. Popsal také ukončení podnikání ve spol. DAVNI-DISTILERY v létě roku 2005, kdy se sám stal obětí podvodu. Ke konkrétnímu dotazu jednoho z obhájců také popřel, že by někdy používal tzv. „kryptotelefony“.

Také tento obžalovaný se k věci naposledy vyjádřil u hlavního líčení dne 6.1.2016, kdy v podstatě znovu zopakoval svou obhajobu a vyjádřil nesouhlas s tím, co je mu kladeno za vinu.

Rovněž **obžalovaná Naděžda T.** popřela jakoukoliv trestnou činnost, a to již v přípravném řízení u svého výslechu dne 25.1.2007, kdy uvedla, že veškeré finanční prostředky, které byly v jejím bydlišti zajištěny v průběhu domovní prohlídky, jsou jejími penězi a penězi jejího manžela a nemají nic společného s trestnou činností jejího syna Karla T. Připustila, že její syn si u ní doma někdy od dubna 2006 ukládal větší finanční

částky, kdy se ho opakovaně na původ těchto peněz ptala, ale on jí nikdy neřekl nic konkrétního a tvrdil, že vše je legální. Tvrdil jí, že se jedná o obchod se zahraničím, konkrétně s Rakouskem, a to s likéry. Mnohokrát se ho ptala, jak je možné, že vydělává tolik peněz a on jí vždy ujistil, že je vše legální a že to může potvrdit také spoluobž. P., kterého se ona sama rovněž ptala a i on jí řekl, že se nemá o syna bát, že by mu sám nikdy nedovolil, aby se zapojil do nelegální činnosti. K vozidlu zn. Alfa Romeo uvedla, že ona sama syna Karla požádala, aby jí přivezl z Německa nové vozidlo zn. Opel Corsa. Syn Karel jí vozidlo přivezl, ale zn. Alfa Romeo, které se jí vůbec nelíbilo. Přesto na sebe auto přihlásila, neboť bylo zaplaceno z jejích finančních prostředků. Celkem jí toto auto stálo 180.000,- Kč. Synovi však řekla, ať si buď auto nechá, nebo ať ho prodá.

V podstatě shodné skutečnosti svědkyně uvedla také u hlavního líčení dne 4.1.2012. V průběhu tohoto hlavního líčení obžalovaná potvrdila, že její syn Karel T. si u ní v inkriminované době ukládal větší množství peněz, avšak nikdy nevěděla, že tyto peníze pocházejí z trestné činnosti. Připustila, že ji to však několikrát napadlo. Bylo jí divné, že si ukládá větší finanční částky a opakovaně se ho dotazovala na původ peněz. Syn Karel jí však opakovaně ujišťoval, že je vše v pořádku a nic nelegálního nedělá. Několikrát se obrátila také na spoluobž. P., kterého považovala za nadřízeného svého syna a znala ho velmi dlouho. Také spoluobž. P. jí opakovaně tvrdil, dokonce i před dalšími svědky, že je vše v pořádku. Konkrétně mu říkala, že to není normální, aby její syn Karel vydělával tolik peněz, ale spoluobž. P. jí tvrdil, že syna podceňuje, že je velmi šikovný. Dokonce jí říkal, že syn Karel vykonává funkci ředitele pro Severomoravský kraj a vedení z Prahy je s ním velmi spokojeno. K zajištěným finančním prostředkům v průběhu domovní prohlídky znovu uvedla, že se jednalo o její úspory a úspory jejího manžela, neboť plánovali rekonstrukci domu. Připustila, že počátkem března 2006 ji syn Karel požádal o zapůjčení částky ve výši 1.000.000,- Kč s tím, že chce začít podnikat. Tehdy mu zapůjčila finanční prostředky ve výši 850.000,- Kč, které jí syn Karel vrátil v průběhu 4-6 týdnů. Syn Karel jí tehdy řekl, že společně s obž. P. začali podnikat s Rakouskem s likéry. Ona sama mu to moc nevěřila, ale přesvědčilo ji to, když následně syn Karel přišel a požádal ji, aby mu přeložila do anglického jazyka obchodní dopis, jehož obsah se skutečně týkal banánového likéru. Vyslovila názor, že pokud je něčím vinna, pak tím, že je naivní.

V procesním postavení obviněného a obžalovaného byl opakovaně vyslechnut také **Miroslav P.,** který byl u posledního hlavního líčení dne 6.1.2016 vyloučen k samostatnému projednání a rozhodnutí, a to z důvodů uvedených v úvodní části odůvodnění rozsudku.
Samostatně stíhaný Miroslav P. se k věci stručně vyjádřil v přípravném řízení v rámci svého výslechu dne 28.1.2007, kdy popřel spáchání trestné činnosti a uvedl, že sice inicioval vznik spol. RUDY – ECOL, s. r. o., ale pouze v té souvislosti, že měl výhodnou nabídku pronajmout si dvě čerpací stanice PHM. Jednatelkou firmy se stala paní M., neboť se v té době sám nemohl stát statutárním zástupcem společnosti z důvodu záznamu v rejstříku trestů. Protože se následně objevily problémy s přislíbeným financováním tohoto podnikání, rozhodl se s paní M. firmu prodat, aniž fakticky nějakou podnikatelskou činnost sám zahájil. Po dohodě proto převedl firmu na svého známého - spoluobž. Luboše M. - který měl o podnikání zájem a po převodu firmy také pro něj pracoval, když jeho úkolem bylo v kanceláři přebírat faxy a další písemnosti

v souvislosti s obchody s naftou a benzínem. Podstatu těchto obchodů však sám neznal a veškerou činnost firmy řídil spoluobž. M.

U hlavního líčení dne 23.2.2012 se Miroslav P. vyjádřil pouze k některým skutečnostem, které vyplynuly z čtených výpovědí spoluobžalovaných. Kategoricky popřel, že by v minulé době vyhrožoval rodinám spoluobžalovaných a takové nařčení ho velmi trápí. Pokud by vyhrožoval spoluobžalovaným nebo jejich rodinám, pak nechápe, proč by tuto skutečnost tyto osoby dávno neoznámily na policii. Současně kategoricky odmítl tvrzení spoluobž. M. ohledně kontaktů ve vazební věznici a uvedl, že není pravdou, že by někdy tomuto spoluobžalovanému říkal, aby vše „hodil“ na spoluobž. F.

K věci samotné se Miroslav P. vyjádřil až krátce před skončením dokazování a vyhlášením prvního odsuzujícího rozsudku, a to v rámci hlavního líčení dne 2.9.2013. Uvedl, že pro spol. RUDY – ECOL, s. r. o. pracoval na základě smlouvy, která je součástí spisu a na všech úkonech, které pro společnost vykonával, neshledal nic protizákonného. On sám objednával zboží, přičemž platby a s tím související záležitosti vyřizoval spoluobž. M. Připustil, že právě pro něj zajistil kancelářské prostory, neboť spoluobž. jej o to požádal. Jeho každodenní pracovní náplní byla pouze objednávka zboží. Instrukce k práci mu předával spoluobž. M. Poté, kdy tento spoluobžalovaný vycestoval do Egypta, mu byla práce přidělována spoluobž. T. V žádném případě však za celou dobu nedostával žádné instrukce od spoluobž. F. Tento spoluobžalovaný je jeho dlouholetým přítelem - dá se říci rodinným. Připustil, že se spoluobž. F. se setkávali a povídali si i o skutečnostech, které jsou předmětem tohoto trestního řízení. Vždy to ale bylo v souvislosti s tím, že obž. P. potřeboval radu týkající se např. celního řízení. To proto, že spoluobž. M. také všechno nevěděl. Nezakládá se však na pravdě, že by obž. F. v této souvislosti někoho vedl a instruoval nebo k něčemu naváděl. Skutečně tento spoluobžalovaný se ničeho neúčastnil. Setrval na tom, že veškeré informace v tom směru, co má dělat a jak to má dělat, měl pouze od spoluobž. M. Obžalovanému není známo, jakým způsobem a na základě čeho spoluobž. T. převzal funkci po obž. M. poté, kdy došlo k jeho vycestování do Egypta. Pro něj samotného se nic nezměnilo, i nadále dostával pokyny k objednávkám zboží, a to od spoluobžalovaného T. Ke konkrétním dotazům upřesnil, že PHM objednával telefonicky nebo faxem přímo u rakouské společnosti, neboť částečně ovládá německý jazyk. Občas se stalo, že zboží objednal také Robert G., kterého on sám také zná. Platby nikdy neprocházely přes jeho osobu a tyto záležitosti se jej netýkaly ani se o to nezajímal. Nikdy neviděl ani neslyšel, že by spoluobž. F. nějakým způsobem k něčemu naváděl spoluobž. M. nebo T. Nikdy také neviděl, že by obž. F. vybíral z banky nebo nosil do banky nějaké peníze, které by byly spojeny se zde projednávanými obchody.

Již v přípravném řízení byla vyslechnuta řada svědků, přičemž většina z nich znovu k věci vypovídala také u jednotlivých hlavních líčení.

U hlavního líčení dne 6.1.2012 se k věci znovu vyjádřili svědci **Michal B. a Jan Č.,** kteří v roce 2005 pracovali u Celního úřadu ve Valašském Meziříčí. Svědci se obecně vyjádřili k praxi přidělování a odevzdávání služebních razítek, a to v tom směru, že razítko obdrželi proti podpisu a při odevzdávání razítka byla praxe obdobná. Potvrdili také, že do konce roku 2005 byl jejich vedoucím pan S., který následně od

CÚ úplně odešel. Pro ukládání razítek na pracovišti ve Valašském Meziříčí byla zřízena určitá skříňka, kde každý pracovník měl vlastní box, na konci směny se tam razítka ukládala a skříňka byla uzamčena. V bližších podrobnostech oba svědci u hlavního líčení zcela odkázali na své výpovědi z přípravného řízení, které byly čteny v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu.

Svědek Michal B. v přípravném řízení vypovídal k podezřelému razítku 04/1365/028, kterým byly označovány doklady, jež jsou předmětem tohoto trestního řízení. Svědek vypověděl, že toto razítko měl na svém pracovišti řádně zabezpečeno před zneužitím a po skončení pracovního poměru jej také odevzdal se záznamem do příslušného evidenčního listu. Používání tohoto služebního razítka bylo vázáno na jeho osobu a každý den se na něm měly měnit dva markanty tak, aby bylo zabráněno zneužití. Svědek nebyl schopen vysvětlit, proč se otisk tohoto razítka objevuje na dokladech v souvislosti s dovozem PHM v době po odevzdání razítka, když šlo o razítko osobní a po skončení jeho pracovního poměru by už nemělo být razítko s jeho osobním číslem používáno. Po nahlédnutí na příslušný doklad z 15.6.2006 o dovozu PHM svědek dále uvedl, že takto by jej sám nikdy neoznačil, neboť razítko CÚ Valašské Meziříčí s číslicí 9 se používalo pouze na obálky a taktéž zde schází dva bezpečnostní znaky, jakož i jmenovka úředníka, který to vyřizoval.

Také **svědek Jan Č.** se v přípravném řízení vyjádřil obdobně, přičemž k použití jeho osobního razítka 04/1365/030 po skončení jeho pracovního poměru u CÚ má jediné vysvětlení, a to takové, že toto razítko muselo být získáno a použito nějakým nelegálním způsobem. Svědek neví nic o tom, že by po jeho odchodu od CÚ bylo razítko přiděleno nějaké další osobě. Obdobně jako předchozí svědek se i tento svědek vyjádřil k jednotlivým markantům razítka a označování dokladů.

Podstatná část svědků byla vyslechnuta v průběhu hlavního líčení, které proběhlo ve dnech 23.-28.2.2012.

Svědek Ludvík S. u tohoto hlavního líčení, ve shodě s výpovědí s přípravného řízení, potvrdil, že zná z dřívější doby Miroslava P. i skutečnost, že do konce roku 2005 pracoval po dobu deseti let u CÚ ve Valašském Meziříčí, kde vykonával funkci vedoucího výkonu. Důvodem ukončení pracovního poměru byly organizační změny i fakt, že splnil podmínky pro získání renty. Svědek potvrdil, že Miroslav P. mu představil paní M. a sdělil mu svůj podnikatelský záměr obchodovat s PHM ve spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Protože svědek byl dobře obeznámen s problematikou dovozu a vývozu v rámci EU, přislíbil pomoc a osobně si na CÚ ve Valašském Meziříčí zjistil potřebné náležitosti. Poté udělil rady v souvislosti s žádostí o povolení od CŘ Olomouc pro spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a taktéž s paní M. sepsal mandátní smlouvu o vyřizování těchto záležitostí pro její firmu za příslušnou dohodnutou odměnu. Svědkovi je známo, že potřebná celní jistota ve výši 1.000.000,- Kč byla na CÚ složena a až dodatečně se také dozvěděl, že příslušné povolení bylo vydáno. Po určité době se také Miroslava P. dotazoval na fungování spol. RUDY – ECOL, s. r. o., ale bylo mu sděleno, že firma sice funguje, avšak žádné zboží nedováží z důvodu nedostatku finančních prostředků.

Svědek Jiří P. je známým Miroslava P. a jména ostatních obžalovaných mu nic neříkají. Miroslava P. svědek zná delší dobu, a to v souvislosti se společnými sportovními aktivitami. Svědek potvrdil, že v určité době ho právě Miroslav P.,

společně s paní M., požádali o schůzku a projevili zájem o pořízení skladu pro PHM. Bylo mu sděleno, že paní M. je jednatelkou v nově založené spol. RUDY – ECOL, s. r. o., která se zabývá dovozem a skladováním PHM. Svědek se podle jejich nabídky měl stát odpovědným zástupcem a poradcem firmy, neboť má dlouholeté vzdělání a praxi jako chemik. Zjistil potřebné skutečnosti na živnostenském úřadě, kde také vyplnil příslušné čestné prohlášení ve vztahu ke spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a poté už v této souvislosti po něm nikdo nic dalšího nechtěl. Obdržel pouze jednorázovou odměnu ve výši 5.000,- Kč, ale již si nevzpomíná, kým mu byla vyplacena.

Také **svědek Bronislav J.** potvrdil, že zná Miroslava P., který ho seznámil s dalšími dvěma osobami - Karlem T. a Lubošem M. K tomuto kontaktu došlo v souvislosti s pronájmem nebytových prostor v Zašové pro spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Tento pronájem byl realizován právě na základě žádosti Miroslava P., kterého svědek zná již mnoho let. Nejprve byly tyto prostory pronajaty obž. M., který zastupoval spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a v určité době převzal jeho činnost obž. T. Svědkovi bylo známo, že spol. RUDY – ECOL, s. r. o. se zabývá obchodní činností s palivy a oleji. V případě pronájmu nebytových prostor se jednalo o kancelář o vel. 30m² a pronájem trval cca 6-12 měsíců. Jednalo se o nevybavené prostory, kde bylo pouze světlo a topení. Úhrada za pronájem byla řádně hrazena. Dle názoru svědka ve spol. RUDY – ECOL, s. r. o. působil hlavně obžalovaný M., přičemž obž. T. tam nastoupil asi 1-2 měsíce před koncem pronájmu. Důvodem ukončení smlouvy byla skutečnost, že se o firmu začala zajímat policie, navštívila tyto prostory, a proto svědek sám navrhl, aby došlo k ukončení pronájmu. V té době se v kanceláři nacházel nějaký nábytek, fax a květiny.

Také **svědek Zbyněk K.** zná Miroslava P., a to od dětství a jeho prostřednictvím se seznámil s obž. Karlem T., kterému počátkem roku 2006 odprodával svou společnost RABUS. Také připustil, že se občas potkal s obž. Lubošem M., s nímž se seznámil daleko dříve než s obž. T., avšak nevzpomíná si již, za jakých okolností. Uvedl, že jednatelem spol. RABUS byl asi 2 roky, avšak po této době společnost nevykazovala takové zisky, jak očekával, a proto se rozhodl tuto společnost prodat. O konkrétním prodeji společnosti jednal s obž. Karlem T., a to na základě nabídky Miroslava P. Svědek si již nevzpomíná, zda a kým mu byla zaplacena částka představující základní jmění společnosti. Neví také, proč chtěl obž. T. tuto společnost koupit. Nevzpomíná si, zda se dalších jednání o prodeji společnosti účastnil také Miroslav P. Domnívá se, že jednal pouze s obž. Karlem T. Od té doby již tohoto obžalovaného neviděl. S Miroslavem P. je v kontaktu stále, neboť bydlí ve stejné obci. Ani od této osoby však žádné informace o činnosti jeho bývalé společnosti neměl. Pouze ví, že následně došlo k přejmenování společnosti, což bylo mimo jiné podmínkou jejího prodeje.

Svědek JUDr. Jiří V. v přípravném řízení i u hlavního líčení shodně potvrdil, že zná spol. RUDY – ECOL, s. r. o. i spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o., avšak nic bližšího o předmětu jejich podnikání neví. Tyto firmy totiž byly částečně předmětem šetření v době, kdy byl pracovníkem Inspekce MV ČR a prováděl v souvislosti s těmito firmami nějaké úkony. Bližší okolnosti ke zjištěným skutečnostem však nemůže sdělit, vzhledem k povinnosti mlčenlivosti. Z obžalovaných zná dlouhou dobu - asi 15 let - Miroslava P., a to ze sportovní činnosti, kdy se navštěvovali také jako rodiny a trávili společně dovolené. Po určité době svědek zjistil, že Miroslav P. má mnoho informací a dokáže se pohybovat v určitých kruzích, které jeho, jakožto pracovníka Inspekce MV ČR, zajímaly. Proto se také Miroslav P. stal spolupracovníkem Inspekce MV ČR.

Z dalších osob, proti kterým je vedeno trestní řízení, zná také obž. Jaromíra F., se kterým ho seznámil právě Miroslav P. V průběhu jednotlivých setkání několikrát přišel do styku také s obž. Lubošem M. a Karlem T., avšak jednotlivé schůzky neměly žádnou souvislosti s dovozy PHM z Rakouska spol. RUDY – ECOL, s. r. o. či spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. Připustil, že pouze v případě jedné schůzky byl osloven, kdy neví přesně, zda Miroslavem P., či obž. F. v tom směru, že firma obž. Karla T. má zablokované finanční prostředky u KB, a. s. Vzhledem k tomu, že svědek zná ředitele banky i některé další její pracovníky, telefonicky je kontaktoval ve snaze zjistit, co se v tomto případě dá dělat. Nic konkrétního se mu však zjistit nepodařilo, a proto také obžalovaným řekl, že je to problém, se kterým on sám nemůže pomoci a do celé záležitosti se ani nechce angažovat. Žádnému z obžalovaných v žádném případě neposkytl rady k tomu, co by měli udělat, aby došlo k odblokování peněz. Neví ani, proč by měl takové informace sdělovat. Ke konkrétnímu dotazu také potvrdil, že se setkával s Miroslavem P. i Jaromírem F. a při těchto setkáních od nich získával informace potřebné pro policejní práci. Potvrdil také, že i při hovorech s obž. F. ohledně skutečnosti týkající se prošetřované věci vyplynulo, že o některých věcech obžalovaný F. skutečně věděl. Uvedl také, že se nikdy nezúčastnil schůzky, kde by se sešli pohromadě obž. M., F. a P. Zúčastnil se však schůzky, kde byli přítomni obž. P., F. a T. Jednalo se o první schůzku v restauraci Harenda. Tyto osoby následně viděl pohromadě ještě víckrát - asi ve dvou případech - avšak neví, o čem jednali. Svou činnost u Inspekce MV ČR a u policie vůbec ukončil k datu 31.3.2007 a v současné době pracuje jako OSVČ a podniká v detektivní službě. Potvrdil také, že je proti němu vedeno trestní řízení u Krajského soudu v Ostravě, pod sp. zn. 47T 1/2008, kde je stíhán společně s Miroslavem P. pro daňový delikt.

Svědkyně Hana K. byla v inkriminované době zaměstnankyní spol. ABC.ENTERPRISE, a. s., která se zabývala zakládáním a prodejem obchodních společností. Tato svědkyně již u hlavního líčení, s ohledem na značný časový odstup, si na žádné bližší skutečnosti k projednávané trestní věci nevzpomněla a zcela odkázala na svou výpověď z přípravného řízení, která byla čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) tr. ř. V rámci této výpovědi svědkyně potvrdila, že v určité době připravovala také veškeré podklady k založení spol. SOUTHWARD, s. r. o. a i tato společnost byla zakládána za účelem dalšího prodeje. V této souvislosti jednala pouze s panem D., který se dostavil s požadavkem na založení společnosti a následný převod obchodního podílu a svědkyně si již nevzpomněla, k jakému účelu tuto společnost potřeboval. Po předestření této výpovědi z přípravného řízení svědkyně u hlavního líčení potvrdila, že mimo pana D. skutečně s nikým jiným v této souvislosti nejednala. Názvy spol. RUDY – ECOL, s. r. o. nebo spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. jí nic neříkají. Pouze si vzpomíná na jméno Luboše M., se kterým snad v minulosti spolupracovala, ale již dříve v roce 2005 a v jiné záležitosti. Další obžalované v této trestní věci nezná.

Svědek Ing. Jiří S. v přípravném řízení i u hlavního líčení potvrdil, že z obžalovaných zná pouze jméno obžalovaného Jaromíra F., přičemž o trestné činnosti projednávané Krajským soudem v Ostravě mu není vůbec nic známo. Obžalovaný Jaromír F. jej v minulosti oslovil jako běžný zákazník v souvislosti s prodejem telefonních přístrojů, které jsou opatřeny speciálním šifrovacím zařízením. Po nahlédnutí do svých poznámek svědek uvedl, že jednal s tímto obžalovaným v roce 2006 a jednalo se o nákup 5-10 ks šifrovaných telefonních přístrojů. Praxe byla taková, že se klient ozval,

objednal si přístroj, poté přijel do Prahy, zboží si převzal a zaplatil v hotovosti. Stejně tomu bylo také v tomto případě. Svědek potvrdil, že nákup telefonů obž. F. proběhl zcela určitě opakovaně a celkový počet mohl být maximálně 10 ks telefonních přístrojů. Účel nákupu těchto telefonů svědkovi obž. F. nesdělil a svědka to ani nezajímalo. Svědek se domnívá, že všechny telefony byly v jedné šifrovací skupině. K dalšímu dotazu svědek potvrdil, že jeho firma ročně prodá cca 50-100 ks těchto telefonních přístrojů. Na výpověď tohoto svědka reagoval obž. F. tak, že si skutečně zmiňované telefonní přístroje kupoval, avšak nebyly určeny pro jeho osobu. Nikdy je také nepoužíval. Nakupoval je pro svého známého Ing. Jana W., který podnikal ve stavebnictví a měl tyto telefony ke sjednávání případných zakázek.

Svědkyně Jana K. u hlavního líčení potvrdila, že v roce 2006 pracovala pro spol. DEIMOS, která je v současné době v likvidaci a zpracovávala pro tuto firmu účetnictví na základě živnostenského oprávnění. Veškeré záležitosti týkající se jednotlivých přeprav řešila především s Ing. N., s jednotlivými řidiči do kontaktu přicházela pouze telefonicky. Ona sama kontrolovala podle stáčecích lístků, zda údaje souhlasí a kompletovala účetní doklady. Na jednotlivé detaily přepravy PHM si již svědkyně u hlavního líčení nevzpomněla a odkázala na svou výpověď z přípravného řízení, která byla v souladu s ust. § 211 odst. 3 písm. a) tr. ř. čtena. I v této výpovědi svědkyně potvrdila, že zakázky ohledně dopravy PHM od rakouské společnosti MMM vyřizoval Ing. N. a další zaměstnanec společnosti - Rostislav Š. - pak svědkyni předával k zaúčtování příslušné doklady, na základě kterých prováděla fakturaci spol. KH Trans Oil. Svědkyně v přípravném řízení založila do spisu také smlouvu o přepravě věcí, která byla uzavřena se spol. KH Trans Oil.

Také **svědek Rostislav Š.** již u hlavního líčení žádné bližší skutečnosti neuvedl a pouze potvrdil, že v roce 2006 pracoval ve spol. DEIMOS, kdy se zabýval organizací přepravy. Vzpomněl si, že v tomto období firma vykonávala přepravy pro spol. KH Trans Oil, přičemž jednotlivé přepravy probíhaly tak, že byla doručena objednávka, resp. došlo ke kontaktu s panem T. z této firmy, který sdělil, jaký počet vozidel pro přepravu zboží potřebuje. Na základě dohody pak vyjeli na místo určení. Svědek také uvedl, že zboží bylo dováženo z Rakouska. V podrobnostech i tento svědek odkázal na svou výpověď z přípravného řízení, která byla rovněž přečtena dle ustanovení § 211 odst. 3 písm. a) tr. ř. V této výpovědi pak svědek potvrdil, že přeprava PHM z Rakouska byla realizována po dohodě s panem T. ze spol. KH Trans Oil, který vše organizoval. Svědek býval osobně jako organizátor a někdy i řidič při nakládce v Rakousku, přičemž potvrdil, že firmu dodavatele zastupoval pan D. a dále tam byl přítomen ještě další muž, se kterým se vyřizovaly potřebné doklady. Jako příjemce zboží byla uváděna spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Veškeré doklady se předávaly panu T. nebo je řidiči po stočení nechali přímo ve skladu ve Žďáru nad Sázavou. Řidiči si ponechali pouze potvrzené nákladové listy CMR a stáčecí lístky, které prokazovaly množství stočených PHM. Potvrzení dokladů CMR o ukončení přepravy celními úřady měla na starosti spol. KH Trans Oil, kdy takto potvrzené doklady byly následně zasílány firmě DEIMOS. Podle svědka se jednalo o běžnou dopravu s dílčími problémy, kdy si vzpomíná, že v jednom případě se vrátili z Rakouska zpět bez nákladu, neboť zboží nebylo zaplaceno.

K přepravám zboží pro spol. KH Trans Oil se vyjádřili také další dva **svědci - Ing. Jaroslav Š. a Martin Š. -** kteří v inkriminované době fungovali ve spol. JASA. **Svědek**

Ing. Jaroslav Š. byl majitelem a jednatelem spol. JASA se sídlem v B.ově a potvrdil, že na základě požadavku spol. KH Trans Oil, a to konkrétně pana T. a pana H., st. prováděli přepravu PHM z Rakouska do ČR. Objednávky byly prováděny operativně denně, kdy k dopravě bylo používáno celkem 5 cisternových souprav. Svědek také vypověděl, že fakturovaná doprava byla uhrazena ze strany spol. KH Trans Oil až po urgencích, a to pouze částečně a zbytek pohledávek byl řešen vzájemnými zápočty. Uvedl také, že některé doklady i přes opakované požadavky jim nebyly dodány a již si nevzpomíná, zda mu byl zástupcem spol. KH Trans Oil vysvětlen důvod nedodání těchto dokladů. Domnívá se však, že tyto a obdobné skutečnosti vedly následně k tomu, že spolupráce se spol. KH Trans Oil byla ukončena. Podobné skutečnosti potvrdil také **svědek Martin Š.,** který v roce 2006 pracoval jako dispečer dopravy spol. JASA a také doplnil, že o dopravách jednal pouze s panem T. ze spol. KH Trans Oil, přičemž 90% dovezených PHM bylo stočeno ve skladu ve Žďáru nad Sázavou. Předání dokladů o přepravě zboží se zástupcem spol. KH Trans Oil řešili přímo jednotliví řidiči.

Také **svědek Karel L.**, který byl jednatelem dopravní spol. MP SPOL, s. r. o. potvrdil přepravy PHM pro spol. KH Trans Oil, které byly realizovány z Rakouska v roce 2006. Autodopravu si objednala spol. NABEOL, přičemž z jednotlivých dokladů bylo zřejmé, že jako odběratel je uváděna spol. RUDY – ECOL, s. r. o. On sám bezprostředně činnost řidičů neřídil a měl na starosti spíše administrativní stránku věci. Zajímaly ho tedy doklady a fakturace. O vlastní přepravě s řidiči nehovořil a neví, kým měli řidiči stanoveno konkrétní místo stáčení. Nikdy se mu nikdo nezmiňoval o tom, že by na těchto přepravách bylo něco nestandardního.

Rovněž **svědkyně Dagmar H.** u hlavního líčení potvrdila, že byla v roce 2006 jednatelkou spol. Dagmar H. a prováděla přepravu PHM. Vlastnila vozidlo zn. VOLVO, které pronajímala, avšak vlastní přepravy zboží neorganizovala, a proto již žádné bližší skutečnosti i s ohledem na časový odstup u hlavního líčení neuvedla a zcela odkázala na svou výpověď z přípravného řízení. Tato výpověď, která byla čtena dle ustanovení § 211 odst. 3 písm. a) tr. ř., potvrzuje, že v inkriminované době byla cisternová souprava pronajatá spol. KH Trans Oil a svědkyně tuto skutečnost doložila také příslušnými smlouvami o nájmu, fakturami a záznamy o provozu vozidla.

Svědek Stanislav V. je dlouholetým známým obž. Luboše M. a u hlavního líčení poznal také osobu Miroslava P. s tím, že tohoto muže několikrát viděl. Svědek popsal situaci, ke které došlo v roce 2006 po vycestování obž. M. do Egypta, kdy byl přítomen tomu, že byl ve společnosti tehdejší přítelkyně obž. M. - paní S. - v baru Formanka v České Skalici a tam za nimi přišel právě Miroslav P. ještě s dalším mužem jménem Karel. Obžalovaný P. se svědka dotazoval na skutečnosti týkající se vycestování obž. M. a celá situace dopadla tak, že tehdejší přítelkyně tohoto obžalovaného - paní S. - musela pod nátlakem přepsat své osobní motorové vozidlo na osobu Miroslava P. Právě od paní S. se svědek dozvěděl, že obž. M. vycestoval do Egypta proto, aby se tam schoval, neboť „sebral“ nějaké peníze. Přesto, že byl přítomen v minulosti asi dvou schůzek obž. M. s Miroslavem P., přesně nevěděl, o co se jedná a vše se dozvěděl až následně ze spisu. Přepis vozidla na osobu Miroslava P. měl být splátkou na úhradu dluhu za výběr peněz, který obž. M. učinil. Svědek také dodal, že Miroslav P. mu říkal, že proto, aby mu obž. M. vrátil peníze, udělá cokoliv.

U hlavního líčení dne 3.4.2012 byla vyslechnuta **svědkyně Ing. Jana K.,** která v roce 2006 pracovala jako externí účetní pro spol. NABEOL a tuto činnost vykonává do současné doby. V rámci výkonu své práce je v kontaktu s jednotlivými zaměstnanci společnosti, avšak s obchodními partnery se nikdy nesetkala a neúčastnila se žádných obchodních transakcí. Vzpomíná si, že v první polovině roku 2006 prováděla spol. NABEOL obchodní činnost se spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Tato firma byla dodavatelem zboží pro spol. NABEOL, neboť přicházely jednotlivé faktury. Společnost NABEOL zboží dále prodávala, ale pouze na území ČR. Svědkyně nezaregistrovala za dobu své praxe, že by se ve spol. NABEOL objevil nějaký vývoz zboží do zahraničí. Zda společnost vlastnila sklady nebo zda bylo zboží rozváženo přímo na čerpací stanice, to svědkyně neví. Firma NABEOL sice měla svůj sklad, ale svědkyně si neuvědomuje, že by zboží od spol. RUDY – ECOL, s. r. o. bylo v tomto skladu uskladněno. S jednateli firmy panem Ř. a V. již v současné době svědkyně není v kontaktu, neboť pan Ř. byl zadržen policií a je proti němu vedeno trestní stíhání a v případě pana V. svědkyně neví, kde se zdržuje, neboť od října 2010 ho neviděla. S oběma v minulosti přicházela do styku při fakturaci, kdy veškeré účetní doklady měl u sebe právě pan Ř. Pan V. vystupoval spíše v pozici manažéra. V současné době již spol. NABEOL v podstatě neexistuje a nefunguje, kdy probíhají pouze tzv. „dojížděcí“ účetní operace.

Dne 4.4.2012 byl před soudem vyslechnut také **svědek Radim T.,** avšak na protokol mimo hlavní líčení (za přítomnosti všech obhájců, státního zástupce i obžalovaných M., F. a P.), přičemž důvodem takového postupu soudu byla skutečnost, že obž. T. se bez omluvy druhý den hlavního líčení dne 4.4.2012 k soudu nedostavil. Tato výpověď svědka byla za souhlasu všech obžalovaných i státního zástupce u následujícího hlavního líčení dne 2.5.2012 přečtena. Svědek Radim T. u soudu uvedl, že v letech 2006 - 2007 působil ve spol. KH Trans Oil jako řidič a dispečer nákladní dopravy, přičemž po smrti jednatele firmy - pana H., st. - v roce 2007 v této firmě skončil. Potvrdil také, že společnost se zabývala přepravou PHM, avšak žádné bližší skutečnosti již nebyl schopen sdělit a zcela odkázal na svou výpověď z přípravného řízení. V této výpovědi svědek potvrdil, že práci ve spol. KH Trans Oil organizoval společně s panem H., st., přičemž neví, kdo konkrétně za společnost NABEOL objednával přepravu PHM, neboť on měl za úkol zorganizovat tuto dopravu prakticky. V této souvislosti jednal se zástupcem společnosti NABEOL panem V., který určoval množství zboží a místo vykládky, přičemž PHM byly přiváženy od firmy MMM v Rakousku. Z kapacitních důvodů svědek sjednal také dopravní výpomoc u dalších společností, např. DEIMOS, JASA a jiné. Při nakládce jednal za dopravce se zástupcem spol. MMM a vyřizoval potřebné doklady. Za jednotlivé dopravce byly vypisovány doklady CMR, ty byly potvrzeny zástupcem firmy MMM a jako odběratel byla vždy uváděna spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Zboží jednotlivé soupravy vozily do ČR přes hraniční přechody Mikulov a Hatě, přičemž po telefonátu s panem V. se svědek dozvěděl, kam má být zboží odvezeno a podle toho pak směroval jednotlivé řidiče. Svědek také u sebe shromažďoval veškeré doklady k dopravě a přímo je předával panu V. nebo jiným domluveným způsobem spol. NABEOL. Pan V. také zařizoval potvrzení zelené kopie dokladů CMR o ukončení přepravy, ačkoliv si je svědek vědom, že to měl činit zástupce příjemce zboží, tedy spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Pokud bylo zboží dováženo do skladu firmy ve Žďáru nad Sázavou, tak po stáčení se tam doklady nechávaly a svědek už

neví, kdo a jakým způsobem je předával zástupci firmy NABEOL. O odběrateli PHM, tedy spol. RUDY – ECOL, s. r. o., svědek nic neví a ani se o to nezajímal.

V průběhu hlavního líčení dne 2.5.2012 byli k věci vyslechnuti další tři svědci.

Svědek Milan H. pouze potvrdil, že v inkriminované době pracoval pro spol. KH Trans Oil, avšak veškeré přepravy tehdy realizoval jeho otec pan H., st., který již bohužel zemřel. Na bližší skutečnosti organizace přeprav si již svědek nevzpomínal a odkázal na svou výpověď z přípravného řízení, která byla čtena. V této výpovědi svědek také potvrdil, že měl na starosti sklad PHM, který se nacházel ve Žďáru nad Sázavou. Jeho úkolem bylo dohlížet na stáčení dopravených PHM do skladu, podepsat příslušný stáčecí lístek, dohlížet také na nakládku ze skladu a evidovat skladové zásoby. Veškerou přepravu organizoval jeho otec, ve spolupráci s panem T. a svědek pouze obecně ví, že byly do skladu dováženy také PHM z nějaké rakouské firmy.

Svědek Milan H., st. již u hlavního líčení nemohl být vyslechnut, neboť dne 15.8.2007 zemřel, jak vyplývá z úmrtního listu na č. l. 9362, sv. 47. V souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) tr. ř. proto byla čtena jeho výpověď z přípravného řízení. Z této výpovědi vyplývá, že svědek byl jediným jednatelem spol. KH Trans Oil a na žádost pana Ř. nebo V., které znal a kteří zastupovali spol. NABEOL, zajišťoval pro tuto společnost přepravu PHM od spol. MMM z Rakouska. Kapacita přepravy se postupně navyšovala, a proto svědek zajistil pro tuto přepravu také další cisternové soupravy od jiných spol. např. DEIMOS, JASA a jiné. Dopravu organizoval společně se zaměstnancem své firmy panem T. Objednávky byly prováděny telefonicky, po jejich realizaci byly fakturovány společnosti NABEOL a pronajati přepravci zase fakturovali spol. KH Trans Oil. Svědek věděl, že dovážené PHM jsou pro odběratele spol. RUDY – ECOL, s. r. o., avšak o obchodní vztah mezi touto společností a spol. NABEOL se nezajímal. U nakládky zboží v Rakousku svědek nebyl přítomen, ale potvrdil, že zboží se zaváželo do skladu jejich firmy ve Žďáru nad Sázavou, kde řidiči nechávali také všechny potřebné doklady. Tam si je přebíral zástupce firmy NABEOL. Pokud bylo zboží zaváženo jinam, pak si doklady organizoval pan T. nebo pan V. s jednotlivými řidiči. Ze skladu se prováděla distribuce PHM pro spol. NABEOL dle pokynů zástupce této společnosti. Svědek také v průběhu této výpovědi připustil, že řidičům na žádost zástupce firmy NABEOL mohly být odebírány doklady k přepravě ihned po uskutečnění přepravy s odůvodněním, že jsou zapotřebí k potvrzení na CÚ. Teprve následně se svědek od zástupců rakouské společnosti dozvěděl, že na těchto dokladech měla být falešná razítka celních úředníků.

Svědek Jaroslav Ř. byl k výslechu u hlavního líčení dne 2.5.2012 předveden z Vazební věznice Brno, neboť byl v té době vazebně stíhán u Krajského soudu v Brně, pod sp. zn. 1T 8/2012. Sám u hlavního líčení uvedl, že je v současné době trestně stíhán pro daňový únik, avšak toto trestní řízení nemá žádnou souvislost s věcí, která je projednávána u Krajského soudu v Ostravě. U hlavního líčení potvrdil, že byl v roce 2006 jednatelem a společníkem firmy NABEOL, avšak na žádné bližší podrobnosti k obchodům z té doby si již nevzpomínal a zcela odkázal na svou výpověď z přípravného řízení. V této výpovědi, která byla přečtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) tr. ř., se vyjádřil k dodávkám PHM z Rakouska v tom směru, že firmu NABEOL tehdy kontaktoval pan D. za spol. SOUTHWARD s tím, že nabídl zprostředkování těchto dodávek z Rakouska. Vzhledem k tomu, že cena zboží byla

akceptovatelná, spol. NABEOL nabídku přijala, ale pro přepravy zboží si zajistila své dopravce. Fakturace ze spol. SOUTHWARD probíhala ihned po dodání zboží, kdy byla zasílána faxem a jednotlivé doklady od dopravy si ihned přebíral pan D., případně další osoba z této firmy. Následně potom pan D. nepravidelně dovážel na firmu NABEOL doklady CMR o ukončené přepravě, na kterých byla jako dovozce uvedena spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Tyto doklady pak byly následně předávány jednotlivým dopravcům. Obchody probíhaly téměř denně asi jeden měsíc, ale poté vznikl problém, kdy rakouská strana odmítla naložit připravené cisterny, neboť neměla zboží zaplaceno. Tehdy pan D. telefonicky sdělil, že vznikly finanční potíže, a proto se cisterny vrátily zpět z Rakouska nenaložené. Až po určité době se na svědka znovu obrátil obž. Karel T., a to jako zástupce spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o., který měl mandátní smlouvou zastupovat spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a nabídl pokračování obchodu za stejných podmínek s ještě lepší cenou. V tomto případě mělo být dodané zboží fakturováno přímo spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a část spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. Za těchto podmínek pak znovu obchody probíhaly, přičemž doklady o přepravě si osobně vyzvedával obžalovaný Karel T. a vozil pak do spol. NABEOL orazítkované zelené doklady CMR. Následně i obž. T. sdělil, že vznikly finanční problémy a obchod byl ukončen. Svědek v této výpovědi zdůraznil, že s ohledem na délku obchodu byl přesvědčen, že dodané PHM jsou řádně zdaněny, neboť spol. NABEOL již obchoduje dále se zbožím, které je zatíženo spotřební daní, když sami nemají žádný celní sklad.

Další představitel společnosti NABEOL **- Petr V. -** nemohl být v průběhu žádného z hlavních líčení osobně vyslechnut, neboť k osobě tohoto svědka bylo zjištěno, že je po něm od měsíce září 2011 vyhlášeno pátrání v souvislosti s trestním stíháním, které je proti němu vedeno u Krajského soudu v Ostravě, pob. Olomouc, pod sp. zn. 28T 1/2006, kde byl také vydán mezinárodní i evropský zatýkací rozkaz (viz č. l. 9521 a násl., sv. 48). S ohledem na tuto skutečnost byla v průběhu hlavního líčení v souladu s ustanovením § 211 odst. 2 písm. a) tr. ř. čtena výpověď svědka Petra V., kterou učinil v přípravném řízení. V této výpovědi svědek potvrdil, že jako zaměstnanec spol. NABEOL měl v inkriminované době na starosti zejména zajišťování distribuce a prodej PHM, a to včetně podkladů pro fakturaci. S dodavateli však jednal, dle jeho tvrzení, pan Ř., který sjednával podmínky dodávek. Na základě dojednaného množství dodávek PHM pak svědek jednal s příslušnými dopravci, aby zajistil dopravu PHM. Svědek zaslal předem faxem příslušnou objednávku spol. SOUTHWARD a po zpětném potvrzení objednávky projednal se sjednanými dopravci telefonicky podmínky dodávky, přičemž za spol. KH Trans Oil jednal především s panem H. Po naložení zboží v Rakousku dostal od jednotlivých řidičů sdělení o množství přepravovaného zboží, což následně sdělil faxem spol. SOUTHWARD, když po skončení přepravy řidiči odevzdali veškeré průvodní doklady svědkovi osobně nebo některému dalšímu zaměstnanci spol. NABEOL. Pokud zboží řidiči zaváželi přímo do skladu ve Žďáru n/Sázavou, pak doklady nechávali přímo tam. Z převzatých dokladů si zástupci firmy NABEOL pořizovali kopie a originály poté svědek předával každý den zástupci odběratele, tedy panu D. nebo jiné pověřené osobě. Do spol. NABEOL se pak vrátily zelené doklady CMR, které byly potvrzeny dovozcem, které pak byly následně předávány jednotlivým dopravcům. Taktéž faktury zasílala spol. SOUTHWARD denně faxem. Příkazy k platbám formou bankovních převodů peněžních částek prováděl pan Ř. Svědek potvrdil, že v jednom případě odjela z Rakouska vozidla nenaložena, a to z důvodu neuhrazení zboží. Tím také skončily obchody se spol. SOUTHWARD. Následně se na ně kontaktovali zástupci spol. RUDY – ECOL, s. r. o. s tím, že

v dodávkách budou pokračovat pod touto firmou. Za tuto firmu jednal obž. Karel T. ve společnosti dalšího muže a uvedl, že je sice jednatelem spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o., ale prokázal se doklady k zastupování spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Obchody s PHM poté probíhaly stejným způsobem a skončily až kolem 20.7.2006, kdy obž. T. sdělil, že má problémy s úhradou. Veškeré závazky mezi obchodujícími firmami z těchto obchodů jsou dle výpovědi svědka vyrovnány. Společnost NABEOL obchodovala se zbožím bez spotřební daně a DPH, neboť veškeré okolnosti s proclením a úhradou spotřební daně byly na uváděném dovozci zboží, když svědkovi je známo, že veškeré dovezené PHM musí být přihlášeny na příslušné Celní správě do 24 hodin od ukončení dopravy, kdy musejí být potvrzeny doklady a zaslány dodavateli - v tomto případě do Rakouska - který potřebuje potvrzení jako doklad o vývozu zboží mimo území Rakouska, z důvodu odpočtu daně. Společnost NABEOL nedovážela PHM z Rakouska přímo, protože na to není společnost specializována a nemá ani příslušné povolení, a proto také nakupovali PHM na území ČR.

Svědkyně Petra M. v přípravném řízení i u hlavního líčení potvrdila, že na přelomu let 2005 a 2006 působila ve spol. RUDY – ECOL, s. r. o., kterou založila na žádost svého dlouholetého známého - Miroslava P. Firma se měla zabývat obchody s chemikáliemi a byla ujištěna o legálnosti podnikání. Dle sdělení Miroslava P. měl být investorem tohoto podnikání obž. F. Jednatelkou firmy spol. RUDY – ECOL, s. r. o. se stala proto, že Miroslav P. měl nějaké problémy se zákonem a firma nemohla být napsána na něj. Od Miroslava P. také dostala částku 200.000,- Kč, což byl počáteční vklad do firmy. Poté se přes Miroslava P. seznámila také s panem G., který uměl německy a měl vše kolem obchodu zařizovat, když mělo jít o dovozy PHM z Rakouska. Svědkyně byla neustále ujišťována, že je vše legální a dostávala peněžní částky v hotovosti na různé výdaje firmy. Taktéž byla instruována, jaké náležitosti má v souvislosti s obchodováním vyřídit na Celním úřadě, aby spol. RUDY – ECOL, s. r. o. dostala příslušné povolení k obchodům. Ona sama má ukončené středoškolské vzdělání se zaměřením na chemii a pro vydání živnostenského oprávnění bylo podmínkou právě vzdělání s chemickým zaměřením. Po vyřízení potřebných dokladů všechny svědkyně předala Miroslavu P. Za dobu, kdy ve společnosti působila, neproběhly žádné obchody. Prostřednictvím Miroslava P. se svědkyně seznámila také s dalším obžalovaným - Karlem T., který dělal Miroslavu P. řidiče a byl to jeho zaměstnanec. Následně, v období od konce ledna do 3.3.2006, byla hospitalizována v nemocnici a v té době ji navštívil notář a došlo k přepisu firmy na další osobu - obž. Luboše M. Tohoto obžalovaného svědkyně nikdy neviděla a společně s notářem se do nemocnice dostavil další muž, a to obž. Karel T. Dle vyjádření svědkyně se Miroslav P. na celé záležitosti podílel tak, že zajišťoval kontakty. Řekl jí, že za vším stojí obž. F., kdy jak Miroslav P., tak také sv. G. svědkyni sdělili, že právě obž. F. vše financuje. Svědkyně si také vzpomněla na případ, kdy společně s panem G. odváželi do banky částku ve výši 1.000.000,- Kč, kterou měl předat panu G. právě obž. F. Nejdříve tehdy jeli do Čeladné, kde se měli setkat s obž. F. Ona sama zůstala sedět v autě, pan G. vystoupil a někam odešel, přičemž po krátké chvíli se vrátil a ukazoval jí peníze s tím, že je dostal od obž. F. I u hlavního líčení svědkyně potvrdila, že obž. F. nikdy ve skutečnosti neviděla a pouze s ním jednou hovořila telefonicky v době, kdy tento obžalovaný měl dohodnout schůzku s notářkou.

V průběhu hlavního líčení dne 25.6.2012 byl vyslechnut **svědek Robert G.**, který s ohledem na značný časový odstup od projednávané trestní věci zcela odkázal

na svou výpověď z přípravného řízení s tím, že v této výpovědi vypovídal pravdivě. V souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) tr. ř. proto byla čtena výpověď tohoto svědka z přípravného řízení. Svědek tehdy uvedl, že Miroslavem P., kterého zná delší dobu, byl informován o založení spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a o jeho podnikatelských aktivitách a záměrech a vzhledem k tomu, že svědek ovládá cizí jazyky, byl touto osobou požádán o zajištění vhodného dodavatele PHM. Svědek nalezl rakouskou firmu MMM a v této souvislosti pak telefonicky i osobně jednal se zástupcem této firmy panem D. Poté jej Miroslav P. seznámil s obž. M. jako osobou, která se bude fakticky obchodem s PHM zabývat pod hlavičkou spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a svědek měl přislíbenou provizi za výpomoc při obchodování. Proto tyto obchody zajišťoval, ale o platby se nezajímal, když ví, že rakouská strana požadovala platby předem. Vinou nespolehlivosti obž. M. někdy docházelo k prodlevám a poté vznikl i nedoplatek ze strany spol. RUDY – ECOL, s. r. o., který se pak svědek na žádost pana D. snažil s obž. M. řešit, ale ten se různě vymlouval, po nějakou dobu byl nedosažitelný, neboť vycestoval do Egypta. Vzhledem k těmto problémům bylo následně svědkovi sděleno, že nadále bude platby provádět spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o., kterou zastupoval obž. Karel T. Svědek ve své výpovědi vyloučil jakékoliv zapojení své osoby do páchání trestné činnosti, kdy uvedl, že mu není známo, komu byly dovezené PHM v ČR dále dodávány. I v průběhu hlavního líčení svědek potvrdil, že v současné době není, s výjimkou Miroslava P., s nikým z obžalovaných v žádném osobním kontaktu. Ke konkrétnímu dotazu obhajoby také potvrdil, že v roce 2006, v souvislosti s obchody s PHM neobdržel nikdy žádnou finanční hotovost od obž. F., nikdy nejel do Čeladné za účelem převzetí nějakých finančních prostředků od tohoto obžalovaného. Není mu nic známo o tom, že by se obž. F. jakkoliv na těchto obchodech s PHM podílel. Rovněž si nevzpomíná, že by někdy ve společnosti paní M. jel do Čeladné.

Po opakovaných pokusech soudu o osobní výslech **svědka Petra D.** se tohoto svědka soudu podařilo vyslechnout dne 29.1.2013, avšak mimo hlavní líčení, a to za účasti všech obhájců, státního zástupce i obž. F. a T. Tato svědecká výpověď byla následně u hlavního líčení za souhlasu všech obžalovaných i státního zástupce čtena. V rámci této výpovědi svědek předložil lékařskou zprávu MUDr. Ladislava P. ze dne 28.1.2013 (viz č. l. 9813, sv. 49), ve které je konstatováno, že svědek je v současné době klientem psychiatrické ambulance tohoto lékaře pro dlouhodobou a v minulosti psychiatricky léčenou duševní poruchu (úzkostnou poruchu). Tato porucha může ovlivnit vystupování svědka před soudem. Mimo jiné s ohledem na tuto lékařskou zprávu a s poukazem na odstup času svědek odkázal na svou výpověď z přípravného řízení, která byla čtena v souladu s ustanovením § 211 odst. 3 písm. a) tr. ř. V přípravném řízení tento svědek popsal své fungování ve spol. SOUTHWARD, a to tím způsobem, že vše ohledně zřízení této firmy zajistil obž. Luboš M., který mu nabídl práci, jež spočívala v doručování písemností a dokladů v souvislosti s obchodováním s PHM. Firma SOUTHWARD přitom působila jako prostředník v obchodních operacích, které účetně probíhaly mezi firmou NABEOL a spol. RUDY – ECOL, s. r. o., která byla konečným příjemcem zboží. Pohonné hmoty byly dováženy z Rakouska na základě objednávky spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a dopravu zajišťovala firma NABEOL. Obchodování skončilo někdy koncem měsíce dubna 2006, kdy byl zablokován účet spol. RUDY – ECOL, s. r. o., což mu sdělil obž. M. Na jeho doporučení také prodal obchodní podíl ve spol. SOUTHWARD za částku 250.000,- Kč. U hlavního líčení pak svědek ke konkrétním dotazům k osobě obž. M. dále uvedl, že s tímto obžalovaným se v dřívější době náhodně seznámil v restauraci, kdy tento obžalovaný

mu byl představen jeho známými, ale žádný průkaz totožnosti neviděl. K výslovnému dotazu obhájce obž. M. svědek uvedl, že se jednalo o muže ve věku cca 35 let, nebyl obézní, spíše menší než svědek (svědek sám uvedl, že měří 182 cm) a měl hnědé vlasy. Žádného zvláštního znamení si nevšiml, mluvil česky a občas se mu při mluvě zdálo, že má trochu hanácké nářečí nebo že je odněkud z jižní Moravy. Následně se s obž. M. v průběhu obchodování sešel několikrát v Kauflandu ve Frýdku v malé kavárničce, která se tam nachází.

Soud se opakovaně pokoušel zajistit také osobní účast **svědka Erharda D.**, který je cizím státním příslušníkem. Tento svědek byl předvolán také k hlavnímu líčení na den 25.6.2012, kdy se sice dostavil, avšak se značným zpožděním z důvodu kolize na vlakové trati (viz zpráva z Internetu č. l. 9648, sv. 48), a to téměř hodinu po odročení daného hlavního líčení (viz úřední záznam č. l. 9647, sv. 48). V této době již nebylo možno zpětně zajistit účast obhájců obžalovaných, senátu i státního zástupce tak, aby svědek mohl být vyslechnut, a proto jeho výpověď před soudem nebyla realizována. Následně svědek uvedl, že se již k dalšímu hlavnímu líčení nedostaví a nejsou mu známy žádné nové skutečnosti, které by uvedl. V průběhu hlavního líčení dne 30.10.2012 proto byla za souhlasu všech obžalovaných i státního zástupce, tedy v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. ř., čtena výpověď tohoto svědka, kterou učinil v přípravném řízení. Tento svědek uvedl, že podmínky obchodování s PHM za spol. RUDY – ECOL, s. r. o. sjednala jednatelka firmy - nějaká paní M. Uvedl také, že objednávky za spol. RUDY – ECOL, s. r. o. prováděl pan G., a to telefonicky, občas i faxem, přičemž každodenně byly sdělovány spol. RUDY – ECOL, s. r. o. ceny zboží. V průběhu obchodování došlo také k osobnímu setkání tohoto svědka se zástupci odběratele v Brně, kterého se účastnil také obž. Luboš M., avšak za firmu jednal pan G., neboť obž. M. příliš německy neuměl. Veškeré doklady při dodávkách připravovala dodavatelská firma, faktury byly zasílány do ČR poštou. Občas se stalo, že čeští dopravci museli čekat v Rakousku než firma MMM dostala potvrzení o zaplacení zboží z banky a v jednom případě se stalo, že vozy se vrátily nenaložené zpět do ČR, neboť platba neproběhla. Svědek potvrdil, že zboží bylo prodáváno bez daně z minerálních olejů a DPH, neboť daň se platí jen z toho, co se prodá přímo v Rakousku. Zpět pak poštou firma MMM dostávala doklady opatřené příslušnými razítky Celního úřadu v ČR, které dokladovaly vývoz zboží. Proto neměl žádné pochybnosti o správnosti obchodu a o podezřelých okolnostech se svědek dozvěděl až poté, kdy měl ve věci podávat vysvětlení na Celním úřadu ve Vídni.

V průběhu jednotlivých hlavních líčení byla také za souhlasu všech obžalovaných i státního zástupce, tedy v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 tr. ř., čtena řada dalších svědeckých výpovědí osob, které se k věci vyjádřily v přípravném řízení.

Svědci Martin B., Stanislav D., Vladimír D., Miloslav H., Petr N. a Jaroslav N. byli v roce 2006 řidiči cisternových vozů spol. KH Trans Oil a potvrdili, že dováželi PHM z Rakouska. Při dopravě zboží se řídili pokyny svého dispečera pana T. nebo i pana H., st. Při nakládce zboží v Rakousku jednali se zástupcem firmy MMM, přičemž všechny průvodní doklady již byly připravené, oni sami pouze vyplnili doklad CMR, který jim zástupci firmy MMM potvrdili. Pohonné hmoty většinou odváželi do skladu firmy ve Žďáru n/Sázavou, případně na různé čerpací stanice v ČR, kdy po stočení

PHM jim byl vystaven stáčecí lístek. Jako příjemce PHM byla do dokladů CMR uváděna vždy spol. RUDY – ECOL, s. r. o.

Svědek Ing. Jiří N. byl v roce 2006 předsedou představenstva dopravní společnosti DEIMOS a potvrdil, že na žádost pana H., st. ze spol. KH Trans Oil v této době vypomáhal s přepravou PHM z Rakouska. Vše organizovala a řídila spol. KH Trans Oil a svědek má informace o průběhu přepravy pouze od řidičů. O jednotlivých přepravách byl informován ze spol. DEIMOS zejména pan Š., který dopravu fakticky řídil.

Svědci Radek S., Vladimír Š., Josef Š. a Milan V. působili v roce 2006 jako řidiči dopravní společnosti DEIMOS a fakticky prováděli dovoz PHM z Rakouska. Potvrdili, že skutečně pokyny k přepravě jim dával pan Š., který se o příslušné dopravě dozvěděl od pana T., jež zastupoval spol. KH Trans Oil. Nakládku v Rakousku již pak řídil zástupce dodavatelské společnosti MMM, kdy ke zboží řidiči vždy dostali potřebné průvodní doklady. Oni sami vypsali pouze doklady CMR, které jim byly potvrzeny razítkem zástupce rakouské společnosti. Jako příjemce zboží byla uváděna spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Pohonné hmoty vozili vždy na místa, která určil buď pan Š., nebo pan T., kdy se jednalo zejména o sklad ve Žďáru n/Sázavou, kde také odevzdávali doklady o přepravě a dostali stáčecí lístek. Svědci také uvedli, že někdy se stávalo, že jim průvodní doklady k dopravě byly odebrány ihned po přejezdu hranic.

Obdobné skutečnosti uvedli také jednotliví řidiči společnosti JASA - **svědci Miloslav M., Josef B., Zbyněk D., Jiří H., Petr J. a Karel Š.** I tito svědci uvedli, že v Rakousku se měli spojit s panem T. - řidičem spol. KH Trans Oil - který jim měl dále určit, kde budou PHM dovezeny, přičemž většinou je vozili do skladu ve Žďáru n/Sázavou, někdy i na různé čerpací stanice. Doklady odevzdávali po dovozu ve skladu, kde si je převzal pan T. nebo pan H. Pokud zboží vozili jinam než do skladu, tak předávali doklady na předem domluveném místě panu T. nebo další osobě, která byla jím určená. Jako řidiči si ponechávali pouze doklad CMR a jeden dodací list. Doklady, které jim zůstaly a potvrzený stáčecí lístek, jakož i záznam o provozu vozidla potom odevzdávali ve své společnosti JASA.

Svědek Radek S. byl v inkriminované době jedním z jednatelů firmy MP SPOL se sídlem v Chotěboři a odpovídal za dopravu. Potvrdil, že pro spol. NABEOL prováděli v souvislosti s dovozy PHM z Rakouska standardní zakázku, a to na základě uzavřené rámcové smlouvy o zajišťování dopravy. Svědek jednal především s panem V., občas také s panem H., st., jakožto zástupci spol. NABEOL. Od řidičů měl svědek doklady o provozu vozidla, které byly podkladem pro konečnou fakturaci. Jako příjemce zboží byla uváděna vždy spol. RUDY – ECOL, s. r. o.

Také řidiči dopravní společnosti MP SPOL - **svědci Aleš K. a Petr L.** - potvrdili, že při dopravě PHM od firmy MMM v Rakousku je řídil pan V. ze spol. NABEOL, která si tuto dopravu objednala. K okolnostem přepravy se tito svědci vyjádřili obdobně jako řidiči dalších přepravních společností, jejichž výpovědi byly citovány již výše.

Svědek Miroslav V. se rovněž podílel na dovozu PHM z Rakouska, neboť jezdil pro spol. Dagmar H., která tohoto řidiče s jedním cisternovým vozem pronajala spol. KH Trans Oil. Při této činnosti se svědek řídil pokyny pana T., který byl zároveň také řidičem spol. KH Trans Oil.

Obdobné skutečnosti uvedli také **svědci Jan B. a Petr J.,** jakožto jednatelé spol. EUROCRUX. Tito svědci potvrdili, že pronajali cisternovou soupravu pro přepravu PHM spol. KH Trans Oil, a to včetně řidičů, přičemž dohoda o pronájmu byla uzavřena s panem H.

Svědci Martin R. a Martin V. se v měsíci říjnu 2006, jakožto policisté, zúčastnili provedených domovních prohlídek v bydlišti jednotlivých obžalovaných. Svědek Radek potvrdil, že dne 17.10.2006 se účastnil policejní akce v souvislosti se zadržením obž. Karla T. a domovní prohlídky v bytě Šárky V., jakož i prohlídek zajištěných osobních vozidel. Svědek potvrdil, že v době, kdy byl zadržen obž. T. a oblékal si svou bundu, byla v této bundě nalezena, kromě dalších písemností, ještě i finanční hotovost ve výši 30.000,- Kč, která byla zajištěna pro účely trestního řízení. Skutečnosti ohledně zajištěné finanční hotovosti u obž. T. potvrdil také svědek V.

Již v přípravném řízení v měsíci říjnu 2006 byli přibráni **znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie,** kteří vyšetřili obž. Luboše M. a Karla T. a následně vypracovali znalecké posudky, které byly v průběhu hlavního líčení v souladu s ustanovením § 211 odst. 5 tr. ř. čteny.

Dle závěru **znalce MUDr. Bohumila Mališe** obžalovaný Luboš M. netrpí duševní chorobou v pravém slova smyslu a žádná taková choroba nebyla u něj zjištěna ani v minulosti. Byla u něj zjištěna dissociální porucha osobnosti, která je trvalého rázu a není dalšími medicínskými prostředky ovlivnitelná. Tato porucha však neměla vliv na jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti v době páchání trestného činu. U obžalovaného nebyla zjištěna závislost na alkoholu či jiných návykových látkách. Znalec také konstatoval, že obžalovaný má tendence k racionalizaci, kdy zakrývá a ospravedlňuje své jednání a zkresluje skutečný stav události. Jde však spíše o obranný mechanismus než o patologickou lhavost.

Ve vztahu k obžalovanému Karlu T. vypracoval znalecký posudek **znalec MUDr. Ladislav P.**. V tomto posudku znalec uvádí, že ani tento obžalovaný v době spáchání trestného činu netrpěl žádnou kvalifikovanou duševní chorobou či poruchou, pouze se u něj v současné době prokazuje porucha přizpůsobení ve formě subdepresivní reakce na stres (posudek je datován dnem 12.11.2006). Tato porucha je pouze přechodného rázu. V době spáchání trestného činu měl obžalovaný plně uchovány rozpoznávací i ovládací schopnosti. Znalec u něj nezjistil závislost ani škodlivé užívání alkoholu či jiných omamných a psychotropních látek, avšak bylo konstatováno chorobné hráčství na výherních automatech. Psychická odolnost vůči započetí hry je snížena, rovněž tak schopnost volní regulace jednou započaté hry je snížena. Nebyla však prokázána příčinná souvislost trestné činnosti s aktuální hrou na výherních hracích automatech. Obžalovaný je dostatečně poučen o škodlivosti hry na automatech a jejím škodlivém účinku na vlastní psychické funkce. U obžalovaného, v rámci odborného vyšetření znalcem, nebylo zjištěno, že by trpěl chorobnou, tj. patologickou lhavostí. Jeho intelektové a osobnostní vybavení nevylučuje zkreslování událostí a schopnost vědomého lhaní v míře běžné pro ostatní standardní populaci. V době spáchání trestného činu byl plně schopen ovládat své chování a rovněž rozpoznávat jeho společenskou nebezpečnost.

V přípravném řízení byl vypracován také **znalecký posudek z oboru písmoznalectví,** a to **znalkyní JUDr. Jarmilou Hanykovou, CSc.**, jehož úkolem bylo posoudit, zda na jednotlivých listinných dokladech, které byly zajištěny v trestním řízení a předloženy znalkyni, se objevují podpisy obžalovaného Luboše M., případně jiných osob. Znalkyně ve svém posudku vypracovaném dne 5.9.2008 jednoznačně uvedla, které doklady s největší pravděpodobností obž. M. podepsal, ale současně označila řadu dokladů, kde pisatelem podpisů na nich nebyl obž. M. a pisatele nelze určit. Jednoznačně pak také uvedla, že podpisy na Dohodě o provedení úkonu pro spol. RUDY – ECOL, s. r. o. ze dne 1.3.2006 a na příjmovém pokladním dokladu z téhož dne na částku 6.000,- Kč jsou pravými podpisy obž. Luboše M. Rovněž tento znalecký posudek byl v průběhu hlavního líčení čten v souladu s ustanovením § 211 odst. 5 tr. ř.

V přípravném řízení byla zajištěna také celá řada listinných důkazů, které byly v souladu s ustanovením § 213 odst. 1 tř. ř. předkládány u hlavního líčení stranám k nahlédnutí.

Ve **sv. 1** je založeno zejména **Oznámení MF ČR o podezření ze spáchání trestného činu s jednotlivými doplněními** (č. l. 41-104), ze kterého vyplývá, že toto oznámení je datováno dnem 10.4.2006 a týká se skutečnosti, že obžalovaný Karel T. na základě notářsky ověřené plné moci k disponování s finančními prostředky na účtu spol. RUDY – ECOL, s. r. o. podal dva příkazy k převodu finančních prostředků do zahraničí. Věrohodnost plné moci však zpochybnil majitel výše uvedené společnosti - obž. Luboš M. - který uvedl, že je v zahraničí a telefonicky potvrdil, že žádnou plnou moc nepodepisoval. V daném případě byly finanční prostředky ve výši 2.400.000,- Kč převedeny z účtu spol. RUDY – ECOL, s. r. o. na účet spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. Na č. l. 58-61 téhož svazku jsou pak založeny **výpisy z obchodního rejstříku** spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o., z nichž vyplývá jednoznačná skutečnost, že těsně před zahájením páchání trestné činnosti byly tyto firmy převedeny na osoby jednatelů - obž. Luboše M. (spol. RUDY – ECOL, s. r. o.) a obž. Karla T. (spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o.).

Ve **sv. 2** je pak založeno zejména **doplnění oznámení o podezření ze spáchání trestného činu** (č. l. 105-117), z něhož vyplývají zejména toky finančních prostředků mezi jednotlivými subjekty v průběhu páchání trestné činnosti.

Ve **sv. 3 - 8** jsou založeny **výpisy z jednotlivých účtů** vedených u KB, a. s. vztahujících se k subjektům, jež jsou předmětem tohoto trestního řízení. V těchto výpisech však nejsou zaznamenány žádné důležité finanční transakce týkající se tohoto trestního řízení.

Ve **sv. 9** se na č. l. 1533-1567 nachází **oznámení podezřelého obchodu** týkající se spol. SOUTHWARD, s. r. o. a jejího jednatele Petra D. Z těchto listinných dokladů mimo jiné vyplývá, že ve prospěch účtu spol. SOUTHWARD, s. r. o. jsou bezhotovostně převáděny finanční prostředky v řádech statisíců korun z účtu spol. NABEOL, s. r. o. a tyto peníze jsou následně částečně vybrány v hotovosti. Účet spol. SOUTHWARD, s. r. o. byl přitom založen dne 2.3.2006 a krátce poté jsou na tento účet bezhotovostně zasílány neobvykle vysoké částky a následují výběry v hotovosti. Ze **sdělení** FÚ Ostrava I (č. l. 1568-1569) byly zjištěny k subjektu SOUTHWARD, s. r.

o. další skutečnosti. Je zřejmé, že tento subjekt byl zapsán do OR dne 21.12.2005 a byl založen jediným společníkem - právnickou osobou ABC.ENTERPRISE, a. s., a to pouze s cílem jeho dalšího prodeje případným zájemcům. Od okamžiku svého vzniku do data následné změny společníka, k čemuž došlo 1.3.2006, nevykonával žádnou ekonomickou činnost. Jediným společníkem a jednatelem tohoto daňového subjektu je od 1.3.2006 Petr D. Tato osoba je personálně účastna také v dalších právnických osobách a je šetřena v souvislosti s obchody s uhlovodíkovými palivy a mazivy, které jsou předmětem spotřební daně. Firma SOUTHWARD, s. r. o. v místě uváděného sídla na adrese Hradní 27/37, Slezská Ostrava, fyzicky nesídlí a nevykonává v daném místě žádnou činnost. Jedná se o tzv. „virtuální kancelář“. Z **usnesení Policie ČR** na č. l. 1577-1579 pak jednoznačně vyplývá, že již v přípravném řízení, a to konkrétně dne 12.4.2006 byly zajištěny na účtu č. 356859330237/0100 vedeném u KB, a. s., jehož majitelem je spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. veškeré finanční prostředky, které se v tomto okamžiku na účtu nacházely. Z **výpisu rakouského obchodního rejstříku** a **sdělení Interpolu** (č. l. 1585-1588) pak vyplývá, že firma Manfred Mayer Mineral Oil je v Rakousku známou firmou, působí od roku 2003 a jako prokurista je zde uveden Erhard D. K této firmě nebyly zjištěny žádné negativní záznamy. Z **kopie rejstříkového spisu** týkající se spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. (č. l. 1591 a násl.) je zřejmé, že tato firma, kterou původně vlastnil od roku 2003 Zbyněk K. a vystupovala pod obchodním názvem RABUS, s. r. o., je dnem 12.1.2006 zapsána na jediného společníka a jednatele Karla T. a dochází ke změně názvu firmy na KT ECO CAPITAL, s. r. o. Jako předmět podnikání je uvedeno provozování čerpacích stanic s PHM, nákup, prodej a skladování paliv a maziv, včetně jejich dovozu. Ze založené **smlouvy o převodu obchodního podílu** je také zřejmé, že převodce Zbyněk K. uvedeným dnem převedl do vlastnictví obž. T., jakožto nabyvatele celý svůj obchodní podíl odpovídající vkladu ve výši 200.000,- Kč za kupní cenu v částce 10.000,- Kč. Již dne 10.1.2006 pak obž. T. jako nájemce uzavírá smlouvu o nájmu nebytových prostor pro účely činnosti spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. Ve vztahu ke spol. SOUTHWARD, s. r. o. je založena na č. l. 1629-1631 **smlouva o převodu obchodního podílu a zakladatelská listina,** když z těchto dokladů vyplývají skutečnosti, které byly citovány již ze sdělení FÚ Ostrava I výše. Na č. l. 1648 - 1686 se pak nacházejí **kopie rejstříkového spisu** týkající se spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a spol. NABEOL, s. r. o. Ke spol. RUDY – ECOL, s. r. o. je zřejmé, že firma byla založena v měsíci listopadu 2005 a jako statutární orgán je zde uvedena Petra M., která již v měsíci únoru 2006 převádí svůj obchodní podíl na základě smlouvy o převodu obchodního podílu na obž. Luboše M.

Ve **sv. 10** je založeno **sdělení a jednotlivé doklady** Živnostenského úřadu Valašské Meziříčí týkající se spol. RUDY – ECOL, s. r. o. (č. l. 1713-1756). Z těchto materiálů vyplývá, že oznámení živnosti „nákup, prodej a skladování paliv a maziv, vč. jejich dovozu“ učinila dne 1.11.2005 jednatelka společnosti paní Petra M. K oznámení živnosti byly doloženy veškeré potřebné doklady, mj. čestné prohlášení odpovědného zástupce pana Jiřího P.

Ve **sv. 11** se nachází **sdělení KB, a. s.** a označení účtů, které byly vedeny tímto bankovním ústavem pro spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o., spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a spol. SOUTHWARD, s. r. o. Z jednotlivých údajů je zřejmé, že účty byly založeny přibližně ve stejném období a z jednotlivých **výpisů z účtů** (č. l. 1911-1922) vyplývají jednotlivé účetní operace na těchto účtech v období měsíců března a dubna 2006.

Jedná se o pohyb statisícových či miliónových částek, případně i výběry hotovosti. Firma RUDY – ECOL, s. r. o. měla založen účet také u ČS, a. s., jak vyplývá ze **sdělení** na č. l. 1951. Tento účet byl založen v měsíci listopadu 2005 a zrušen dnem 7.4.2006. Ze založených **dokladů banky** (č. l. 1952-1959) je nepochybné, že v okamžiku založení účtu byla vložena jednorázově finanční částka ve výši 200.000,- Kč, která je však záhy z tohoto účtu hotovostně vybrána a žádné další pohyby na tomto účtu až do okamžiku jeho zrušení nejsou evidovány.

Sdělení jednotlivých bankovních ústavů, jakož i **výpisy z účtů** spol. RUDY – ECOL, s. r. o., spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. a spol. SOUTHWARD, s. r. o. se nacházejí také ve **sv. 13 - 16.** Zejména na č. l. 2364-2408 se nacházejí **doklady**, které potvrzují, že z účtu spol. RUDY – ECOL, s. r. o. č. 942632280257/0100 vedeném u KB, a. s. byly v období od 8.3.2006 do 3.4.2006 realizovány platby v řádu několika miliónů korun, které byly bezhotovostně převáděny na účet rakouské společnosti MMM a tyto platby probíhaly téměř denně. V závěru období - dne 29.3. a 3.4.2006 - jsou zaznamenány tři výběry hotovosti, a to v částkách 6.000.000,- Kč (dne 29.3.2006), 500.000,- Kč (dne 3.4.2006) a 20.000,- USD (dne 3.4.2006). Po tomto období jsou obdobné platby do zahraničí realizovány od data 4.4.2006 z účtu spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. č. 356859330237/0100 a ve stejném období měsíců března a dubna 2006 jsou zaznamenány bezhotovostní převody podobných finančních částek z účtu spol. SOUTHWARD, s. r. o. na účty shora uvedené. Také ze **sdělení Raiffeisenbank** (č. l. 2416-2429) a založených **výpisů** je zřejmé, že spol. RUDY – ECOL, s. r. o. měla zřízen účet i u tohoto bankovního ústavu a také z tohoto účtu byly realizovány některé platby do Rakouska.

Ve **sv. 17** se na č. l. 3182-3188 nachází **sdělení Celního ředitelství Olomouc** s příslušnými doklady vztahující se ke spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Z těchto listinných dokladů je zřejmé, že tomuto daňovému subjektu vydalo CŘ Olomouc Osvědčení o evidenci oprávněného příjemce k opakovanému přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí a povolení k tomuto přijímání v režimu podmíněného osvobození od daně, a to již dne 17.1.2006, přičemž společnost byla poučena o svých povinnostech dle zákona o spotřebních daních. Povolení bylo vydáno na předpokládaný roční objem dovozu motorových benzínů v objemu 500.000 litrů a motorové nafty v objemu 611.000 litrů. K datu 10.5.2006 neměla společnost evidovánu ani jednu dopravu vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně a při ověřování oficiálního sídla společnosti v Zašové nebylo zjištěno, že by tam tato obchodní společnost měla fakticky nějaké kanceláře. Stejné **doklady CŘ Olomouc** se nacházejí také na č. l. 3841-3903 (sv. 20), kde je navíc založeno také **rozhodnutí CŘ Olomouc** ze dne 4.1.2006 o výši zajištění daně, které bylo stanoveno na částku 999.954,- Kč a **mandátní smlouva** ze dne 29.11.2005 mezi spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a spol. SPEED GARANT, s. r. o., zastoupená jednatelem spol. Ludvíkem S., který mandanta spol. RUDY – ECOL, s. r. o. zastupoval na základě udělené plné moci ve vymezených záležitostech celního řízení ve věcech souvisejících se spotřebními doklady. Součástí těchto listin je také **Osvědčení CÚ Valašské Meziříčí** ze dne 5.12.2005 o registraci ke spotřební dani z minerálních olejů. Ve sv. 17 jsou dále založeny také jednotlivé **kopie mezinárodních nákladních listů** (č. l. 3189-3230), které dokladují množství přeprav - nezdaněných minerálních olejů. Jednotlivé okolnosti přepravy a stáčení benzínu a motorové nafty určeného pro spol. RUDY – ECOL, s. r. o. pak vyplývají ze

sdělení CÚ Žďár n/Sázavou a doložených dokladů, které se nacházejí částečně ve sv. 17 (č. l. 3254 a násl.), jakož i ve sv. 18 a 19.

Ve **sv. 19 a 20** jsou založeny **sdělení a doklady příslušných FŘ** vztahujících se ke spol. SOUTHWARD, s. r. o., spol. RUDY – ECOL, s. r. o., spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. a spol. NABEOL , s. r. o.

Ve vztahu ke spol. SOUTHWARD, s. r. o. FŘ v Ostravě sdělilo a doložilo **jednotlivými listinami** (č. l. 3596-3637), že tomuto daňovému subjektu bylo vydáno s účinností od 2.1.2006 osvědčení o registraci k dani z příjmu a k DPH, kdy poté společnost podala daňové přiznání pouze za I. čtvrtletí roku 2006, a to s vyčíslením vlastní daňové povinnosti ve výši 72.071,- Kč, která byla uhrazena, kdy poté příslušný správce daně prověřoval podezřelé okolnosti ohledně obchodu se spol. RUDY – ECOL, s. r. o., ale daňový subjekt již na výzvy k odstranění pochybnosti nereagoval a jednatel společnosti - Petr D. - pouze telefonicky sdělil, že došlo ke změně jednatelství a novým jednatelem se stal, dle dokladů, státní příslušník Litevské republiky - Sergejus K.

Firma RUDY – ECOL, s. r. o. (č. l. 3638-3651) byla evidována jako plátce DPH s účinností od 5.12.2005, přičemž přiznání k DPH podala pouze za IV. čtvrtletí roku 2005, poté se stala pro správce daně nekontaktní a správce daně rozhodl dne 1.2.2007 o zrušení registrace z důvodu neplnění povinnosti ze strany daňového subjektu.

Také **doklady** na č. l. 3652-3689 vztahující se ke spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. dokladují, že tento daňový subjekt i přes výzvy FÚ žádná daňová přiznání v roce 2006 nepodal.

Ve **sv. 20** je důležité zejména **sdělení** CÚ Valašské Meziříčí a přiložené **doklady** (č. l. 3871-3903), vztahující se ke spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Podstatné je zejména **sdělení CÚ** (č. l. 3894 a násl.) týkající se osobních razítek s číslem 028 a 030, kterými byly opatřeny doklady, zasílané zpět rakouské společnosti MMM. K těmto osobním razítkům, jež byla přidělena v minulosti panu Michalu B. a Janu Č. bylo zjištěno, že razítka již nejsou v evidenci, neboť ani jeden pracovník již na tomto CÚ nepracuje a služební poměr ukončil dnem 31.1.2006. Evidenční čísla na dokladech přitom nesouhlasí s evidencí CÚ, neboť pod těmito čísly jsou ukončeny jiné dopravy, které se subjektem RUDY – ECOL, s. r. o. nesouvisí. Navíc na dokladech, které jsou řádně orazítkovány CÚ Valašské Meziříčí je v odstavci C vždy vedle úředního razítka CÚ ještě razítko se jménem pracovníka, který dopravu ukončil a zanesl do evidence, jakož i otisk jeho osobního razítka s denním datem a markantem. Rovněž úřední razítko CÚ uváděné na těchto dokladech se od originálu liší číslicí 3 v adrese a je o něco menší.

Svazky 21 - 26 obsahují jednak **příkazy k odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu,** a jednak **přepisy vybraných odposlechů telefonních hovorů.** Právě z jednotlivých přepisů telefonních hovorů vyplývá řada zajímavých skutečností. Na č. l. 4252-4255 (sv. 22) jsou zaznamenány hovory mezi obž. Karlem T. a Naděždou T. ze dnů 19.6.2006, 25.6.2006, 26.6.2006, 14.8. a 15.8.2006, jejichž předmětem jsou peníze získané z trestné činnosti, které obžalovaná Naděžda T. přepočítává. Obžalovaný Karel T. se v těchto hovorech zmiňuje také o tom, že počítá s tím, že ho zavřou. Padne zde zmínka také o spoluobž. Miroslavu P. Taktéž z dalších

dvou hovorů - ze dne 28.8.2006 (č. l. 4963, sv. 26) a ze dne 3.10.2006 (č. l. 5039, sv. 26) mezi shodnými účastníky zcela jednoznačně vyplývá, že obž. Naděžda T. je srozuměna s původem peněz, neboť sama v tomto hovoru oznamuje svému synovu Karlu T., že si z doma uložených peněz půjčí 200.000,- Kč. Tato skutečnost vyplývá i z hovoru ze dne 3.10.2006, kde probíhá hádka ohledně peněz a obž. Naděžda T. se zmiňuje o tom, že obž. Karel T. už tam má jen 910.000,- Kč. Některé další hovory mezi obž. Naděždou a Karlem T. pak dokazují, že vozidlo zn. Alfa Romeo z Německa si pro sebe přivezl obž. Karel T. (např. hovor ze dne 29.6.2006 či 7.9.2006, č. l. 4256 a 4259, sv. 22). Obdobné skutečnosti vyplývají také z hovoru ze dne 30.6.2006 (č. l. 4702, sv. 25).

Z podstatné části **přepisu telefonních hovorů** pak vyplývají kontakty mezi jednotlivými obžalovanými navzájem i mezi nimi a některými svědky (JUDr. V., Robert G., Erhard D. a další). Na č. l. 4263 a násl., sv. 22 jsou založeny přepisy hovorů mezi obž. Lubošem M. a Karlem T. počínaje datem 31.8.2006, z nichž mimo jiné vyplývá, že obž. M. má slíbenou od spoluobž. P. odměnu ve výši 500,- USD. Obžalovaný M. se také zmiňuje o tom, že má doma „speciální telefon“. Komunikaci mezi jednotlivými osobami, prostřednictvím tzv. kryptovaných telefonů potvrzují také některé další SMS zprávy, kdy např. dne 18.7.2006 (č. l. 4274, sv. 22) odchází krátká textová zpráva od obž. Jaromíra F. svědkovi JUDr. V. s textem: „Mrkni na SMS! Dík.“. Také dne 14.6.2006 (č. l. 4294 p.v., sv. 22) odchází krátká textová zpráva od obž. F. JUDr. V. s textem: „Mrkni na ten druhý telefon. Děkuji!“. I z dalších SMS zpráv založených v tomto svazku mezi dalšími osobami (např. JUDr. V. - obž. P.) je zřejmé, že mezi zúčastněnými osobami byly i „jiné mobily“. Tato skutečnost je zřejmá např. z hovoru ze dne 5.5.2006 (č. l. 4437, sv. 23), kdy obž. P. objednává u sv. S. další kus kryptotelefonu se stejnou frekvencí jakou mají již na dvou odebraných. Následuje hovor ze dne 23.5.2006 (č. l. 4487, sv. 23), kdy obž. P. znovu volá svědku S. a sděluje, že se kolega staví pro kryptovaný telefon. V jednotlivých hovorech se komunikující osoby zmiňují také o panu „Tajemném“. Z několika hovorů z počátku července 2006 (č. l. 4303 a násl., sv. 22) je zřejmý kontakt mezi JUDr. V. a obž. F., kdy tyto hovory se týkají dodávek a tlumočení do němčiny, jakož i finančních prostředků. V jednom z těchto hovorů se účastníci baví také o účtu spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. Další hovory založené ve sv. 23, zejména na č. l. 4383 a 4432-4433 pak potvrzují zapojení obž. F. do trestné činnosti. Z hovoru ze dne 24.4.2006 mezi Erhardem D. a Robertem G. jednoznačně vyplývá, že to je právě obž. F., který odesílal konkrétní platbu a který je v kontaktu s obž. Karlem T., přičemž obž. Luboše M. ještě nekontaktoval. Taktéž hovory z počátku května 2006 mezi obž. P. a sv. G. mají obdobně usvědčující charakter vůči obž. F., kdy se hovoří o jednotlivých schůzkách, o používání kryptotelefonů, přičemž konkrétně obž. P. v jednom z těchto hovorů se zmiňuje o existenci telefonu pro „háklivou komunikaci“ s F. Svědek G. se v jednom z hovorů zmiňuje o tom, že má pocit, že F. je považuje za „čuráky“ a domnívá se, že kdo si co vezme, tak to je jeho zisk. Nelze přehlédnout ani hovor ze dne 25.5.2006 mezi obž. P. a sv. G. (č. l. 4514, sv. 24), kde se mj. vyloženě hovoří o tom, že je to obž. F., kdo „drží kasu“. Obdobné skutečností vyplývají také z jednotlivých hovorů mezi obž. F. a JUDr. V., které jsou založené ve sv. 25 na č. l. 4833 a násl. V jednom z dalších hovorů - např. ze dne 10.8.2006 (č. l. 4918, sv. 26) se obž. P. zmiňuje volané ženě, že byl s Robertem G., že s ním ještě bude a pojede na Čeladnou pro peníze.

Ve **sv. 27** se na č. l. 5120 a násl. nacházejí **informace o jednotlivých dovozech zboží** s uvedením data nakládky, transportní firmy a množství dováženého zboží, jakož i kopie objednávek tohoto zboží a **informace a doklady o platbách.** Na č. l. 5199 a násl. téhož svazku jsou pak založeny **doklady** týkající se zajištěných osobních motorových vozidel zn. Alfa Romeo a VW Polo, z nichž je zřejmé, že majitelkou vozidla zn. Alfa Romeo je uvedená obž. Naděžda T. a vozidlo zn. VW Polo, dle založené kupní smlouvy, zakoupil dne 8.7.2006 obž. Karel T. Teprve dne 2.10.2006 bylo toto vozidlo převedeno na osobu Šárky V., ačkoliv kupní smlouva ohledně tohoto vozidla byla mezi obž. Karlem T. a Šárkou V. uzavřena již dne 10.9.2006.

Ve **sv. 28** je na č. l. 5358-5376 založen **přehled dodávek** automobilového benzínu a motorové nafty od rakouské společnosti MMM pro příjemce spol. RUDY – ECOL, s. r. o., a to za období od 7.3.2006 do 13.7.2006. Z **kopie mandátní smlouvy** založené na č. l. 5406 - 5408 vyplývá, že tato smlouva byla uzavřena dne 2.4.2006 mezi spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. jako mandatářem a spol. RUDY – ECOL, s. r. o. jako mandantem a podepsali ji jako jednatelé obž. Karel T. a Luboš M. Touto smlouvou se mandatář (tj. spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o.) zavazuje za příslušnou smluvní odměnu provádět pro mandanta všechny potřebné úkony směřující k zabezpečení chodu společnosti v oblasti stanovené plnou mocí. Navazujícím dokladem je pak **generální plná moc** (č. l. 5410), kterou vydal obž. M. jako jednatel spol. RUDY – ECOL, s. r. o. pro spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. a jedná se o plnou moc, jež byla udělena ke všem úkonům. Plnou moc podepsali oba obžalovaní, tj. Luboš M. i Karel T. v Zubří, avšak není zde uvedeno datum podpisu plné moci, pouze z ověřovací doložky vyplývá, že byla ověřena Městským úřadem v Příboře dne 5.6.2006.

Ze **sdělení FŘ v Ostravě** (č. l. 5431) je zřejmý způsob výpočtu DPH u automobilového benzínu i motorové nafty u realizovaných obchodních transakcí, jakož i orientační výše DPH v těchto případech. Obdobné skutečnosti byly sděleny také CÚ Valašské Meziříčí (č. l. 5440), a to ve vztahu k neodvedené spotřební dani z minerálních olejů dle jednotlivých zdaňovacích období.

Ve **sv. 31 a 32** se nacházejí **příkazy k provedení domovních prohlídek**, jakož i protokoly o provedení jednotlivých domovních prohlídek s příslušnou fotodokumentací a dalšími listinnými materiály. Je tak zřejmé, že v průběhu domovní prohlídky v trvalém bydlišti obž. Naděždy T. v xxx, jež byla provedena dne 17.10.2006, kde se v té době zdržoval také obž. Karel T., byla nalezena zejména celková finanční částka v hotovosti ve výši 839.000,- Kč, která byla uložena částečně v obývacím pokoji a částečně v ložnici bytu (viz č. l. 5885-5976). Tato finanční částka, a to včetně finanční hotovosti ve výši 32.000,- Kč, která byla téhož dne zajištěna v bydlišti Šárky V., tedy celkem finanční prostředky v částce 871.000,- Kč, byly dne 20.10.2006 složeny na účet orgánů činných v trestním řízení vedený u ČNB (č. l. 5907). V průběhu domovní prohlídky bytu na adrese xxx byla zajištěna také řada **dalších dokladů** týkajících se spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o., zejména doklady o platbách a tyto listinné materiály **tvoří samostatnou přílohu** spisu označenou **č. 8**. Také při domovní prohlídce bytu obž. Miroslava P. byly nalezeny faktury, dodací listy, mezinárodní doklady AAD a CMR ve vztahu k předmětným obchodům, jakož i platební příkazy k platbám z účtu vedeného u KB, a. s. ve prospěch společnosti MMM. Tyto listinné důkazy t**voří samostatnou přílohu** spisu označenou **č. 8-12.** Rozsáhlé **listiny** důležité pro trestní řízení byly zajištěny také při prohlídce kanceláře firmy NABEOL

v Olomouci, kdy se jedná zejména o **předávací protokoly** se spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. o předávání mezinárodních nákladových listů a **faktury** od spol. RUDY – ECOL, s. r. o. za příslušná období v návaznosti na **mezinárodní doklady** o přepravě CMR a AAD, vše v souvislosti s předmětnými dodávkami PHM od firmy MMM pro oprávněného příjemce, tj spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Tyto doklady **tvoří samostatnou přílohu** označenou **č. 15-25.** Další **důležité písemnosti** byly zajištěny také v rámci prohlídky jiných prostor ve DEIMOS, MP SPOL, Dagmar H., EURO GROUPS, JASA a KH Trans Oil. Rovněž tyto doklady **tvoří samostatné přílohy** spisu a potvrzují provádění přeprav v inkriminovaném období pro spol. KH Trans Oil.

Jednotlivé **materiály CÚ a CŘ** Olomouc jsou založeny také ve **sv. 34 a 35.** Ve vztahu k razítkům CÚ Valašské Meziříčí je znovu konstatováno, že v souvislosti s ukončením služebního poměru pracovníků Michala B. a Jana Č. k datu 31.1.2006 jim byla také odebrána služební razítka a pečetidla (č. l. 6724).

Svazek 36 pak obsahuje zejména **doklady** z rakouské spol. MMM (č. l. 6950 a násl.), kdy se jedná zejména o jednotlivé **faktury i objednávky.** Na č. l. 6971 a násl. se pak nacházejí **doklady** předložené sv. H., které potvrzují pronájem cisterny na hořlavé kapaliny spol. KH Trans Oil, s. r. o. v inkriminovaném období. Z **dokladů** předložených sv. J. (č. l. 7040-7045) je pak zřejmé, že pronájem nebytových prostor v Zašové pro spol. RUDY – ECOL, s. r. o. trval od měsíce února 2006 a byl ukončen dohodnou ke dni 31.7.2006.

Svazek 37 obsahuje na č. l. 7178 a násl. zejména **rámcovou kupní smlouvu** mezi prodávajícím spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a kupujícím spol. NABEOL, s. r. o. s jednotlivými dodatky, kdy předmětem smlouvy je dodávka zboží, které bude blíže určeno v samostatných objednávkách kupujícího. **Přehled jednotlivých dodávek** je pak založen na č. l. 7261-7284.

Doklady k pobytu obž. M. v Egyptě jsou založeny na č. l. 7303-7315 a potvrzují, že obž. M. odcestoval mimo území ČR dne 4.4.2006 na dobu 14 dnů. Ze **sdělení Generálního ředitelství cel Praha** (č. l. 7318) pak jednoznačně vyplývá, že služební a úřední razítka přiděluje pověřený služební funkcionář CÚ, jmenovitě proti podpisu na evidenční list příslušnému pracovníkovi. V případě skončení služebního poměru je odebrané razítko okamžitě vráceno pověřenému služebnímu funkcionáři, který razítko odepíše v evidenčním listu a ručí za bezpečné uložení na CÚ nebo je předá pověřenému pracovníkovi CŘ. Jednou použité razítko se již z bezpečnostních důvodů nepřiděluje jinému uživateli, je vyřazeno z používání. Konkrétní razítka CÚ Valašské Meziříčí označená čísly 028 a 030 byla pověřeným pracovníkem CŘ Olomouc předána na GŘC, kde jsou uložena, a to dne 14.2.2006, a proto jejich výskyt na jakémkoliv dokladu celního řízení v období března až července 2006 není možný. Na č. l. 7363 a 7364 je založena **dohoda o provedení úkonu** pro spol. RUDY – ECOL, s. r. o., jež je datována dnem 1.3.2006, podle které jednatel této firmy, tj. obž. M. vydal oprávnění obž. P., aby v době jeho nepřítomnosti docházel do kanceláře přebírat faxy a poštu za měsíční odměnu ve výši 6.000,- Kč. Tato odměna byla dne 1.3.2006 obž. P. také vyplacena, o čemž svědčí příjmový pokladní doklad na č. l. 7364. Z **dalších dokladů** na č. l. 7365 a násl. pak vyplývá, že v průběhu trestního řízení byla vydána osobní motorová vozidla zn. Alfa Romeo a VW Polo a byla zjištěna také hodnota těchto vozidel, jak vyplývá z **odborných vyjádření** na č. l. 7412-7466.

Ve **sv. 39 a 40** jsou založeny **doklady FÚ Valašské Meziříčí**, týkající se daně z přidané hodnoty, jakož i **doklady CÚ Valašské Meziříčí** vztahující se ke spotřební dani. Z dokladů FÚ Valašské Meziříčí (č. l. 7644-7652) vyplývá, že spol. RUDY – ECOL, s. r. o. je nekontaktní, na výzvy nereaguje a přiznání k DPH podala pouze za IV. čtvrtletí roku 2005. Ze sdělení CÚ Valašské Meziříčí (č. l. 7664-7729) je pak zřejmé, že daňový subjekt RUDY – ECOL, s. r. o. vykazuje nedoplatek na spotřební dani, jehož přesná výše je tímto celním úřadem vyčíslena. Ze založených **materiálů** vyžádaných cestou právní pomoci z Rakouské republiky (č. l. 7757 a násl.) je zřejmé, že na základě žádosti České celní správy v rámci příslušných předpisů Evropského společenství bylo provedeno šetření a výsledky tohoto šetření potvrzují, že uvedené obchody proběhly podle příslušných dokladů. **Doklady** ve vztahu k rakouské společnosti MMM jsou založeny také ve **sv. 41**, a to na č. l. 7972-7991 (**přehled dodávek)** a č. l. 7992-8101 (**kopie faktur).**

Ve **sv. 42** založené **výpisy z účtů** spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. a spol. RUDY – ECOL, s. r. o. vedených u KB, a. s. dokladují pohyby finančních prostředků na účtech těchto společností v inkriminovaném období.

Ve **sv. 44 - 50** jsou založeny zejména **listiny osobní povahy** vztahující se k jednotlivým obžalovaným. Je nutno zmínit zejména **usnesení o zastavení trestního stíhání** týkající se původně obžalované Šárky V. (č. l. 9652-9654, sv. 48). Toto trestní stíhání bylo zastaveno z důvodu promlčení dne 26.6.2012, rozhodnutí nabylo právní moci dne 3.7.2012.

Součástí spisového materiálu jsou také **samostatné přílohy** označené č. **1-30,** které tvoří převážně doklady a písemnosti zajištěné při jednotlivých domovních prohlídkách a prohlídkách jiných prostor, jak již bylo konstatováno výše, přičemž č. **1-8** jsou označeny přílohy, které obsahují **doklady AAD** z Rakouska. Číslem **30** je označena příloha, která obsahuje **věcný důkaz**, a to 1 ks samonamáčecího razítka s potiskem RUDY – ECOL, s. r. o., které bylo nalezeno v průběhu prohlídky jiných prostor, a to konkrétně osobního motorového vozidla zn. Alfa Romeo (viz č. l. 6076-6078, sv. 31).

U hlavního líčení dne 2.9.2013 soud zamítl návrhy obž. Karla T. na doplnění dokazování, spočívající ve výslechu svědků Markéty O. a Přemka B., vyčkání právní moci rozsudku Okresního soudu ve Vsetíně, sp. zn. 1T 20/2011 a vyžádání doplňující zprávy FÚ Valašské Meziříčí, a to z následujících důvodů:

Návrh obž. T. na výslech svědků Markéty O. a Přemka B., učiněný až v závěru hlavního líčení, by dle názoru soudu se značným časovým odstupem od okamžiku spáchání trestné činnosti nemohl přinést žádné nové skutečnosti. Navíc tvrzení obž. T. v tom směru, že jím navržený svědek Přemek B. měl být dalším „bílým koněm“ mj. vyplývá i z pořízených odposlechů telefonních hovorů, které jsou součástí spisového materiálu a tuto skutečnost není nutno dále ověřovat. Současně bylo soudem zjištěno, že ve vztahu k navržené svědkyni Markétě O. má obž. T. blízký vztah, neboť u Okresního soudu ve Vsetíně bylo pod sp. zn. 17C 57/2010 vedeno řízení o příspěvek na výživu neprovdané matce a s ohledem na tuto skutečnost by dle názoru soudu výpověď takové svědkyně neměla reálnou důkazní hodnotu. Rovněž návrh na vyčkání právní moci rozhodnutí Okresního soudu ve Vsetíně, sp. zn. 1T 20/2011 byl zamítnut,

neboť toto trestní řízení, které je u zmíněného okresního soudu vedeno mj. i proti obž. T., nemá žádnou spojitost s nyní projednávanou trestní věcí u Krajského soudu v Ostravě a s ohledem na data spáchání jednotlivých skutků i další odsouzení uvedená v RT obž. Karla T. nepřichází v úvahu ani uložení trestu souhrnného. Soudem nebyl akceptován ani návrh na doplnění dokazování vyžádáním doplňující zprávy u FÚ Valašské Meziříčí na výši nezaplacené daně z přidané hodnoty za období od 3.4. do 12.7.2006, kdy se dle názoru obhajoby měl trestné činnosti dopouštět obž. T. Z provedených důkazů (zejména z přehledných tabulek, které byly vypracovány FÚ i CÚ) je totiž výše DPH i spotřební daně zřejmá u dodávek za každý jednotlivý měsíc.

V rámci doplnění dokazování u hlavního líčení dne 6.1.2016 navrhl provedení dalších důkazů obž. Jaromír F., a to konkrétně opětovné výslechy svědků M., G. a rakouského státního občana D., jakož i přehrání jednoho (blíže neurčeného) odposlechu mezi údajně obž. F. a svědkem D., vedeném v anglickém jazyce. Tyto návrhy na doplnění dokazování byly soudem zamítnuty, a to z následujících důvodů:

Pokud jde o svědky Petru M. a Roberta G. je třeba uvést, že oba tito svědci byli opakovaně vyslechnuti v přípravném řízení i u hlavního líčení v roce 2012, k osobě obž. F. se zcela konkrétně vyjádřili a nelze očekávat, že s časovým odstupem dalších téměř 4 let od poslední výpovědi by mohli uvést cokoliv nového a podstatného v této trestní věci. Nelze také přehlédnout, že právě svědek Robert G. již v rámci původního hlavního líčení dne 25.6.2012 s ohledem na značný časový odstup zcela odkázal na svou výpověď z přípravného řízení, která byla následně čtena dle ust. § 211 odst. 3 písm. a) tr. řádu Svědek také u tohoto hlavního líčení odpovídal na řadu dotazů a mj. uvedl, že nikdy žádnou hotovost od obž. F. v souvislosti s obchody s PHM nepřevzal, nikdy za tím účelem nejel na Čeladnou a není mu známo nic o tom, že by se tento obžalovaný nějak na obchodu s PHM podílel. Právě s ohledem na tyto skutečnosti považuje soud opětovný výslech obou svědků za zcela nadbytečný a neopodstatněný.

Shodné stanovisko soud zaujal i v případě svědka Erharda D., který je rakouským státním občanem. Tohoto svědka se sice nepodařilo vyslechnout soudem u hlavního líčení (z důvodů konstatovaných v dřívější části odůvodnění rozsudku), avšak jeho svědecká výpověď z přípravného řízení byla v původním hlavním líčení dne 30.10.2012 čtena, a to za souhlasu všech obžalovaných (tedy i obž. F.) a státního zástupce dle ust. § 211 odst. 1 tr.ř. Právě z této čtené výpovědi svědka je zcela zřejmé, o kterých osobách se konkrétně zmiňuje v souvislosti s obchodem s PHM a z této výpovědi žádným způsobem nevyplývá, že by se někdy setkal s obž. F.

V případě navrhovaného přehrání jednoho odposlechu (bez konkrétní specifikace data a hodiny jeho uskutečnění) mezi tímto svědkem a dalším mužem je třeba uvést, že v původním řízení bylo ohledně záznamu o pořízeném odposlechu postupováno v souladu s ust. § 213 odst. 1 tr.ř. a nutno zdůraznit, že žádný takový zmiňovaný odposlech není v původním rozhodnutí nalézacího soudu zmiňován. Je citován pouze hovor mezi svědky Erhardem D. a Robertem G. ze dne 24.4.2006, v němž obě osoby hovoří o osobě obž. F. jako o muži, který odesílal konkrétní platbu a je v kontaktu s dalším obž. - Karlem T. Soudem však není nikde uváděno, že by proběhl jakýkoliv hovor mezi svědkem Erhardem D. a obž. Jaromírem F.

V průběhu hlavního líčení dne 6.1.2016 byl v souladu s ust. § 213 odst. 1 tr.ř. předložen stranám k nahlédnutí podstatný obsah spisu KS v Ostravě, sp. zn. 47T 1/2008, který je již pravomocně ukončen a týká se osob, které v nyní projednávané trestní věci vystupují v různém procesním postavení, a to konkrétně Miroslava P. a JUDr. Jiřího V. Z obsahu založených rozhodnutí nalézacího i odvolacího soudu je pak zřejmé, že tyto osoby byly pravomocně odsouzeny pro trestnou činnost daňového charakteru, jež byla páchána obdobným způsobem jako v nyní projednávané trestní věci, a to v druhé polovině roku 2006.

I po doplněném dokazování dospěl soud opětovným hodnocením důkazů ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 tr. ř. k závěru o vině jednotlivých obžalovaných tak, jak je konstatováno ve výroku rozsudku, kdy oproti podané obžalobě i původnímu rozhodnutí nalézacího soudu došlo k úpravě doby páchání trestné činnosti v případě obž. Luboše M. a Karla T., jakož i ke změně právní kvalifikace tohoto trestného jednání u obž. Jaromíra F., jak bude rozvedeno níže.

Je třeba uvést, že podstatou projednávané trestné činnosti je zneužití zákonné možnosti, že při dovozu vybraných výrobků do ČR ze státu, který patří rovněž do EU, lze na základě příslušného povolení dovážet tyto vybrané výrobky v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně, kdy se tedy dočasně odkládá povinnost přiznat, vyměřit a zaplatit spotřební daň, a to až do dne uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu. Pokud je příslušné povolení žadateli vydáno, je zároveň stanoven příslušný maximální objem dovážené komodity a způsob zajištění spotřební daně. V této konkrétní trestní věci bylo vydáno povolení jako oprávněnému příjemci obchodní spol. RUDY – ECOL, s. r. o., kdy dováženými vybranými výrobky v režimu podmíněného osvobození od spotřební daně byly PHM, a to benzín a motorová nafta, přičemž dodavatelem této komodity byla rakouská obchodní spol. Manfred Mayer MMM Mineraöl Vertriebsgesellschaft G.m.B.H. (spol. MMM). Nakládky této komodity probíhaly ve stáčírně minerálních olejů v Raflager Löbau u Vídně a poté bylo zboží dováženo do ČR různými smluvními dopravci. Po dovozu na území ČR byly cisternové zásilky uskladněny v areálech, které umožňují stáčení minerálních olejů anebo byly dopravovány přímo konečným odběratelům na určená místa. Příjemcem těchto PHM na území ČR byla spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a podle účetních a daňových dokladů prvotním odběratelem této společnosti byla spol. NABEOL, která s touto komoditou dále obchodovala. Společnost NABEOL prováděla příslušné obchodní operace jednak přímo se spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a následně také se spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o., která vystupovala na podkladě příslušné smlouvy jako mandatář vůči spol. RUDY – ECOL, s. r. o. Po určitou dobu byla prostředníkem těchto obchodů mezi spol. RUDY – ECOL, s. r. o. a NABEOL také spol. SOUTHWARD. Po uvedení dovezených vybraných výrobků do volného oběhu, když s těmito již bylo dále obchodováno jako s výrobky řádně zdaněnými, však nedošlo ke splnění daňových povinností, které měla obchodní spol. RUDY – ECOL, s. r. o., neboť příslušné doklady nebyly ve stanovené zákonné lhůtě ani později předloženy CÚ k řádnému zadokumentování ukončení přepravy (s výjimkou jediné dodávky ze dne 15.6.2006), takže k vyměření a zaplacení spotřební daně ve vztahu k uvedenému daňovému subjektu nedošlo. Tím, že daňový subjekt, tedy spol. RUDY – ECOL, s. r. o. nezahrnul tyto daňové a účetní doklady o uskutečněných zdanitelných plněních ani do svých daňových přiznání k DPH za příslušná zdaňovací období, když přiznání k DPH příslušnému správci daně vůbec nepodal, došlo také ke zkrácení daňových povinností na DPH. K páchání této trestné

činnosti pak obžalovaní využili také padělaných razítek CÚ Valašské Meziříčí, kterými opatřili příslušné průvodní doklady k dovozům vybraných výrobků, čímž nepravdivě potvrzovali, že přeprava PHM na území ČR byla řádně ukončena a dovezená komodita byla zdaněna, přičemž tyto zfalšované doklady pak byly zasílány zpět dodavateli do Rakouska. Zdrojem zisku pak byly finanční rozdíly mezi příjmy, které byly dosahovány prodejem dovezených PHM za ceny zatížené spotřební daní a nižšími náklady za nákup PHM z Rakouska, bez spotřební daně. Je přitom zřejmé, že obžalovaní tyto finanční prostředky získávali tak, že prováděli hotovostní výběry z příslušných peněžních účtů jednotlivých obchodních společností, které byly do těchto obchodních transakcí zapojeny.

Obžalovaní Luboš M. a Karel T. doznali svou účast na páchané trestné činnosti a také přesně popsali způsob, jakým se do celého řetězce zapojili. Namítali pouze dobu, po kterou se jednotlivě účastnili těchto operací. Zejména obž. Luboš M. po celou dobu trestního řízení shodně uvádí, že s nabídkou spolupráce za ním přišel Miroslav P., který mu řekl, že má „akci“, kdy se bude dovážet nafta a benzín a „udělají se“ peníze na tom tak, že se nebude platit daň. Přestože obž. T. v přípravném řízení roli Miroslava P. v této souvislosti nezmínil a veškerou organizátorskou činnost připisoval spoluobž. F., u hlavního líčení tuto výpověď změnil a vypověděl v podstatě shodně se spoluobž. M. Změnu této výpovědi zdůvodnil tak, že v přípravném řízení byl instruován tehdejším obhájcem, který v počátcích trestního řízení zastupoval také Miroslava P. Výpovědi obou těchto obžalovaných ohledně způsobu páchání trestné činnosti i podílu spoluobžalovaného Jaromíra F. a samostatně stíhaného Miroslava P. na této trestné činnosti jsou podporovány také řadou dalších provedených důkazů (a nelze přehlédnout, že dle závěru znalců u žádného z těchto obžalovaných nebyly provedeným vyšetřením shledány známky patologické lhavosti). Je totiž zcela nepochybné, že to byl právě Miroslav P., který měl vazby na řadu osob, které v počátcích trestné činnosti pomáhaly se založením spol. RUDY – ECOL, s. r. o. (sv. P., sv. M.) a spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. (sv. K.). Také sv. Bronislav J. pronajal nebytové prostory spol. RUDY – ECOL, s. r. o. právě na žádost Miroslava P., se kterým se dlouhodobě zná. Všechny tyto osoby přitom popisují, že to byl právě Miroslav P., který při této činnosti vystupoval velmi iniciativně. Navíc z provedeného dokazování je zcela zřejmé, že ani obž. M., ani obž. T. nejsou osobami, které by se pohybovaly v podnikatelské sféře a měly by vědomosti o způsobu dovozu a prodeje benzínu a motorové nafty z Rakouska, ale figurovali v pozici tzv. bílých koní. Je zcela zřejmé, že v této trestné činnosti figurovaly také další osoby, které stojí v pozadí a minimálně z provedených odposlechů telefonních hovorů je zřejmý kontakt Miroslava P. se svědky G., V. (spol. NABEOL) a dalšími, týkající se projednávané trestné činnosti. Řada těchto osob (sv. V., Ř. a další) přitom byla v jiných trestních řízeních stíhána a odsouzena pro trestnou činnost obdobného charakteru. Byl to také právě Miroslav P., který opakovaně telefonicky kontaktoval sv. S. ohledně objednávky dalšího kusu kryptotelefonu se stejnou frekvencí, jako již byla v minulosti odebrána. Je proto nepochybné, že podstatná část komunikace mezi obžalovanými a dalšími osobami probíhala právě prostřednictvím těchto speciálních šifrovaných telefonů (jak nakonec vyplývá také z řady SMS zpráv citovaných výše v rámci rozboru jednotlivých listinných důkazů). Nelze také přehlédnout, že v počátcích trestního řízení v průběhu provedené domovní prohlídky v trvalém bydlišti Miroslava P. byla zajištěna řada listinných důkazů, vztahujících se k obchodům mezi spol. RUDY – ECOL, s. r. o., rakouskou spol. MMM, spol. NABEOL a spol. SOUTHWARD. Ve vztahu k samostatně stíhanému Miroslavu

P. také obž. M. v průběhu trestního řízení opakovaně zmínil, že právě tato osoba mu ukazovala razítko CÚ, kterým byly potvrzovány jednotlivé průvodní dokumenty. V této souvislosti znovu nelze přehlédnout, že právě Miroslav P. se dlouhodobě zná se sv. Ludvíkem S., který do konce roku 2005 pracoval jako vedoucí výkonu CÚ ve Valašském Meziříčí a právě razítka dvou pracovníků tohoto CÚ, kteří ukončili svou činnost v měsíci lednu 2006 (a byla řádně odevzdána) se na jednotlivých dokladech objevují. S ohledem na tyto skutečnosti proto soud vyhodnotil tvrzení samostatně stíhaného Miroslava P. v tom směru, že on sám vykonával pro spol. RUDY – ECOL, s. r. o. pouze práce na základě uzavřené smlouvy a veškeré obchody řídil nejprve spoluobž. M. a následně T., jako zcela účelové ve snaze vyhnout se vlastnímu trestnímu postihu. Naopak výpovědi obžalovaných Luboše M. a Karla T. lze v podstatných bodech považovat za popis jednání tak, jak trestná činnost probíhala. Závěrem je třeba také uvést, že ještě i v průběhu řízení před soudem byla patrná jakási „řídící“ role Miroslava P. zejména ve vztahu k obž. T. Nelze totiž přehlédnout snahu některých obžalovaných oddálit řízení před soudem či zkomplikovat jeho průběh opakovanými omluvami těsně před datem konání hlavního líčení. Právě obž. T. se takto omlouval několikrát a soud nakonec přistoupil k vydání příkazu k zatčení a v určité fázi trestního řízení byl tento obžalovaný vzat do vazby. Ačkoliv si proti takovému rozhodnutí nepodal ani stížnost, zcela spontánně a záhy písemně vysvětlil soudu důvody své poslední neúčasti u hlavního líčení (právě ovlivnění Miroslavem P. a přislíbení finanční odměny za nedostavení se k hlavnímu líčení), přičemž soud vzhledem k dalším zjištěným skutečnostem neměl pochybnost o pravdivosti těchto tvrzení.

Pouze na okraj je třeba také zmínit, že s ohledem na provedené důkazy se jako velmi nepravděpodobný jeví také kontakt obž. M. se svědkem Petrem D. (což obž. M. od počátku trestního řízení také sám vylučuje), když z výpovědi tohoto svědka u hlavního líčení vyplynulo, že obž. M. mu byl představen jinými osobami, nijak se nelegitimoval a zejména tento svědek obž. M. popisuje zcela odlišně než jak obž. M. ve skutečnosti vypadá a popisuje také místo, kde k jejich setkání mělo dojít, kdy z místních znalostí je zřejmé, že takové místo v nákupním centru Kaufland ve Frýdku neexistuje a nikdy neexistovalo.

Ve vztahu k obž. Jaromíru F. je třeba uvést, že ačkoliv obž. T. u hlavního líčení změnil svou původní výpověď z přípravného řízení, která jednoznačně tohoto obžalovaného z trestné činnosti usvědčovala (a změnu své výpovědi také logicky vysvětlil), nelze přehlédnout, že obž. T. i ve své výpovědi u hlavního líčení potvrzuje, že se s obž. F. v první polovině roku 2006 několikrát setkal, a to v okamžiku, kdy vezl na jednání s ním Miroslava P. Jednání sám přítomen nebyl, avšak potvrdil, že vždy po takovém jednání od Miroslava P. dostal instrukce, jak a co se bude dělat. Žádná změna jeho výpovědi v tomto směru nenastala ani u posledního hlavního líčení dne 6.1.2016, kdy znovu schůzky obž. Jaromíra F. se samostatně stíhaným Miroslavem P. potvrdil a pouze doplnil, že pokyny od Miroslava P. dostával vždy, když s ním byl, a to nezávisle na tom, zda schůzka proběhla či nikoliv. Obžalovaný M. nikdy se spoluobž. F. v průběhu páchání trestné činnosti do styku nepřišel, ale připouští, že ze strany Miroslava P. bylo hovořeno o nějakém bossovi či panu „Tajemném“ a nemůže vyloučit ani potvrdit, že se mohlo jednat o obž. F. Zcela jednoznačně se pak o osobě tohoto spoluobžalovaného zmiňuje také zcela nezávislá svědkyně Petra M., která opakovaně sdělila, že právě od Miroslava P. se dozvěděla, že vše v souvislosti se spol. RUDY –

ECOL, s. r. o. financuje obž. F., který také za vším stojí. Opakovaně tato svědkyně popsala také případ, kdy společně s Robertem G. odvážela do banky částku ve výši 1.000.000,- Kč a také svědek G. jí sdělil, že tyto peníze obdržel od obž. F. a svědkyně si vzpomíná, že pro peníze tehdy jeli na Čeladnou (kde má obž. F. trvalé bydliště). Při této příležitosti jí také svědek G. sdělil, že vše financuje právě obž. F. Svědek Robert G. sice informace této svědkyně u hlavního líčení (ke konkrétním dotazům obhajoby) nepotvrdil, avšak nelze přehlédnout, že právě v případě tohoto svědka lze mít důvodné pochybnosti o věrohodnosti jeho tvrzení (zejména vzhledem k obsahu odposlechů telefonních hovorů, založených ve spise). Nelze pominout také svědeckou výpověď Ing. Jiří S., který se v rámci své podnikatelské činnosti zabývá prodejem speciálních telefonních přístrojů a právě tyto přístroje v počtu 5-10 ks si postupně objednal obž. F. Přesto, že obžalovaný sám nákup těchto telefonů připouští, na svou obhajobu uvedl, že tyto telefony nebyly určeny pro jeho potřebu, ale pro potřeby jeho známého. Nicméně z odposlechů telefonních hovorů je zřejmé, že ve věci nákupu šifrovaných telefonních přístrojů byl zainteresován také Miroslav P. (jak již bylo uváděno výše), kdy konkrétně počátkem května 2006 objednával u Ing. S. další kus kryptotelefonu se stejnou frekvencí, jako již byla na dvou odebraných s tím, že tento telefon vyzvedne kolega - obž. F. nebo obž. T. O používání těchto typů telefonů se ve své výpovědi mj. zmiňuje také obž. Luboš M. a rovněž z jednotlivých odposlechů telefonních hovorů, které byly pořízeny v rámci trestního řízení zákonným způsobem, zcela jednoznačně vyplývá, že probíhal opakovaný kontakt mezi obž. F. a dalšími osobami figurujícími v této trestní věci, mj. také sv. Robertem G. a JUDr. V., přičemž tyto hovory a jednotlivé SMS zprávy zcela vylučují obhajobu obž. F. v tom směru, že do jednotlivých obchodů nebyl zapojen a pouze v počátcích realizace těchto obchodů přispěl svými zkušenostmi z podnikání, a to na žádost Miroslava P. Právě z obsahu některých SMS zpráv jednoznačně vyplývá komunikace mezi zúčastněnými prostřednictvím „jiných“ telefonů (např. výše zmiňovaná SMS ze dne 14.6.2006 od obž. F. svědku JUDr. V. ve znění: „Mrkni na ten druhý telefon. Děkuji!“). V neposlední řadě nelze přehlédnout, že právě osoba svědka JUDr. V. byla v jiné trestní věci (KS Ostrava, sp. zn. 47T 1/2008) pravomocně odsouzena pro obdobnou trestnou činnost daňového charakteru a spoluodsouzeným v této trestní věci je také Miroslav P.

S ohledem na výše uvedené soud i po provedení doplněného dokazování jednání obžalovaných znovu právně kvalifikoval jako zločin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákona č. 40/2009 Sb. (dále jen tr. zákoníku). Přestože doba spáchání skutku spadá do I. poloviny roku 2006, není jednání obžalovaných posuzováno podle trestního zákona účinného v té době, ale v souladu s ustanovením § 2 odst. 1 tr. zákoníku byl užit trestní zákoník č. 40/2009 Sb. účinný od 1.1.2010, neboť právní kvalifikace dle tohoto trestního zákoníku je pro obžalované příznivější.

Ustanovení § 240 tr. zákoníku chrání zájem státu na správném vyměření daně, cla, pojistného na sociální zabezpečení, příspěvku na státní politiku zaměstnanosti, pojistného na úrazové pojištění, pojistného na zdravotní pojištění, poplatku nebo jiné podobné platby a na příjmech z těchto povinných plateb, ze kterých je financována činnost státu vykonávaná ve veřejném zájmu, zejména léčebná péče a sociální zajištění. Daní se rozumí povinná, zákonem stanovená peněžitá částka, kterou fyzická nebo právnická osoba odvádí ze svých příjmů ze zdanitelné činnosti do veřejných rozpočtů, a to v zákonem stanovené výši a ve stanových lhůtách. Do soustavy daní

zcela jednoznačně patří daň z přidané hodnoty a daň spotřební. Zkrácením daně se rozumí jakékoliv jednání pachatele, v jehož důsledku je mu jako poplatníkovi v rozporu se zákonem vyměřena nižší daň než jaká měla být vyměřena a zaplacena nebo k vyměření této povinné platby vůbec nedojde. Při zkrácení daně jde zpravidla o zvláštní případ podvodu, kdy v rozporu se zákonem je ovlivňována daňová povinnost určitého subjektu tak, že ten v rozporu se skutečností předstírá nižší rozsah této povinnosti nebo předstírá, že takovou povinnost vůbec nemá. Pachatel tedy příslušné výkazy či podklady pro stanovení uvedených povinných plateb zfalšuje, nepořídí, úmyslně zkreslí nebo nevede, aby tím dosáhl nižšího výpočtu daně nebo aby vůbec zatajil, že určitou daňovou povinnost má. Zkrácení příslušné povinné platby v uvedeném smyslu lze dosáhnout jak aktivním jednáním (např. podáním úmyslně zkresleného daňového přiznání), tak opomenutím (např. úmyslným nepodáním daňového přiznání ze skutečně dosaženého příjmu). Pro posouzení, zda došlo ke zkrácení uvedené povinné platby je důležité, o jakou platbu se jedná, co je předmětem zdanění, zda a jakým způsobem byla platba přiznána a tyto skutečnosti vyplývají ze zákonné úpravy příslušného druhu platby, případně z předpisů o řízení ve věcech daní a poplatků. Daň z přidané hodnoty lze zkrátit také tím, že pachatel sice splní svoji oznamovací, resp. registrační povinnost, podá i daňové přiznání, ale uvede v něm záměrně zkreslené údaje tak, aby v rozporu se zákonem snížil daňový základ. Pokud jde o zkrácení spotřební daně, pak v praxi dochází k jejich zkrácení, zejména při dovozu některých daní podléhajících komodit, které byly v rozporu se skutečností deklarovány jako zboží nepodléhající spotřební dani. Spotřební daň, stejně jako daň z přidané hodnoty, patří mezi daně nepřímé. Lze k nim zařadit mimo jiné také daň z minerálních olejů. Daňová povinnost vzniká výrobou vybraných výrobků na daňovém území evropských společenství nebo dovozem těchto výrobků na daňové území EU, přičemž povinnost daň ve stanovené lhůtě přiznat a zaplatit vzniká okamžikem uvedení vybraných výrobků do volného daňového oběhu na daňovém území ČR. Pachatelem tohoto trestného činu může být nejen subjekt daně, ale kdokoliv, kdo svým úmyslným jednáním způsobí, že zákonná daň nebyla vyměřena buď vůbec, anebo ne v zákonné míře.

K naplnění objektivní stránky uvedeného trestného činu bylo dostatečně prokázáno v průběhu trestního řízení, že obchodní spol. RUDY – ECOL, s. r. o. byla založena zcela účelově pro nelegální obchody v souvislosti s dovozy PHM a jediným jednatelem a společníkem této obchodní společnosti byl v rozhodné době obž. M., na kterého byl převeden obchodní podíl původní jednatelky Pavly M. Obžalovaný Karel T. za spol. KT ECO CAPITAL, s. r. o. byl k obchodním operacím za spol. RUDY – ECOL, s. r. o. vybaven příslušným zplnomocněním a mandátní smlouvou, které obdržel od obž. M. Podle tehdy platného zákona č. 353/2003 Sb. o spotřebních daních to byla právě obchodní spol. RUDY – ECOL, s. r. o., které vydalo CŘ v Olomouci příslušné Povolení k opakovanému přijímání vybraných výrobků z jiných členských zemí EU v režimu podmíněného osvobození od daně, takže jedině tato obchodní společnost byla nejen oprávněným subjektem, ale také jediným povinným subjektem, pokud jde o dodržování příslušných právních předpisů, včetně povinnosti dle § 26 odst. 8 zákona o spotřebních daních předložit správci spotřební daně nejpozději následující pracovní den po ukončení dopravy vybraných výrobků vyhotovení 3. a 4. dílu průvodního dokladu AAD, což zástupci této obchodní společnosti neučinili. Taktéž pouze tomuto daňovému subjektu, tj. spol. RUDY – ECOL, s. r. o. vznikla dle § 9 citovaného zákona povinnost spotřební daň přiznat a zaplatit, kdy tato povinnost vzniká jak okamžikem uvedení

vybraných výrobků do volného daňového oběhu na daňovém území ČR, tak případně okamžikem porušení režimu podmíněného osvobození od daně během dopravy vybraných výrobků v tomto režimu. Taktéž plátce daně, tj. spol. RUDY – ECOL, s. r. o. nepodal daňové přiznání v rozporu s ustanovením § 18 tohoto zákona za příslušný kalendářní měsíc a ani později. Uvedený právní subjekt rovněž porušil ustanovení § 22 odst. 14 zákona o spotřebních daních, když dovezené množství PHM v rámci stanoveného režimu výrazně přesáhlo povolené množství ročního objemu, který byl určen na objem 500.000 litrů, pokud jde o benzín a 611.000 litrů ve vztahu k motorové naftě. Společnost RUDY – ECOL, s. r. o. tak zcela zásadně porušila ust. § 25 a § 26 tehdy účinného zákona o spotřebních daních, které upravují zákonné náležitosti dopravy vybraných výrobků v režimu podmíněného osvobození od daně mezi členskými státy evropského společenství a stanoví náležitosti průvodních dokladů pro tuto dopravu a nakládání s nimi. V důsledku porušení těchto ustanovení zákona o spotřební dani daňový subjekt RUDY – ECOL, s. r. o. způsobil, že byla zkrácena spotřební daň za 5 zdaňovacích období, tj. za měsíce březen až červenec 2006, když po snížení výše spotřební daně, kterou měla spol. RUDY – ECOL, s. r. o. zaplatit, o částku 290.202,- Kč (což představuje uhrazenou spotřební daň v souvislosti s ukončenou dopravou motorové nafty dne 15.6.2009) a také o částku 999.954,- Kč (kdy se jedná o povinně složenou částku na zajištění daně, která byla následně použita k úhradě části nezaplacené spotřební daně), způsobil tento právní subjekt daňový únik na spotřební dani ve výši 190.046.632,- Kč ke škodě českého státu. Při způsobu výpočtu škody přitom bylo nutno postupovat stejně jako postupoval správce daně v příslušných měsíčních platebních výměrech, když bylo nutno stanovit výši škody podle příslušných zdaňovacích měsíčních období a v souladu se zákonem o spotřební dani vycházet z příslušné sazby daně z minerálních olejů, přičemž vypočtené množství vybraných výrobků, u kterých vznikla daňová povinnost, se vyjadřuje v tisících litrech při teplotě 15 ˚C a takto vypočtené množství se zaokrouhluje na dvě desetinná místa, čemuž pak odpovídá příslušná sazba daně, což je v konkrétním případě u motorových benzínů 11.840,- Kč/1000 litrů a u motorové nafty 9.950,- Kč/1000 litrů.

Společnost RUDY – ECOL, s. r. o. byla taktéž od 5.12.2005 registrována jako plátce DPH se čtvrtletním zdaňovacím obdobím. Bylo tedy povinností tohoto daňového subjektu podle § 2 tehdy platného zákona o dani z přidané hodnoty uhradit DPH z dovezeného zboží za úplatu z jiného členského státu EU s místem plnění v tuzemsku v rámci uskutečňování své ekonomické činnosti. Ve vztahu k uskutečněným zdanitelným plněním měla spol. RUDY – ECOL, s. r. o. povinnost podle § 5 zákona o dani z přidané hodnoty podat správci daně, tedy FÚ ve Valašském Meziříčí, daňová přiznání za zdaňovací období I. až III. čtvrtletí roku 2006, a to do 25 dnů po skončení zdaňovacího období, a to i v případě, že mu nevznikla žádná daňová povinnost. Ve stanovené lhůtě ani později však spol. RUDY – ECOL, s. r. o. žádné daňové přiznání nepodala. Při výpočtu zkrácení DPH bylo vycházeno pro potřeby trestního řízení z údajů, které jsou pro plátce nejpříznivější a zkrácení DPH bylo vypočteno ze základu daně stanoveného podle kritérií uvedených v § 36 citovaného zákona, tj. na částku ve výši nejméně 80.040.235,- Kč. Ve prospěch obžalovaných bylo při pohyblivých cenách eura za dovezený automobilový benzín a motorovou naftu v období od konce února do 21.7.2006 a měnících se bankovních kurzů ČNB koruny vůči euru vycházeno z nejnižších takto zjištěných hodnot, tedy 35,06 € za 100 litrů automobilového benzínu a 45,76 € za 100 litrů motorové nafty. Vzhledem k tomu, že bylo zjištěno, že spol. RUDY – ECOL, s. r. o. dovezla od spol. MMM v rámci

Evropského společenství celkem 15.309.940 litrů motorové nafty a 3.294.077 litrů automobilového benzínu, pak při stanovené základní sazbě DPH ve výši 19% byla pro účely trestního řízení vyčíslena neodvedena daň u motorové nafty a automobilového benzínu celkem na částku shora uvedenou, která nepatrně přesáhla 80.000.000,- Kč.

Obžalovaní Luboš M. a Karel T. byli uznáni vinnými ze spáchání zločinu zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku, avšak na rozdíl od původního rozhodnutí nalézacího soudu a v intencích zrušovacího usnesení odvolacího soudu byla u obou těchto obžalovaných odpovídajícím způsobem upravena doba páchání trestné činnosti. V případě obž. Luboše M. byla tato doba výrazně zkrácena pouze na období jeho faktického fungování ve spol. RUDY – ECOL, s. r. o., tj. na dobu od 28.2.2006 do 4.4.2006 (kdy tento obžalovaný prokazatelně na delší dobu vycestoval do Egypta) a přestože po jeho návratu ze zahraničí lze z některých odposlechů ještě zaznamenat kontakt s některými osobami, vystupujícími v této trestní věci, nelze přesně účast tohoto obžalovaného na další trestné činnosti jakkoliv prokázat, a to ani v rámci jiné formy účastenství.
Také v případě obžalovaného Karla T. byla ze stejných důvodů upravena doba páchání trestné činnosti, kdy počátek byl stanoven na den 2.4.2006, kdy fakticky došlo k uzavření mandátní smlouvy mezi firmami obžalovaných Luboše M. a Karla T. a od tohoto okamžiku právě obž. Karel T. začal fakticky vystupoval za spol. RUDY – ECOL, s. r. o., a to až do konce páchání trestné činnosti v měsíci červenci 2006.
Výše daňových úniků za jednotlivé měsíce roku 2006 je pak přehledně uvedena v tabulkách, jež jsou součástí skutkové věty výroku rozsudku a je zřejmé, že pouhý jediný měsíc páchání trestné činnosti postačuje k naplnění skutkové podstaty zločinu dle § 240 odst. 1, 3 tr. zákoníku (tj. způsobení škody velkého rozsahu), a proto soud nepovažoval za nutné výši daňového úniku – s ohledem na provedenou úpravu doby páchání trestné činnosti – stanovovat zvlášť u jednotlivých obžalovaných, když tato okolnost by neměla žádný vliv na právní kvalifikaci skutku (a konkrétně u obž. Karla T. se tato doba zkrátila pouze nepatrně).

V případě obžalovaného Jaromíra F. se ani po provedeném doplněném dokazování a opětovném výslechu obž. Karla T. nepodařilo přesně prokázat, v čemž konkrétně spočívala organizátorská role tohoto obžalovaného, a proto soud nově po hodnocení důkazů dospěl k závěru, že i jednání tohoto obžalovaného lze právně posoudit toliko ve formě spolupachatelství dle § 23 tr. zákoníku. V této souvislosti je třeba zdůraznit, že trestní zákoník upravuje institut spolupachatelství jako základní formu trestné součinnosti (tzv. účastenství v širším smyslu). Trestnou součinností se rozumí trestná činnost, na níž se podílí více spolupachatelů nebo vedle pachatele ještě další osoby. Různé formy součinnosti vykazují různou typovou společenskou škodlivost, neboť zákonodárce v nich vyjadřuje skutečnost, že trestný čin spáchaný za součinnosti více osob je zpravidla společensky škodlivější, neboť je zpravidla sofistikovanější, má větší naději na úspěch, násobí síly spolupachatelů a ztěžuje postih a odhalení trestné činnosti. Spolupachatelem je tedy pachatel, který spáchal trestný čin úmyslným společným jednáním s jedním nebo více dalšími pachateli. Každý ze spolupachatelů přitom odpovídá tak, jako by trestný čin spáchal sám. O společné jednání přitom jde nejen tehdy, kdy každý ze spolupachatelů svým jednáním naplnil všechny znaky skutkové podstaty trestného činu, ale také tehdy, jestliže jednání každého ze spolupachatelů je alespoň článkem řetězu, přičemž jednotlivé činnosti – články řetězu – působí současné nebo postupně ve vzájemné návaznosti, směřují k přímému

vykonání trestného činu a jen ve svém celku tvoří jeho skutkovou podstatu. V nyní projednávané trestní věci bylo provedenými důkazy spolehlivě prokázáno, že každý z obžalovaných měl svou úlohu a teprve souhrnem jednotlivých úloh mohlo dojít ke spáchání a dokončení trestné činnosti. Je totiž zcela zřejmé, že obžalovaní Luboš M. a Karel T. byli osobami, které neměly žádné zkušenosti z podnikání a byli dosazeni pouze účelově do firem RUDY – ECOL, s. r. o. a KT ECO CAPITAL, s. r. o. krátce před začátkem páchání trestné činnosti a další osoby – samostatně stíhaný Miroslav P., obž. Jaromír F., ale i řada dalších osob, o nichž se lze důvodně domnívat, že v této trestné činnosti také figurovaly – pak dohlížely na plynulou činnost obou těchto obžalovaných a jejich firem. Tato okolnost vyplývá nejen z výpovědí obžalovaných Luboše M. a Karla T., ale také z dalších provedených důkazů (zejména odposlechů telefonních hovorů), z nichž je zcela zřejmé, že komunikace mezi těmito osobami probíhala z velké části prostřednictvím tzv. šifrovaných telefonů, jejichž nákup zajišťoval právě obž. Jaromír F. a neobstojí jeho obhajoba v tom směru, že tyto telefony byly určeny pro jeho známého. Z výše zmiňovaných odposlechů telefonních hovorů totiž zcela jasně vyplývá, že samostatně stíhaný Miroslav P. následně po zakoupení tohoto typu telefonů obž. F. objednával u téhož dodavatele další kus kryptotelefonu se stejnou frekvencí s tím, že tento telefon vyzvedne kolega – obž. F. nebo obž. T. Z jednotlivých obsahů telefonních hovorů, citovaných výše, pak také jednoznačně vyplývá, že právě obž. Jaromír F. opakovaně odkazuje na SMS zprávy nebo komunikaci „na tom druhém telefonu“.

Nutno také zdůraznit, že čin každého ze spolupachatelů se posuzuje tak, jako by ho spáchal sám. Každému spolupachateli se tak přičítá celý rozsah spáchaného činu včetně celého následku (tj. i celé škody), pokud byl způsoben společným jednáním a vztahoval se k němu jejich společný úmysl. Společný úmysl přitom nelze ztotožňovat s výslovnou dohodou spolupachatelů, která není vyžadována, ale postačí dohoda v konkludentní formě.

S ohledem na provedené dokazování je při posouzení subjektivní stránky zcela zřejmé, že všichni obžalovaní jednali v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, neboť znali veškeré rozhodné skutečnosti, které zakládají skutkovou podstatu daného trestného činu a jednali podle předem rozdělených úloh, za účelem dosažení osobního prospěchu. V daném případě byla použita kvalifikovaná skutková podstata dle odst. 3 příslušného zákonného ustanovení, neboť je nepochybné, že celková výše způsobené škody (tj. daňového úniku) mnohonásobně přesáhla částku 5.000.000,- Kč, tj. škodu velkého rozsahu.

Také v případě obž. Naděždy T. soud po provedeném dokazování dospěl k jednoznačnému závěru o vině této obžalované a její trestné jednání, které je popsané v bodě 2) výroku rozsudku, právně kvalifikoval ve shodě s podanou obžalobou jako trestný čin podílnictví dle § 251 odst. 1 písm. a), b), odst. 2 tr. zákona, ve znění před novelou provedenou zákonem č. 122/2008 Sb. účinnou od 1.7.2008. V daném případě bylo použito původní ustanovení trestního zákona, neboť výše zmíněnou novelou trestního zákona byl zpřísněn trestní postih v případě tohoto trestného činu. S ohledem na úpravu doby páchání trestné činnosti obž. Karla T. byla odpovídajícím způsobem upravena i doba páchání trestné činnosti v případě této obžalované, jejíž počátek byl stanoven na začátek měsíce dubna 2006.

Obžalovaná Naděžda T. v průběhu trestního řízení jakoukoliv trestnou činnost popřela a na svou obhajobu uvedla, že o páchání trestné činnosti jejím synem - obž. Karlem T. - jí nebylo nic známo a opakovaně byla ujišťována jím samotným i Miroslavem P., že veškerá jeho činnost je legální. Připustila, že si v určité době její syn u ní doma uschovával větší množství finančních prostředků, avšak vyloučila, že finanční prostředky zajištěné v průběhu provedené domovní prohlídky by byly oněmi penězi. Dle její výpovědi se jednalo o úspory její a jejího manžela a s trestnou činností obžalovaného Karla T. nemají nic společného. Taktéž v případě motorového vozidla zn. Alfa Romeo se jedná o automobil, který jí skutečně přivezl obž. Karel T. z Německa, a to na její žádost a ona sama si toto auto také zaplatila. Přestože spoluobž. Karel T. výpověď obž. Naděždy T. částečně potvrzuje, nelze přehlédnout, že ohledně zakoupeného vozidla zn. Alfa Romeo existují ve výpovědích těchto dvou obžalovaných značné rozpory. Zatímco obž. Naděžda T. tvrdí, že toto vozidlo bylo určeno pro její osobu a ona sama také svému synovi - obž. Karlu T. - na automobil dala peníze, obž. Karel T. u hlavního líčení uvedl, že vozidlo sice v Německu zakoupil na žádost své matky, ale jednalo se o vozidlo určené pro jeho bratra a taktéž peníze na toto vozidlo pocházely od něj. Každopádně pak v souvislosti se zajištěnými finančními prostředky i předmětným vozidlem nelze přehlédnout významný důkaz, a to odposlechy telefonních hovorů, které jednoznačně prokazují, že v opakovaných telefonátech mezi obž. Karlem T. a Naděždou T. se hovoří o penězích z trestné činnosti, a to ještě i v hovoru ze dne 3.10.2006, tj. krátce před provedením domovních prohlídek a zahájením trestního stíhání. Rovněž ve vztahu k dovozu automobilu z Německa je z konkrétního telefonního hovoru mezi výše uvedenými obžalovanými ze dne 29.6.2006 zcela zřejmé, že obž. Karel T. si toto auto kupuje pro sebe a pouze oznamuje a žádá svou matku Naděždu T., aby si automobil nechala napsat na sebe, s čímž obž. Naděžda T. souhlasí. Z provedených důkazů je tak zcela zřejmé, že obž. Naděžda T. na sebe převedla motorové vozidlo zn. Alfa Romeo zakoupené obžalovaným Karlem T. a dále ve svém bydlišti ukryla finanční částku na hotovosti v částce 839.000,- Kč s vědomím, že jde o věci pocházející z trestné činnosti nebo opatřené za finanční prostředky, které byly získány trestnou činností. V případě této právní kvalifikace je předmětem útoku cizí věc získaná trestným činem. Není přitom rozhodné, jakým trestným činem byla věc získána. Zpravidla půjde o majetkový trestný čin, ale může to být i trestný čin nemajetkové povahy. Věc přitom musí být získána trestným činem jiné osoby než podílníka. Ze zákonných znaků trestného činu podílnictví vyplývá, že pachatel tohoto trestného činu musí s předmětem útoku (tj. cizí věcí, která byla získána trestným činem spáchaným jinou osobou) určitým způsobem nakládat, případně mít nad ní určitou dispoziční moc. Předmětem podílnictví může být i to, co za věc získanou trestným činem spáchaným jinou osobou bylo opatřeno. Není přitom rozhodující, kdo takový ekvivalent věci získané trestným činem opatřil, zda to byl pachatel, třetí osoba nebo sám podílník. Po subjektivní stránce se vyžaduje úmysl, přičemž postačí i úmysl eventuální. S ohledem na všechny okolnosti případu je zřejmé, že obž. Naděžda T. uschovávala u sebe doma finanční prostředky získané trestnou činností jejího syna Karla T. s vědomím, že se jedná o peníze pocházející z nelegální trestné činnosti a taktéž s vědomím, že za tyto peníze bylo obž. Karlem T. zakoupeno osobní motorové vozidlo zn. Alfa Romeo, které na jeho žádost převedla na svou osobu, jednala tedy v úmyslu přímém dle § 4 písm. a) tr. zákona. Kvalifikovaná skutková podstata dle odst. 2 tohoto zákonného ustanovení je odůvodněna skutečností, že celková výše zajištěných finančních prostředků, společně s hodnotou zajištěného osobního motorového vozidla přesáhla hranici škody značné, tj. 500.000,- Kč.

K osobám jednotlivých obžalovaných soud zjistil následující skutečnosti:

Obžalovaný Luboš M. v současné době vykonává ve Věznici Vinařice trest odnětí svobody, který mu byl uložen rozsudkem Okresního soudu v Hradci Králové, sp. zn. 5T 81/2012. V opise RT má tento obžalovaný od roku 1997 do současné doby celkem 9 záznamů, a to převážně pro trestné činy majetkového charakteru. Odsouzení z let 1997-2002 k podmíněným trestům odnětí svobody jsou již v současné době osvědčena či amnestována. Také rozsudkem Obvodního soudu Praha 1 ze dne 9.1.2006, sp. zn. 2T 3/2005 byl obžalovanému uložen podmíněný trest odnětí svobody, který byl následně zrušen výrokem o souhrnném trestu v případě dalšího odsouzení tohoto obžalovaného, a to Okresním soudem v Náchodě. První nepodmíněný trest odnětí svobody byl obžalovanému uložen rozsudkem Městského soudu Brno ze dne 25.1.2006, sp. zn. 3T 74/2005 v trvání čtyř roků a šesti měsíců, kdy v tomto případě byl obžalovaný odsouzen pro trestný čin dle § 256 odst. 1 písm. a), odst. 4 tr. zákona. Znovu byl v roce 2006 obžalovaný odsouzen ještě Okresním soudem Náchod dne 23.5.2006, sp. zn. 11T 47/2006 pro trestný čin dle § 250a odst. 1, odst. 3 tr. zákona k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání dvou roků a šesti měsíců, který již byl ukládán jakožto souhrnný, za současného zrušení výroku o trestu z rozsudku Obvodního soudu Praha 1, sp. zn. 2T 3/2005. Výroky o trestu jak z rozsudku Městského soudu Brno, sp. zn. 3T 74/2005, tak rozsudku Okresního soudu v Náchodě, sp. zn. 11T 47/2006 však byly zrušeny dalším odsouzením tohoto obžalovaného, k němuž došlo Obvodním soudem Praha 1 dne 28.4.2008, sp. zn. 9T 81/2007, kdy byl uznán vinným trestným činem zpronevěry dle § 248 odst. 1, odst. 3 písm. c) tr. zákona a dalšími a byl mu uložen souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání sedmi roků a šesti měsíců. I tento výrok o trestu však byl zrušen následujícím odsouzením Okresního soudu Náchod, sp. zn. 3T 106/2008 ze dne 10.3.2009, kdy byl obžalovanému uložen za trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona souhrnný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání osmi roků. Z výkonu tohoto trestu byl obžalovaný podmíněně propuštěn dne 14.9.2010, přičemž zbytek trestu činí 1452 dnů. Poslední odsouzení obžalovaného Luboše M., jehož trest v současné době vykonává, je Okresním soudem v Hradci Králové ze dne 7.8.2012, sp. zn. 5T 81/2012, kdy mu byl za zločin podvodu dle § 21 k § 209 odst. 1, odst. 4 písm. c) tr. zákoníku a další trestné činy ukládán samostatný trest odnětí svobody v trvání 46 měsíců a pro účely výkonu tohoto trestu byl zařazen do věznice s ostrahou. V současném výkonu trestu je hodnocen velmi kladně, opakovaně byl kázeňsky odměněn, kázeňsky trestán nebyl.

Obžalovaný Karel T. má v opise RT celkem čtyři záznamy. Poprvé byl odsouzen v roce 1991 Okresním soudem Vsetín jako osoba mladistvá pro trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1 tr. zákona a v tomto případě bylo upuštěno od potrestání. Další dvě odsouzení jsou z roku 2010, kdy Okresním soudem v Opavě byl dne 4.8.2010, sp. zn. 19T 80/2010 uznán vinným trestným činem dle § 205 odst. 1 písm. a), b) tr. zákoníku a další a byl mu uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání sedmi měsíců, jehož zkušební doba byla stanovena do 30.4.2012. Přestože do konce roku 2012 o osvědčení ve lhůtě podmíněného odsouzení nebylo rozhodnuto, na toto odsouzení se vztahovala amnestie prezidenta republiky ze dne 1.1.2013, a proto nastaly účinky

zahlazení. Další odsouzení obžalovaného je Okresním soudem Nový Jičín ze dne 21.10.2010, sp. zn. 2T 116/2008 pro trestný čin podvodu dle § 250 odst. 1, odst. 3 písm. b) tr. zákona, kdy obžalovanému byl uložen podmíněný trest odnětí svobody v trvání 36 měsíců se stanovením pětileté zkušební doby a zároveň byl nad obžalovaným vysloven dohled. Již dne 16.6.2015 však bylo rozhodnuto o přeměně tohoto podmíněného trestu odnětí svobody v trest nepodmíněný a pro účely výkonu trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s dozorem. Poslední odsouzení je z roku 2013, a to rozsudkem Okresního soudu ve Vsetíně ze dne 27.5.2013, sp. zn. 1T 20/2011, kdy byl obžalovaný uznán vinným trestným činem dle § 205 odst. 1 písm. b), odst. 3 tr. zákoníku a další a byl mu uložen samostatný nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 32 měsíců a pro účely výkonu trestu byl zařazen do věznice s dozorem. Tento rozsudek nabyl právní moci dne 19.2.2014 a obžalovaný v současné době vykonává trest odnětí svobody ve Věznici Opava. Ve výkonu trestu je pracovně zařazen, je velmi kladně hodnocen jako samostatný a spolehlivý pracovník se vzornou pracovní morálkou, byl celkem 4x kázeňsky odměněn, kázeňsky trestán nebyl.

Obžalovaný Jaromír F. je soukromým podnikatelem a v místě trvalého bydliště k jeho osobě nebyly zjištěny žádné negativní poznatky. V opise RT má tento obžalovaný pouze jediné odsouzení z roku 1989, k němuž již v současné době nelze přihlížet, neboť se jednalo o odsouzení Vojenského obvodového soudu Plzeň k podmíněnému trestu odnětí svobody, přičemž na toto odsouzení se vztahovala amnestie prezidenta republiky ze dne 1.1.1990.

Obžalovaná Naděžda T. je již v důchodu a již delší dobu má vážné zdravotní problémy. V opise RT má pouze jediný záznam velmi starého data, kdy byla Okresním soudem v Šumperku dne 10.3.1972, sp. zn. 5Ta 43/72 uznána vinnou přečinem dle § 2 odst. f) zákona č. 150/69 Sb. a v daném případě bylo upuštěno od potrestání.

Při úvahách o druhu a výši trestu soud vycházel z ustanovení § 37 a § 39 tr. zákoníku, kdy přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným a majetkovým poměrům pachatelů, jejich dosavadnímu způsobu života a možnostem jejich nápravy. Soud posuzoval také povahu a závažnost trestného činu z hlediska významu konkrétního chráněného zájmu, který byl činem dotčen, způsob provedení činu a jeho následky, jakož i okolnosti, za kterých byl čin spáchán. Zvlášť byla hodnocena také osoba pachatelů, míra jejich zavinění a pohnutky, jakož i přitěžující a polehčující okolnosti.

V případě obžalovaných Luboše M., Karla T. a Jaromíra F. soud při ukládání trestu vycházel z ustanovení § 240 odst. 3 tr. zákoníku, které dovoluje uložit trest odnětí svobody v rozpětí 5-10 let. V rámci této zákonem stanovené trestní sazby pak stanovil jednotlivým obžalovaným výměru trestu, která odpovídá míře jejich zapojení do trestné činnosti, kdy byly vyhodnoceny také jednotlivé přitěžující a polehčující okolnosti. Současně se soud musel zabývat také otázkou, zda je u konkrétního obžalovaného třeba uložit trest samostatný či souhrnný, a pokud byly splněny podmínky pro uložení souhrnného trestu, pak bylo nutno zkoumat, ke kterému konkrétnímu odsouzení je třeba tento trest ukládat (zejména v případě obžalovaného Luboše M.).

V případě obžalovaného Luboše M. je nutno konstatovat, že má bohatou trestní minulost, avšak na druhé straně jako polehčující okolnost ve smyslu ustanovení § 41 písm. l) tr. zákoníku bylo vyhodnoceno jeho doznání a skutečnost, že významně přispěl k objasnění trestného činu. S ohledem na jednotlivá odsouzení tohoto obžalovaného z let 2006 a násl. bylo zjišťováno, zda a ke kterému odsouzení by přicházelo v úvahu uložení trestu souhrnného. S ohledem na charakter těchto odsouzení i skutečnost, že vždy se v případě těchto odsouzení jednalo o ukládání souhrnných trestů, když první z nich byl uložen již rozsudkem ze dne 9.1.2006, tj. dříve než obžalovaný začal páchat nyní projednávanou trestnou činnost, nakonec dospěl soud k závěru, že přichází v úvahu uložení souhrnného trestu až k poslednímu odsouzení tohoto obžalovaného, tj. odsouzení Okresním soudem Hradec Králové, sp. zn. 5T 81/2012. S ohledem na všechny okolnosti případu i postoj obžalovaného k projednávané trestní věci, výše uvedenou polehčující okolnost a skutečnost, že novým hodnocením důkazů byla výrazně zkrácena doba páchání trestné činnosti u tohoto obžalovaného, se jeví soudu jako zcela dostačující trest odnětí svobody při spodní hranici zákonné trestní sazby, tj. v trvání pěti roků a šesti měsíců. Tento trest byl uložen jakožto souhrnný za současného zrušení výroku o trestu z již výše citovaného rozsudku Okresního sodu v Hradci Králové, sp.zn. 5T 81/2012. Při stanovení výměry trestu soud přihlédl také k délce doby, která již uplynula od spáchání trestné činnosti a té okolnosti, že obžalovaný se žádným způsobem na této délce doby trestního řízení negativně nepodílel. Pro účely výkonu trestu byl tento obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou dle ustanovení § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť soud neshledal žádné okolnosti, které by podmiňovaly jeho zařazení do mírnějšího typu věznice a je zřejmé, že v tomto typu věznice v současné době jiný trest vykonává.

Také v případě obžalovaného Karla T. soud neshledal žádné výrazné přitěžující okolnosti a na druhou stranu v jeho prospěch vyhodnotil taktéž jeho doznání a spolupráci s orgány činným v trestním řízení. I v případě tohoto obžalovaného bylo nutno vážit, zda je na místě ukládat trest samostatný či souhrnný. Soud dospěl k závěru, že na uložení trestu v nyní projednávané trestní věci nemá žádný vliv dnes již pravomocné rozhodnutí Okresního soudu ve Vsetíně sp. zn. 1T 20/2011, které bylo citováno výše a přichází v úvahu postup dle § 43 odst. 2 tr. zákoníku a uložení souhrnného trestu k odsouzení Okresním soudem v Novém Jičíně, sp. zn. 2T 116/2008 ze dne 21.10.2010. Rovněž i v případě tohoto obžalovaného soud s ohledem na všechny okolnosti případu i postoj obžalovaného k trestné činnosti ukládal trest téměř při spodní hranici zákonné trestní sazby, tj. v trvání pěti roků a šesti měsíců. Pro účely výkonu trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s dozorem, tj. do mírnějšího typu věznice, kdy soud využil v tomto případě moderačního ustanovení dle § 56 odst. 3 tr. zákoníku, neboť dle názoru soudu v případě tohoto obžalovaného jsou pro takový postup splněny podmínky a v tomto typu věznice bude výchovné působení na obžalovaného lépe zaručeno. Nelze totiž přehlédnout, že právě v tomto typu věznice v současné době obžalovaný vykonává již pravomocně uložené tresty odnětí svobody, ve výkonu trestu je pracovně zařazen, je velmi kladně hodnocen a je zřejmé, že právě díky tomuto pracovnímu zařazení je obžalovaný schopen alespoň částečně hradit své finanční závazky. Soud proto považuje za optimální, aby obžalovaný nadále v tomto způsobu výkonu trestu pokračoval. Současně byl obžalovanému Karlu T. uložen v souladu s ustanovením § 70 odst. 1 písm. a), c) tr. zákoníku také trest propadnutí věcí, a to notebooku zn. DELL, mobilního telefonu zn. NOKIA, finanční částky ve výši 871.000,- Kč, která byla zajištěna v rámci domovní prohlídky a osobního

motorového vozidla zn. ALFA ROMEO 156, černé barvy, RZ xxx. V případě těchto věcí totiž bylo zcela jednoznačně prokázáno, že se jedná o věci náležející pachateli a bylo jich užito ke spáchání trestného činu (mobilní telefon a notebook) a v případě zajištěné finanční hotovosti se jedná o finanční částku, získanou za páchání trestné činnosti. Také u zajištěného osobního motorového vozidla je zcela evidentní, že tato věc byla pořízena za finanční prostředky získané trestnou činností a z obsahu spisového materiálu není pochyb o tom, že vlastníkem vozidla je právě obžalovaný (jak je zmiňováno také v usnesení VS v Olomouci sp. zn. 1 To 89/2013).

V případě obžalovaných Karla T. i Luboše M. soud oproti původnímu rozhodnutí ze dne 4.10.2013 uložil také tresty zákazu činnosti, spočívající v zákazu výkonu podnikatelské a jiné výdělečné činnosti spojené s obchody s pohonnými hmotami, a to každému na dobu 3 let. Podmínky pro uložení tohoto druhu trestu dle § 73 odst. 1 tr. zákoníku jsou u obou obžalovaných dány, neboť bylo prokázáno, že oba obžalovaní se trestné činnosti dopouštěli jako jednatelé obchodních společností, zabývající se obchodem s PHM. Navíc původní rozhodnutí nalézacího soudu o neuložení tohoto druhu trestu bylo mj. i důvodem podaného odvolání ze strany státního zástupce a odvolací soud se s takovým důvodem odvolání ztotožnil a spatřoval v něm vadu rozsudku dle § 258 odst. 1 písm.e) tr.ř., na níž muselo být novým rozhodnutím nalézacího soudu reagováno. Přestože lze tento druh trestu uložit na dobu od 1 roku do 10 let, považuje soud délku tří let za zcela dostatečnou, a to s ohledem na osoby obou obžalovaných, dobu téměř 10-ti let, která uplynula od okamžiku páchání trestné činnosti a také vzhledem k té skutečnosti, že oba obžalovaní se v současné době nacházejí ve výkonu trestu pro jinou trestnou činnost a trest zákazu činnosti začnou vykonávat až po propuštění na svobodu.
Oběma obžalovaným znovu nebyly uloženy tresty peněžité a přestože neuložení tohoto druhu trestu nebylo důvodem podaného odvolání státního zástupce proti původnímu rozhodnutí nalézacího soudu (a uložení tohoto druhu trestu znovu nebylo navrhováno ani v závěrečné řeči státního zástupce u hlavního líčení dne 6.1.2016), považuje soud za vhodné se k takovému postupu vyjádřit (i vzhledem k obsahu zrušovacího rozhodnutí odvolacího soudu). Z obsahu spisového materiálu a provedeného dokazování je totiž zřejmé, že pokud obžalovaní v době páchání a krátce po ukončení páchání trestné činnosti disponovali nějakými finančními prostředky, jsou tyto částky předmětem uložení dalších druhů trestů či ochranných opatření (zejména v případě obž. Karla T.) a zcela evidentně se jedná o osoby, které v současné době nedisponují dalšími finančními prostředky, z nichž by bylo možno případné tresty peněžité uhradit. Oba jsou v současné době ve výkonu trestu pro jinou trestnou činnost, a přestože ve výkonu trestu pracují, jsou povinni splácet náklady trestního řízení, výkonu trestu a nepochybně i náhradu škody z jiných trestních řízení. Z tohoto pohledu se proto soudu jeví případné uložení tohoto druhu trestu oběma obžalovaným jako zcela neúčelné a zřejmě nedobytné.

U obžalovaného Jaromíra F. soud neshledal žádné výrazné přitěžující okolnosti a současně nelze přehlédnout, že na tohoto obžalovaného je třeba pohlížet jako na osobu soudně netrestanou. Ve srovnání s obž. M. a T. je však třeba vyhodnotit jeho podíl na páchání trestné činnosti, který našel svůj výraz ve výraznějším trestu odnětí svobody oproti dvěma výše uvedeným spoluobžalovaným, byť tento trest byl i tomuto obžalovanému ukládán ještě v dolní polovině zákonné trestní sazby, a to blíže jeho spodní hranici. Trest odnětí svobody v trvání šesti roků se jeví soudu jako zcela

přiměřený všem okolnostem případu, délce páchání trestné činnosti i té skutečnosti, že po provedeném doplněném dokazování došlo u tohoto obžalovaného k úpravě právní kvalifikace. Pro účely výkonu trestu byl obž. Jaromír F. zařazen do věznice s ostrahou dle § 56 odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, neboť byl odsouzen za úmyslný trestný čin a výměra trestu přesáhla 3 léta a současně soud neshledal žádné okolnosti, které by podmiňovaly jeho zařazení do mírnějšího typu věznice.

V souladu s ustanovením § 67 odst. 1 tr. zákoníku byl tomuto obžalovanému uložen také trest peněžitý, neboť bylo zcela jednoznačně prokázáno, že trestnou činností se snažil získat majetkový prospěch. Soud při stanovení výměry trestu rozhodl shodně jako v původním rozsudku ze dne 4.10.2013 a znovu určil částku 3.000.000,- Kč, což představuje 600 celých denních sazeb po 5.000,- Kč. Pro případ, že by peněžitý trest ve stanovené lhůtě nebyl vykonán, byl stanoven v souladu s ustanovením § 69 odst. 1 tr. zákoníku náhradní trest odnětí svobody v trvání jednoho roku. Soud si je vědom, že proti této výměře peněžitého trestu v původním rozsudku nalézacího soudu ze dne 4.10.2013 bylo ze strany státního zástupce podáno odvolání (a také odvolací soud ve svém zrušovacím usnesení zmínil, že tento trest je nepřiměřeně mírný). Nalézací soud je však toho názoru, že peněžitý trest ve výši 3.000.000,- Kč (která v podstatě koresponduje s výší peněžité kauce, jež byla obžalovaným složena v přípravném řízení) je adekvátní povaze spáchaného trestného činu i výši peněžitých trestů, které jsou v kauzách obdobného charakteru ukládány, kdy nelze přehlédnout ani časový odstup téměř 10-ti let od spáchání trestné činnosti a nutno zdůraznit, že právě obž. Jaromír F. (narozdíl od jiných spoluobžalovaných) žádným způsobem toto řízení záměrně neprodlužoval.

U obžalované Naděždy T. se soud při ukládání trestu pohyboval v rámci trestní sazby, která je dána ustanovením § 251 odst. 2 tr. zákona, účinného do 30.6.2008 a v rámci této trestní sazby bylo možno uložit obžalované trest odnětí svobody v rozpětí od 1 roku do 5 let. U této obžalované soud neshledal žádné výrazné přitěžující ani polehčující okolnosti a i s ohledem na dobu, která uplynula od spáchání trestné činnosti, uložil trest odnětí svobody na jeho samé spodní hranici, tj. v trvání jednoho roku a výkon tohoto trestu podmíněně odložil také na nejkratší možnou zkušební dobu, a to v délce 1 roku. Tato výměra trestu je dle názoru soudu zcela přiměřená a dostačující z hlediska individuální prevence, kdy bylo přihlédnuto také k věku obžalované a jejím současným vážným zdravotním problémům. Případné použití ust. dle § 46 odst. 1 tr. zákoníku nebylo možno akceptovat, neboť ze strany obžalované pro takový postup soudu nebyly splněny podmínky.

Současně bylo dle ustanovení § 101 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku rozhodnuto o zabrání věcí, a to v případě osobního motorového vozidla zn. VW Polo 1,9D, mobilního telefonu zn. NOKIA a mobilního telefonu zn. SAMSUNG, které byly zajištěny v průběhu trestního řízení a jejichž majitelem je původně obviněná Šárka V. V případě této osoby soud již dříve rozhodl o zastavení trestního stíhání, neboť došlo k jeho promlčení a právě s ohledem na tuto skutečnost nebylo možno rozhodnout o propadnutí věci. Bylo však zjištěno, že se zcela jednoznačně jedná o věci, které byly zakoupeny za finanční prostředky získané trestnou činností (v případě osobního motorového vozidla) nebo o věci, kterých bylo použito ke spáchání trestného činu (v případě 2 ks mobilních telefonu). Vzhledem k tomu, že jednoznačně majitelem těchto věcí je pachatel, kterého

již v současné době nelze stíhat, bylo rozhodnuto o zabrání těchto věcí, a to v souladu s ustanovením § 101 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku.

V intencích usnesení Vrchního soudu v Olomouci ze dne 18.2.2014, sp. zn. 1 To 89/2013 bylo rozhodnuto také o uložení ochranného opatření dle § 101 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, a to ve vztahu k celé výši aktuálního zůstatku finančních prostředků na účtu č. 356859330237/0100, vedeném u KB a.s., na majitele KT ECO CAPITAL, s.r.o. v likvidaci. V případě těchto zajištěných finančních prostředků je zřejmé, že jejich majitelem je společnost KT ECO CAPITAL, s.r.o. v likvidaci, nikoliv obž. Karel T., a proto nemohl být uložen trest propadnutí věci, avšak byly splněny podmínky pro zabrání věci, když je nepochybné, že tyto finanční prostředky byly výnosem trestného činu.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat odvolání **do 8 /o s m i / dnů** ode dne doručení jeho písemného vyhotovení prostřednictvím podepsaného soudu k Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Poškozený pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněna napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být ve lhůtě do 8 dnů od doručení opisu rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

V Ostravě dne 7.1.2016

Za správnost vyhotovení:
Bc. Uršula Tůmová

JUDr. Šárka Skalská, v. r.
předsedkyně senátu